JOSIP PEČARIĆ: THOMPSON: VI STE HRVATSKI VITEZOVI

Josip Pečarić

THOMPSON: VI STE HRVATSKI VITEZOVI

Zagreb, 2026.

© Josip Pečarić, 2026.

KAZALO

UVOD 11
KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA “HRVATINA IZ ISLANDA / DAGUR SIGURDSSON“ 19

HRVATSKI VITEZOVI 20
THOMPSON POSLAO PORUKU RUKOMETAŠIMA: S VAMA SMO, NAPRIJED HRVATSKA 21
THOMPSON POSLAO PORUKU RUKOMETAŠIMA: 'MISLIM DA IM NE TREBA VEĆA MOTIVACIJA OD OVE' 23
'VLADA SILNO ŽELI DA THOMPSON BUDE NA DOČEKU RUKOMETAŠA. UČINIT ĆEMO SVE DA TO OSTVARIMO' 26
SIN SLOBODANA NOVAKA ARASOVIMA S ‘NOSI SE’ ZABRANIO IZVOĐENJE DJELA NJEGOVOG OCA 28
PARTIJA I ANTIFE SU TEŠKO ZGROŽENI: BOLUJU OD NEIZLJEČIVE BOLESTI I NEMA IM POMOĆI 35
DOISTA SU NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA OVI KOJI SU I DALJE SRPSKE SLUGE IAKO SU OD NJIHOVIH VOJNIKA HRVATSKI BRANITELJI NAPRAVILI ZEČEVE . 38
HRVATSKI VITEZOVI 40
EKSPLOZIJA EMOCIJA 43
GLUPAN MISLI DA JE I HIPODROM I DOČEK HRVATSKIH VITEZOVA KONCERT 48
NA MOŽE SE OČEKIVATI OD JADNOG TOIMAŠEVIĆA DA RAZUMIJE RAZLIKU IZMEĐU ZAKLJUČKA I ODLUKE 51

TOMAŠEVIĆEVA ZABRANA THOMPSONA JE MRTVO SLOVO NA – FACEBOOKU: NE POSTOJI NITI JEDAN AKT 53
KAMO: PRINUDNU UPRAVU U ZAGREBU ZBOG NEPOŠTOVANJA HRVATSKOG SUDA A TIME NI DRŽAVU 58
FOTOGRAFIJA GOVORI VIŠE OD TISUĆU RIJEČI 60

(ZABRANJENI) DOĆEK U ZAGREBU 61
OLIMPIJCI PREDSTAVILI HRVATSKU UZ PJESMU MATKA PERKOVIĆA THOMPSONA, "AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO"! 62
IZMIŠLJENI FAŠIZAM I STVARNI HIBRIDNI RAT: KAKO SE HRVATSKA NEPOTREBNO IGRA VATROM 63
HAVEL: KAKO SU POVEZANI SNV, ANTIFE, PODRŠKA HAMASU I HAJKA NA RUKOMETAŠE I MPT? 68
ŠARIĆ: UJEDINJENI PROTIV ANTIFAŠIZMA 80
DALIJI OREŠKOVIĆ USPIO POZIV NA BOJKOT DOČEKA RUKOMETAŠA! 88
PRILOG MOJOJ TVRDNJI DA JE THOMPSON NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT 89
ZAŠTO HRVATSKA MORA OBRANITI THOMPSONA? ON JE SAMO POVOD, A POVIJEST JE TEMA 92
DA LI JE MOGUĆA "THOMPSONOVA KOALICIJA" I KOJE SU NJEZINE MATEMATIČKE I POLITIČKE IMPLIKACIJE? 97
HOLJEVAC: 'PLENKOVIĆ TREBA ZABRANITI SFRJ ZNAKOVLJE PA DA VIDIMO KAKO ĆE ODRŽATI TRNJANSKE KRESOVE' 101
OD EHF-A DO DOČEKA: KAKO JE HRS IZBJEGAVAO ODGOVORNOST OKO THOMPSONA? 104
KAD JE „BOJNA ČAVOGLAVE" BILA PRIHVATLJIVA: POLITIČKI KONTEKST JEDNE PROMJENJIVE MORALNOSTI 109
DOČEK RUKOMETAŠA U VELIKOJ GORICI I EKSPLOZIJA DOMOLJUBLJA UZ THOMPSONA. GRAĐANI SU TIME POSLALI JASNU PORUKU TOMAŠEVIĆU 113

MALIĆEV STATUS POSTAO HIT, OVAKO JE SAŽEO CIJELU DRAMU OKO DOČEKA: 'OSVOJILI ZLATO .....116'
ZLATKO BABIĆ-GRADONAČELNIK KUTINE 118
RUKOMETAŠI DOMINIK KUZMANOVIĆ I ZVONIMIR SRNA VUKU PORIJEKLO IZ BOSANSKE POSAVINE, DEVET HRVATSKIH REPREZENTATIVACA KORIJENIMA IZ BiH1 20
DVOSTRUKA KONOTACIJA 122
DIJANOVIĆ: FENOMEN SAMOMRZEĆIH HRVATA 124
GRAD USTAŠA 129
NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK SVIJETA! 131
DOČECI1 38
PAVKOVIĆ O DOČEKU RUKOMETAŠA I THOMPSONU: “BRANITELJI SU OGORČENI, OVO NAS PODSJEĆA NA ZABRANE IZ 1971. GODINE” 144
DRŽAVNIČKI OBRAČUN S LJEVIČARSKIM NASILNICIMA ILI KORAK U NOVU MANIPULACIJU? ... 146
NAJVIŠE IM SMETA NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT - MARKO PERKOVIĆ THOMPSON 162
SISAČKI BISKUP KOŠIĆ O ZDS-U: 'DOM JE PREVIŠE DRAG HRVATSKOM SRCU DA BI SE ZABRANIO' 166
BIVŠI IZBORNIK HRVATSKE: SVE DOK NAŠI IGRAČU IDU S THOMPSONOM I DOMOLJUBNIM PJESMAMA 171
ONI SE BORE ZA JUGU; A MI ZA HRVATSKU 175

FUTSAL REPREZENTACIJA S THOMPSOPNOM .178
USPJELI SMO!! HRVATSKA TREĆA U EUROPI! 178
HIMNA FUTSAL REPREZENTACIJE 181
KAPETAN HRVATSKE FUTSAL REPREZENTACIJE OTKRIO DA IM JE HIMNA THOMPSONOVA PJESMA DUH RATNIKA’ 184

KONCERTI U RIJECI, ŠIROKOM BRIJEGU… 186
PA ZAŠTO BI IM NJIHOVI BILI PROBLEM; THOMPSON JE NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT I ON IM JE ITEKAKO VELIKI PROBLEM 186
POGLEDAJTE KAKO SU DOČEKALI THOMPSONA U

RIJECI: 'INAČE SE VIJE NA TRSATSKOJ GRADINI' 190
UMORIO SAM SE PRAŠTAJUĆI 193
ČAVOGLAVE U RIJECI! NEOPISIVO! 197
TISUĆE U DVORANI MLADOSTI: THOMPSONOV KONCERT U RIJECI PROTEKAO U SNAŽNOJ ATMOSFERI 199
THOMPSON NAPOKON NASTUPIO U RIJECI: KOLIKO JE STVARNO CRVENA NAJBOLJE POKAZUJE OVAJ PODATAK 213
THOMPSON U RIJECI: PJESMA I EUFORIJA ISPUNILE DVORANU MLADOSTI; POGLEDAJTE ATMOSFERU 219
THOMPSON MLADIMA: PRIŠIVAJU NAM LAŽNE ETIKETE. MI SMO PROTIV NACIZMA. GRADIMO ZAJEDNIŠTVO! 244
THOMPSON USRED KONCERTA ZAVAPIO: 'OVOM GRADU I OVOJ ŽUPANIJI TREBA ISUS' 249
S BISKUPIMA KAKAV JE UZINIĆ KATOLIČKA CRKVA U RH ĆE SE PRESTATI NAZIVATI CRKVOM U HRVATA 251
TAKVI SU UZ BISKUPA UZINIĆA 252
ŠARIĆ: NEMOGUĆE JE NE PRIMIJETITI DA MONS. UZINIĆU PLJEŠĆU ONI KOJI PREZIRU I CRKVU I STEPINCA 253
THOMPSON U RIJECI I TREĆI PUT? 261
JEDNA USPOMENA 262
THOMPSON NASTUPOM ODUŠEVIO ŠIROKI BRIJEG: POGLEDAJTE NAJLJEPŠE FOTOGRAFIJE 263
THOMPSON POSLAO PORUKU IZ ŠIROKOG BRIJEGA: 'VOLIM OVO REĆI KAD DOĐEM U HERCEGOVINU' 277
HRVATSKI SVEĆENICI OSVOJILI SREBRO NA EUROPSKOM PRVENSTVU U MALOM NOGOMETU 279
THOMPSONOV HIT POSTAO HIMNA EUROPSKOG PRVENSTVA: PJEVAČ PODIJELIO SNIMKU SLAVLJA 281

I OVO JE THOMPSONOVA POBJEDA 284
LELEK NAKON POBJEDE: JOŠ NISMO SVJESNE ŠTO NAM SE DOGODILO 285
HELENA MOSTARKIĆ GOBBO, SKUPINA LELEK

EUROPI ĆE PREDSTAVITI HOMMAGE
KATOLKINJAMA IZ BIH 287
MOSTARKIĆ GOBBO: ‘ANDROMEDA’ JE PORUKA
KOJU MNOGI (NE) ŽELE ČUTI 292
PA ŠTO OČEKIVATI OD UBOJICA HRVATA I
NJIHOVIH NASLJEDNIKA. PA NISAM IH BEZ VEZE
NAZVAO NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA 296
HRVATSKA DOLAZI NA EUROSONG SA SNAŽNOM
PORUKOM KRŠĆANSKOJ EUROPI 298
PLETIKOS O TRIJUMFU SKUPINE LELEK NA DORI: ‘
OVO JE POBJEDA THOMPSONA! 301

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS 305

UVOD

Hrvatski rukometaši su proslavili Hrvatsku s nadimkom KAUBOJI. O njima sam puno pisao i na internetu možete neći dvije moje knjige u kojima je puno napisano o njima:
J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od "Bojne Čavoglave" do "Ako ne znaš što je bilo", dragovoljac.com., 2025.:
https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf
J. Pečarić, Najogavniji među najogavnijima / U panici zbog Thompsona, dragovoljac.com., 2026.:
https://www.dragovoljac.com/pecaric/najogavniji.pdf
Evo tekstova koje možete naći u tim knjigama o Vatrenima:

DOČECI SPORTSKIH HEROJA / OD "BOJNE ČAVOGLAVE" DO "AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO", ZAGREB, 2024.
UVOD 13
VELIKA ODLUKA HRVATSKIH BRANITELJA: EVO KAKO ĆE SE ODUŽITI RUKOMETAŠIMA 14

RUKOMETAŠI OD "BOJNE ČAVOGLAVE" DO "AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO" 16
DOČEK KAUBOJA 2003, ...16.
NEPONOVLJIVI 16
POVRATAK U 2003.: KAKO SU RUKOMETAŠI IZBACILI RAČANASVLAČIONICE? 19
THOMPSON OBJAVIO SNIMKU IZ 2015.: PRISJETITE SE

ŠTO SE TADA DOGODILO 21
RUKOMETAŠI OD “BOJNE ČAVOGLAVE” DO “AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO”. 2. 24
NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK SVIJETA! 24
DODATAK: UTIŠAVA LI RTL THOMPSONA U PRIJENOSU UŽIVO? 29
PODRŠKA THOMPSONA NAŠOJ RUKOMETNOJ REPREZENTACIJI 32
THOMPSON POSLAO PORUKU RUKOMETAŠIMA: S VAMA SMO, NAPRIJED HRVATSKA 33
THOMPSON POSLAO PORUKU RUKOMETAŠIMA: 'MISLIM DA IM NE TREBA VEĆA MOTIVACIJA OD OVE' 34
SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI 36
KOLIKO U RH IMAMO ONIH KOJI KAKO JE REKAO AKADEMIK PETAR ŠEGEDIN STRASNO MRZE SVOJ NAROD 38
OVO NITKO NIJE MOGAO UTIŠATI: CIJELA ARENA SLAVILA UZ THOMPSONA 44
DOMINIKOVOJ UČITELJICI 45
A MI IMAMO SRPSKE SLUGE. 50
VIDEO KUZMANOVIĆ U SUZAMA, POGLEDAJTE MAJSTORIJU KOJA JE SLOMILA FRANCUZE: ‘DIVI TI SE CIJELA HRVATSKA‘ 55
GRAD ZAGREB ORGANIZIRA DOČEK RUKOMETAŠA, ZNA SE TKO ĆE PJEVATI, ALI SE ZNA DA SE NEĆE ČUTI “AKO NE ZNAŠ MILO MOJE UPITAJ HEROJE” 58
TIHOMIR DUJMOVIĆ 59
FRA ANTONIO MUSA 60
DANAC SE NAKLONIO HRVATSKOJ VEĆ NAKON 30 MINUTA: "HRVATI SU NACIJA KOJU JE TEŠKO NE VOLJETI" 62
IHF SE BIRANIM RIJEČIMA NAKLONIO HRVATSKOJ: I STIČU NEVIĐENE EMOCIJE I HEROJE S DRUGOG PLANETA 63
ZANIMLJIVO 64

OVAKO SE RADI: NIKAKVI POZIVI POLITIČARA NISU BITNI. MARKO SE ODAZVAO NA POZIV RUKOMETNOG SAVEZA. BRAVO! 66
"OVO JE BILO ČUDO, A ZA ČUDO JE POTREBAN BOG KOJI JE BIO UZ NAS" 68
DODATCI: MLADEN PAVKOVIĆ: SRAMI SE, PUSIĆU, AKO SRAMA IMAŠ! 73
PERO KOVAČEVIĆ REAGIRAO: 'BUDIMO OTVORENI, MARKO TI SMETA JER JE DOMOLJUB, BIO I OSTAO' 78
BIVŠI HRVATSKI IZBORNIK DIGAO PRAŠINU OBJAVOM: ODRŽAO SVIMA PRODIKU O THOMPSONOVOM HITU 81
SIGURDSSON IMA JEDNU ŽELJU NAKON SREBRA: 'VOLIO BIH VIDJETI OVU UTAKMICU U ZAGREBU' .....91'
SIGURDSSON ODUŠEVIO U POSLJEDNJOJ PORUCI IGRAČIMA: "JE**Š NJIH SVE, ZAVRŠITE OVO!" 94
THOMPSON NA DOČEKU RUKOMETAŠA: HOĆE LI OPET BITI GAŠENJA MIKROFONA? 96
THOMPSON NA TRGU JE KOLAC U SRCE NAŠIM JUGOFILIMA: STARA LIJEVA IKONA ZABRANILA BI MARKA 99
PRILOG: POVJESNIČARKA VUKELIĆ: THOMPSON JE SIMBOL OTPORA LJUDIMA POPUT ‘ANTIFAŠISTE’ PUSIĆA 104
AJ UGASI AKO MOŽEŠ 107
VIDEO HRVATSKI RUKOMETAŠI SLAVE SREBRO! EVO KOJA SE PJESMA ORI AVIONOM 114
DOČEK: LOGIČNO JE I BILO DA GLAVNI GOST RUKOMETAŠA BUDE DANAS NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT MARKO PERKOVIĆ THOMPSON 115
STANKO ŠARIĆ, ZLATNO SREBRO 118
KAKO NE VOLJETI OVOG ČOVJEKA! 119
“AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO…” THOMPSON NA VRUĆEM DOČEKU SREBRNIH RUKOMETAŠA 120
OVAJ PUT NIJE BILO GAŠENJA MIKROFONA: THOMPSON PJEVAO ČAK ČETIRI PJESME 123
KOMENTARI 'NI CRNO NI BIJELO' 126
ZNA LI NETKO VECU BUDALU OD KLAUSKOG? 127

POGLEDAJTE SJAJNU ATMOSFERU S DOČEKA RUKOMETAŠA: VELIK BROJ MLADIH, ZAJEDNIŠTVO… ...128
SLAVLJE SE NASTAVLJA: ISLANĐANIN SIGURDSSON ĆE BITI POSEBNO DOČEKAN U OVOM GRADU 141
JAVOR NOVAK: PRANJE RUKU 143
DOČEK BARAKUDA 170
NIJE SAMO DOČEK VATERPOLISTA: OVA PRIČA OTKRIVA SVE O ODNOSU TOMAŠEVIĆA PREMA SPORTAŠIMA 196
O SRAMOTAMA NA DOČECIMA U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA 205
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013. 206
JOSIPOVIĆEVA LJUBAV PREMA MILOŠEVIĆEVIM ZEČEVIMA 206
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, ZAGREB, 2018. ...210
THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH! 210
VLAST VEĆ OMALOVAŽAVA DALIĆA I MODRIĆA! 212
THOMPSON S VATRENIMA 220
B(E)LJAK 221
ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH? (6.) 229
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020. 282
THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA 291
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022. 372
DIO HRVATSKIH GENERALA PODRŽAO LOVRENA: ‘ NEKIM REDIKULIMA, NA CRTI VOŽDOVSKE SRBIJE, SMETA ‘ZA DOM SPREMNI‘ 372
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023. 378
MODRIĆ I IX. BOJNA HOSA 378
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ, MALI SLOBA U ZAGREBU, ZAGREB, MMXXIV 437
JONJIĆA ZA PREDSJEDNIKA RH, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2024. 446

IZBORI I KAKO SE SRPSKA HRVATSKA PREDSTAVLJA KAO SUVERENA RH 461

NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA / U PANICI ZBOG THOMPSONA, ZAGREB, 2026.
UVOD 7
ZNATE LI ŠTO JE PPP? 7
ODGOVOR NA PITANJE 11
NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA 15
NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA U MOJIM KNJIGAMA 18
'AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014. 18
JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA"? 18
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA 26
CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015. 30
PREDGOVOR KNJIGE "100 POSTO ZA HRVATSKU" 30
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017. 35
ZNAČAJ *BOJNE ČAVOGLAVE* 35
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019. 40
ODGOVOR G. DAMIRU BOROVČAKU 40
LJETA U TISNOM / DON LAZAR ČIBARIĆ, ZAGREB, 2021. 44
NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH 44
MARCEL HOLJEVAC, THOMPSON I ZDS", DRAGOVOLJAC.COM., 2025. 47
RH SU STVORILI PARTIZANI A NE BRANITELJI, SRPSKE SLUGE TJ. NAJOVAVNIJI MEDJU NAJOGAVNIJIMA A NE HRVATI 47
ZORICA GREGURIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025. 48
RATNICI SVJETLOSTI HVALA VAM! 50
POGLEDAJTE TKO ZAJEDNICKI DJELUJE U RH 53
MORALNE NAKAZE - JOŠ JEDAN NAZIV ZA NAJOGAVNIJE MEĐU NAJOGAVNIJIMA 55

TIHOMIR DUJMOVIĆ I THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025. 56
DUJMOVIĆ OBJAŠNJAVA ZAŠTO I KAKO JE THOMPSON PJESMOM OBJASNIO NAJOGAVNIJIM MEĐU NAJOGAVNIJIMA TO ŠTO JESU 56
BOŽIDAR PROROČIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025. 57
UVOD: 'SA LOVČENA VILA KLIČE OPROSTI NAM DUBROVNIČE 57
J. PEČARIĆ, Z. HODAK, GOLDSTEINI PROTIV THOMPSONA, DRAGOVOLJAC.COM., 2025. 63
SAM BOG NAM JE POSLAO THOMPSONA 63
MARKO PERKOVIĆ NAJVAŽNIJI JE ŽIVUĆI HRVAT 70
J. PEČARIĆ I Z. HODAK, DR. SC. IVICA GRANIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025. 89
UBOJSTVO CHARLIJA KIRKA 89
BOŽIDAR PROROČIĆ O DUBROVNIKU I MORINJU 113
NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA 137
JOŠ O PROMJENI NAZIVA ULICA U ZAGREBU 204
NADBISKUP IVAN ŠARIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025. 230
BOŽIDAR PROROČIĆ - INTERVJU S JOSIPOM PEČARIĆEM..... 230
HRVATSKA ĆE BITI SLOBODNA TEK KADA SE DO KRAJ RAZOBLIČE TRI VELIKE LAŽI 251
NEVENKA NEKIĆ O JEAN-MICHELU NICOLIERU, DRAGOVOLJAC.COM., 2025. 253
HOSOVCI -NAJČIŠĆI HRVATSKI ANTIFAŠISTI 253
KUZMA KOVAČIĆ I THOMPSON. DRAGOVOLJAC.COM., 2025. 255
DODATAK: FAŠISTI MARŠIRAJU PROTIV FAŠIZMA 255
NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA NA MOM FACEBOOKU 261

Tome treba dodati i moju novu knjigu o knjigu o izborniku Daguru Sigurdssonu.

SIMBOLI HRVATSKE POBJEDE U RATU I POSLIJE RATA

Zapravo je uz uspjehe naših rukometaša vezano ime NAJZNAČAJNIJEG ŽIVUĆEG HRVATA Marka Perkovića Thompsona koji ih je zvao HRVATSKIM VITEZOVIMA.
Kada je ih je Thompson ponovo i na ovogodišnjem dočeku u Zagrebu nazvao Hrvatskim vitezovima i kada su NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA pokušali zabraniti doček svjesni da je Thompson najveći živući Hrvat mnogi su prihvatili da se umjesto Kauboji oni trebaju nazivati tako kako ih je nazvao Thompson.

Akademik Josip Pečarić

KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA “HRVATINA IZ ISLANDA / DAGUR SIGURDSSON“

Knjiga akademika Josipa Pečarića “Hrvatina iz Islanda / Dagur Sigurdsson“ dana je na našem portalu:
https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvatinaizislanda.pdf

Umjesto Uvoda akademik Pečarić daje tekstove
ŽIVOTOPIS
DAGUR OTKRIO NEVJEROJATNU POVEZNICU S HRVATSKOM
DAGUR SIGURDSSON NAKON ZADARSKOG DOČEKA: 'EMOCIONALNA SAM OSOBA, ZBOG TOGA SE DOBRO POVEZUJEM S HRVATIMA'
DAGUR SIGURDSSON OTVORIO DUŠU O DJECI I BIVŠOJ SUPRUZI PA OTKRIO: 'MOŽDA SAM JA STARA ŠKOLA, ALI.

HRVATSKI VITEZOVI

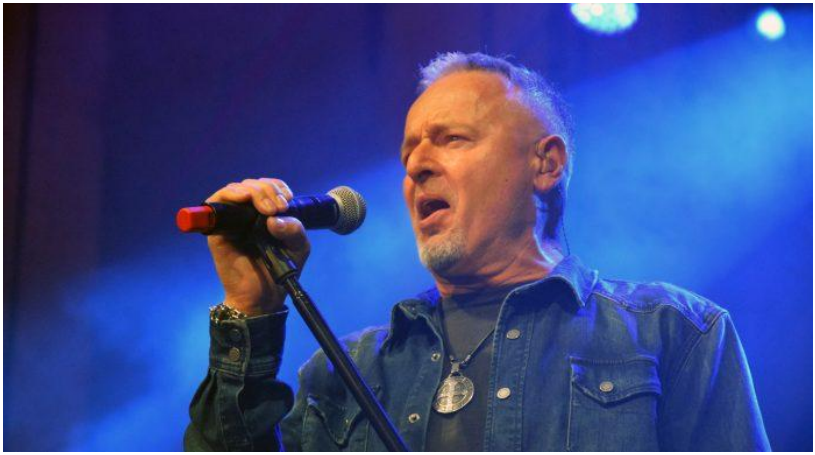

POLUFINALE

THOMPSON POSLAO PORUKU RUKOMETAŠIMA: S VAMA SMO, NAPRIJED HRVATSKA

30. siječnja 2025. u

Hrvatska rukometna reprezentacija u četvrtak od 21 sat igra polufinale Svjetskog prvenstva u kojem im je protivnik moćna Francuska. Rukometašima je poruku poslao Marko Perković Thompson.
“Prije svega čestitam i hvala vam na radosti koju ste nam darovali. Tako se brane hrvatske boje. Borbenost koju vi pokazujete je poput viteštva. Upravo je to vrlina našeg naroda, vrlina koja nas je obilježlia kroz našu i stariju i noviju povijest”, rekao je Marko.
“Danas ste vi naši vitezovi, vitezovi ovog vremena, vitezovi sportskih terena. Ujedinili ste nas. Danas kuca jedno srce, danas kuca hrvatsko srce. I siguran sam da osjećate snagu toga zajedništva. S vama smo, naprijed Hrvatska”, poručio je pjevač. U pozadini je za kraj pustio svoju pjesmu “Pjevaj sokole”.

Ranije je objavio naše rukometaše kako pjevaju pjesmu ”Ako ne znaš što je bilo”.
”A meni tako dođe nakon čaše vina da ih pitam je l’ to i vaša domovina”, dio je pjesme koji je Thompson objavio na Facebooku uz snimku.

https://narod.hr/sport/thompson-poslao-poruku-rukometasima-s-vama-smo-naprijed-hrvatska?fbclid=IwY2xjawIKuC1leHRuA2FlbQIxMAABHV4Zx91zwh-HB6IAo6iZTpXEefb9OsfJaEwk62lrbfVb6N0XnURDcfH_sQ_aem_MsTwnqVkfbIUrhs99HNQLw

J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od “Bojne Čavoglave” do “Ako ne znaš što je bilo”, dragovoljac.com., 2025.: https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf

ODUŠEVIO HRVATE

THOMPSON POSLAO PORUKU RUKOMETAŠIMA: 'MISLIM DA IM NE TREBA VEĆA MOTIVACIJA OD OVE'

Hrvatska rukometna reprezentacija u četvrtak od 21 sat igra polufinale Svjetskog prvenstva u kojem im je protivnik moćna Francuska. Rukometaši su svoje pobjede do sada slavili uz hit **Marka Perkovića Thompsona** "Ako ne znaš što je bilo".

30.01.2025.

Foto: Screenshot

Hrvati su izrazili želju da Thompson uživo dođe u zagrebačku Arenu na važnom dvoboju za finale Svjetskog prvenstva protiv Francuske. Na Instagram stranici "Volim Hrvatsku" koja ima 325 tisuća pratitelja stoji

objava koja poziva sve da se uključe u akciju pozivanja omiljenog hrvatskog pjevača na rukometni spektakl.
Pjevač je podijelio tu objavu na svom Instagramu, a sada je poslao i poruku rukometašima. "Prije svega čestitam i hvala vam na radosti koju ste nam darovali. Tako se brane hrvatske boje. Borbenost koju vi pokazujete je poput viteštva. Upravo je to vrlina našeg naroda, vrlina koja nas je obilježila kroz našu i stariju i noviju povijest", rekao je Marko.

Nastavio je u istom tonu. "Danas ste vi naši vitezovi, vitezovi ovog vremena, vitezovi sportskih terena. Ujedinili ste nas. Danas kuca jedno srce, danas kuca hrvatsko srce. I siguran sam da osjećate snagu toga zajedništva. S vama smo, naprijed Hrvatska", poručio je pjevač. U pozadini je za kraj pustio svoju pjesmu "Pjevaj sokole". Video je ubrzo nakon objave obrisan s društvenih mreža.

Izazvao brojne reakcije
Njegova objava izazvala je lavinu komentara. "Mislim da im ne treba veća motivacija od ove", napisala je jedna korisnica. Brojni ga mole da dođe u Arenu pjevati. "I ti si nas ujedinio svojom pjesmom, hvala ti Marko", dodao je drugi obožavatelj. Navijači mu pišu kako jedva čekaju u polufinalu zapjevati njegove pjesme na tribinama.
Thompson dolazi bodriti rukometaše u Areni? 'Treba nam ono nešto više, Marko javi se'
"Čekamo te na koncertu na hipodromu da zapjevamo zajedno", napisao je korisnik. "Preko Knina, Dinare, preko zemlje slobodne", "Uz Markovu podršku do pobjede", "Znači li ovo da ne dolaziš u Arenu, nemoj nam to raditi", "Ti si naš vitez kao i rukometaši, neka Bog blagoslovi tebe i tvoju obitelj. Ovako se voli Hrvatska", samo su neki od komentara.

https://direktno.hr/zivot/thompson-poslao-poruku-rukometasima-mislim-da-im-ne-treba-veca-motivacija-od-ove-364097/?fbclid=IwY2xjawIKuH1leHRuA2FlbQIxMAABHVrHuvnGRtgiVdqoNGgGA04y8h0X481-

T_sjCbzcPnAuEIB5k2muB8J22A_aem_Gm6FOQjfPGNPgAHdrSSYcQ#google_vignette

J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od “Bojne Čavoglave” do “Ako ne znaš što je bilo”, dragovoljac.com., 2025.: https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf

OGLASIO SE MINISTAR

'VLADA SILNO ŽELI DA THOMPSON BUDE NA DOČEKU RUKOMETAŠA. UČINIT ĆEMO SVE DA TO OSTVARIMO'

Ministar turizma i sporta Tonči Glavina osvrnuo se na doček naših rukometaša zakazanog za ponedjeljak, 3. veljače
U ponedjeljak će se održati svečani doček za **Dagura Sigurdssona** hrvatske rukometne reprezentativce. Program će započeti u 14 sati na Trgu bana Jelačića, dok se dolazak rukometaša s medaljama očekuje oko 16 sati. Navijače će zabavljati Prljavo kazalište, Daleka obala i Zaprešić Boysi. Ministar turizma i sporta **Tonči Glavina** najavio je mogućnost dolaska **Marka Perkovića Thompsona**.
"Pozivam sve naše građane da nam se pridruže u velikom slavlju koje organiziramo u Zagrebu u ponedjeljak u 16 sati. Topla preporuka svima da dođu i da zajedno proslavimo ovaj uspjeh na dostojanstven način", izjavio je Glavina. "Prema najavama, nastupit će **Prljavo kazalište, Daleka obala i Zaprešić Boysi.** Igrači Hrvatskog rukometnog saveza, kao i Vlada Republike Hrvatske, izražavaju snažnu želju da se svečanosti pridruži i Marko Perković Thompson. Učinit ćemo sve da to ostvarimo", dodao je ministar.

Podsjetimo, Thompson je putem društvenih mreža reagirao nakon pobjede Hrvatske nad Francuskom i plasmana u finale Svjetskog rukometnog prvenstva. Na svom Facebook profilu podijelio je fotografiju terena u Areni s konačnim rezultatom 31:28, uz citat iz svoje pjesme "**Ako ne znaš šta je bilo**" – "Ako ne znaš, milo moje, upitaj heroje". Neposredno prije polufinalne utakmice protiv Francuske, društvenim mrežama proširio se poziv Thompsonu da zapjeva u Areni Zagreb. Profil "Volim Hrvatsku" na Instagramu objavio je poziv pjevaču da se pridruži slavlju.

Thompson je uoči utakmice poslao poruku podrške hrvatskim rukometašima: "Danas ste vi ti vitezovi, vitezovi sportskih terena.

Ujedinili ste nas, danas kuca jedno srce, danas kuca hrvatsko srce i siguran sam da osjećate snagu tog zajedništva. Naprijed, Hrvatska!"

https://www.vecernji.hr/showbiz/na-doceku-rukometasa-nastupit-ce-thompson-oglasio-se-ministar-turizma-i-sporta-te-otkrio-vise-detalja-1834788?fbclid=IwY2xjawIMGaNleHRuA2FlbQIxMQABHdfA0TUTYipAtrqEMtijVuWMrRfB5X9VmAKYSZ1RrFskOSDZniHDT7qYqg_aem_XYAzJ3pUcmk5S14k0xr4nQ

J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od “Bojne Čavoglave” do “Ako ne znaš što je bilo”, dragovoljac.com., 2025.: https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf

NAROD

PODUPRITE NAS

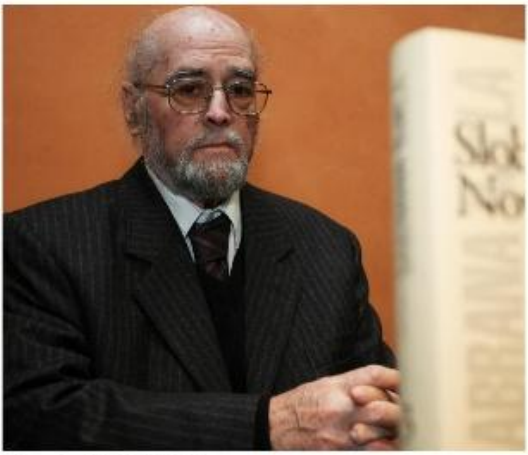

Photo: Marko Prpic/PIXSELL

JAVOR NOVAK

Sin Slobodana Novaka Arasovima s 'Nosi se' zabranio izvođenje djela njegovog oca

Ivica Granic

Političari, učite od branitelja i hrabrih ljudi poput Javora Novaka

JAVOR NOVAK

SIN SLOBODANA NOVAKA ARASOVIMA S 'NOSI SE' ZABRANIO IZVOĐENJE DJELA NJEGOVOG OCA

4. rujna 2025. u 21:00

U povodu aktualnih događanja na kulturnoj sceni, a posebno nakon otkazivanja festivala 'Nosi se' u Benkovcu koji je izazvao niz reakcija u hrvatskoj javnosti, književnik **Javor Novak**, sin i nasljednik autorskih prava **pok. akademika Slobodana Novaka,** uputio je portalu Narod.hr svoje priopćenje. U njemu se, kako ističe, osjeća dužnim obratiti javnosti i iznijeti svoj stav o zloupotrebi djela svoga oca te razlozima zbog kojih je donio odluku o zabrani daljnjeg izvođenja monodrame **„Školjka šumi"** u izvedbi Maruške Aras. Slučaj se odnosi na izvedbu navedene predstave na festivalu 'Nosi se' kojem je na čelu **Juraj Aras**, otac ove mlade glumice.

Vjera i kultura

Tko je Juraj Aras, kulturnjak sklon vulgarnim ispadima sa zanimljivom obiteljskom pozadinom

26. kolovoza 2025. u 21:15

Priopćenje Javora Novaka prenosimo u cijelosti:

O Arasu saznao putem portala Narod.hr

– Prije koju godinu obratio mi se g. Jure Aras s molbom da glumica Maruška Aras izvede tatinu novelu „Školjka šumi“ kao monodramu. Brat i ja to smo mu besplatno omogućili. Vodio sam se saznanjem o časnoj hrvatskoj obitelji Aras iz Zadra, između ostaloga i obitelji hrvatskih uznika iz sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Zato nisam očekivao ovakve u najmanjem nedolične provokacije g. Jure Arasa ali i same gđice. Maruške Aras koja ovih dana (kao glumica!) također daje sablažnjive političke izjave.

Buka oko festivala “Nosi se” i njegov odgađanje u fokus javnosti stavila je glavnog organizatora

Zahvaljujući Vašem portalu saznao sam za taj nesretni „festival skandala“ u Benkovcu o kojem sad već svi mediji u Hrvatskoj bruje i

zgražaju se. Gospodin Aras izjavljuje kako je neka predstava Olivera Frljića odlična, s njim surađuje, a na Facebooku se pokazuje kao prizemno vulgaran komentator. K tome je na sunce isplivala i puna, upravo adoracija g. Arasa spram zagrebačke vladajuće ekipice „Možemo“.

Djelo moga oca, pok. hrvatskog **književnika Slobodana Novaka, akademika HAZU**, ne zaslužuje, ne može i nikada ne će biti ni na koji način povezano s nekakvim sumnjivim tipom Frljićem i s vrijeđanjem hrvatskih branitelja koji su ionako godinama pod odnaroditeljskom paljbom svakodnevnih i najtežih uvrjeda.

>Javor Novak: Za Titov Galeb traži se EU novac, ali za istraživanje Titovih jama u kojima leže kosti žena, djece, civila, nema ni pijeteta ni novca

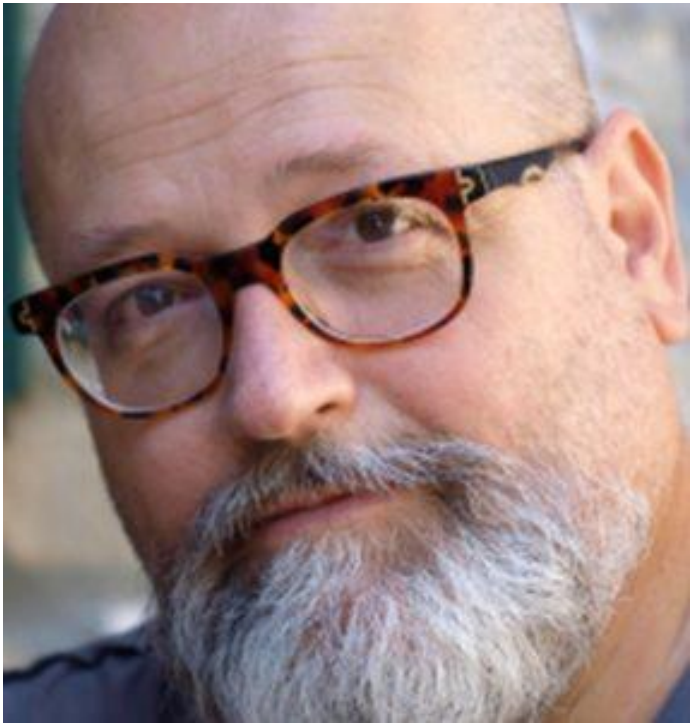

Javor Novak; Foto: Društvo hrvatskih književnika

Arasovo licemjerje

U jednom od posljednjih očevih djela, a to su „Protimbe“ (Sabrana djela, knjiga 6, Matica hrvatska, Zagreb 2010.) Slobodan Novak od str: 403 piše pod naslovom „Pisac i vlast“; od str: 418 piše pod naslovom „Domovinski rat i hrvatski zločin“, a od str: 430 piše pod naslovom „O govoru mržnje i o novoj vlasti“. Dakle na više od pedeset (50) stranica hrvatski književnik Slobodan Novak detaljno i nedvojbeno elaborira svoja stajališta, s naglaskom na „navodni hrvatski ratni zločin“.

Zato mi je neshvatljivo ali i sasvim nedopustivo, da i gđica i g. Aras izvode s Frljićem skandal u Benkovcu, a negdje drugdje glumataju Slobodana Novaka i njegovu „Školjku šumi“ (!)… vrijeđaju hrvatske vitezove i to baš u napaćenom Benkovcu! Oni tako posredno uvlače i djelo Slobodana Novaka u svoj koloplet mržnje i podcjenjivanja hrvatskih ratnih junaka i stradalnika, u svoj vrtlog zaluđenosti s nenarodnom nakupinom „Možemo“, usput potpuno nesposobnom, osim za uništavanje Grada i demokratskih vrijednosti hrvatske obitelji.

>Pogledajte (ne)kulturu Jurja Arasa, organizatora provokatorskog festivala ‘Nosi se’

Otkazao suglasnost Arasu za dalje izvođenje očeva djela „Školjka šumi“

Kako to obrtanje kaputa i sjedenje na dvije stolice traje, bio sam prisiljen poslati e-poruku upozorenja g. Arasu i skrenuti mu pozornost da je djelo moga oca, čiji sam dignitet i vjerodostojnost dužan braniti kao i moj brat, nespojivo s njihovim sramnim benkovačkim eskapadama. U to njihovo „Nosi se“ (kome je to upućeno?) neizravno je uvučeno i krivotvoreno i djelo našeg oca što nikako ne ću dopustiti.

Zato sam bio prisiljen izričito otkazati svoju suglasnost g. Arasu i gđici. Maruški Aras za dalje izvođenje očeva djela „Školjka šumi“. Zabrana je pala jer hitra i opširna isprika koju mi je uputio g. Aras nije suštinska, niti je njemu očito jasno kakve relacije on poteže nastavljajući negativno govoriti o hrvatskim vitezovima.

O samom odioznom Frljiću suvišno je govoriti, njegov prijezir i vrijeđanje i hrvatske zastave i Hrvatske, a onda i utjecajnih ljudi koji njemu nisu po volji, je višegodišnje i odurno. Zato trebam na kraju

naglasiti kako je hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik HAZU bio dugi niz godina glasan i nestranački, ali iskren poštovalac jedinog hrvatskog predsjednika, akademika, dr. Franje Tuđmana.
>Javor Novak: Radin, kao najpoželjnija politička udavača, odmah poslije Pupovca, oličenje je zloporabe manjinskog pitanja u Hrvatskoj

Obitelj Novak štiti nasljeđe: Vrijednosti oca ne smiju se krivotvoriti
U takvom smo obiteljskom okruženju odrastali, te vrijednosti ponosno usvojili i zbog toga u ovom nemilom slučaju ne ću osobno dopustiti da se te vrijednosti krivotvore i zloporabe u druge, pogotovo ne u politikantske, svrhe. Od dana 2. rujna o. g. Arasovima je zabranjeno izvoditi navedeno kao i bilo koje drugo djelo pok. Slobodana Novaka. U javnom ste prostoru donijeli dovoljno argumenata, i hvala Vam na tome, da ova moja odluka postane konačna.
Nota bene, prošle smo godine obilježavali stogodišnjicu očeva rođenja. U Splitu, na Rabu i u Zagrebu podigli smo četiri spomen ploče, održano je nekoliko simpozija, na Rabu je knjižnica u počast, preimenovana u Knjižnicu Slobodana Novaka, brat i ja govorili smo na HTV-eu, izašli su zbornici znanstvenih radova, pisali su književni časopisi Forum, Kolo, u Vijencu su pisali mnogi auktori… tiskana je čak i marka Hrvatske pošte s likom Slobodana Novaka. Zašto sve ovo navodim? Pa zato što se ovi „veliki“ ljubitelji i poštovatelji djela Slobodana Novaka, ovi veliki „umjetnici i kulturnjaci“, ni ona, a niti on, nisu udostojali doći na bilo koji od ovih cjelogodišnjih događaja! Sapienti sat!, napisao je Novak.
>Javor Novak: Nećemo dozvoliti ustašizaciju Domovinskog rata niti rehabilitaciju komunističkog antifašizma

https://narod.hr/vjera-i-kultura/sin-slobodana-novaka-arasovima-s-nosi-se-zabranio-izvodenje-djela-njegovog-oca?fbclid=IwY2xjawMnT9tleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR5Jb9Z9qPmxLIwZMt_ToCywj37Z_aBFgODkCLj1Smqx9pn0LcLgUtfsx_e1sQ_aem_Txm-S3vPkk2m45TaMCt3qg

J. Pečarić, Najogavniji među najogavnijima / U panici zbog Thompsona, dragovoljac.com., 2026.:
https://www.dragovoljac.com/pecaric/najogavniji.pdf

SMETA IM SVE HRVATSKO

PARTIJA I ANTIFE SU TEŠKO ZGROŽENI: BOLUJU OD NEIZLJEČIVE BOLESTI I NEMA IM POMOĆI

PERO KOVAČEVIĆ

Partija i antife su teško zgroženi, može se reći oboljele su od neizlječive bolesti i nema im pomoći. Boluju od bolesti Hrvatska. Hrvatska Vlada je grubo prekršila njihove svetinje USTAV SFRJ i Ustav SRH. Krenimo redom.

04.02.2026.

Foto: Tomislav Kristo / CROPIX

Nastup **Marka Perkovića Thompsona** na svečanom dočeku hrvatskih rukometaša izazvao je snažne emocije među igračima, navijačima i Hrvaticama i Hrvatima na Trgu bana Jelačića u Zagrebu. Njegovo izvođenje domoljubnih pjesama dodatno je podiglo atmosferu do vrhunskog usijanja i iskazanog domoljublja na Trgu bana Josipa Jelačića. Naši rukometaši bili su ushićeni i zajedno su s Markom pjevali domoljubne pjesme.
Jednostavno rečeno, bila je nezaboravna scena, događaj za pamćenje. Ponosan sam i radostan da sam bio na Trgu i to doživio na licu mjesta. Hrvatska mladost, hrvatski narod je bio na Trgu, Hrvatska je veličanstveno dočekala svoje Vitezove. I proslavila s njima sebe.

Lijepo je da su **Andrej Plenković** i Vlada konačno pokazali da hrvatski narod ima i državu. Ima Hrvatsku. Doček je prošao bez incidenta. Posebno me veseli činjenica da je hrvatska mladost preuzela štafetnu palicu od nas hrvatskih branitelja i domoljuba. Naravno da mrziteljima Hrvatske, likovima koji ne mogu prihvatiti stvarnost samostalne i suverene Hrvatske, Marko smeta. Smeta ih Domovinski rat koji je najsvjetlije razdoblje novije hrvatske povijest. Smeta im Hrvatska.

FOTO: Damir Krajac / CROPIX

Vlada je grubo prekršila njihove svetinje

U tom ratu obranjena je neovisna Hrvatska, i to je povijesna činjenica koju nitko ne može osporiti. Vrijeme je da se to razdoblje objektivno vrednuje i u potpunosti uvrsti u nacionalni identitet. Kažimo istinu, jasno da **Tomaševiću**, **Benčićki**, **Kekinu**, **Pusićima**, **Hajdaš Dončićima,** a i njemu sličnim likovima i "spodobama" smetaju domoljublje i ponos na hrvatsku borbu za slobodu. Smeta ih Marko Perković Thompson, kao neosporni simbol i promicatelj domoljublja i istine o Domovinskom ratu. Njihova retorika nije usmjerena na pomirenje i zajedništvo, već na podjele i osporavanje temelja moderne Hrvatske.

Upravo tako valja i gledati izjavu gradonačelnika Zagreba Tomaševića da je Vlada izvršila ustavni udar na Zagreb. Prevedimo ovu izjavu Tomaševića na hrvatski, što je rekao? Rekao je da ga smeta domoljublje koje nije njegov politički izbor, smeta ga HOS i njegovo znakovlje i smeta ga Marko koji to domoljublje promiče u svojim pjesmama. Tomaševiću i drugim mrziteljima Hrvatske smeta sve što je hrvatsko i ima taj predznak i boluju od očito neizlječive bolesti i nema im spasa.

Gjenero ukazao na detalj oko dočeka koji nitko ne spominje: 'Mislio sam da je to strategija'

Mnogi mrzitelji Hrvatske bi trebali potražiti psihološku pomoć jer njima nije lako kad vide Thompsona, kad čuju domoljubne pjesme, kad vide ogroman broj mladih domoljuba i žive u zemlji koju mrze. Neka vide da nas ima! Smeta ih Markova pjesma Ako ne znaš što je bilo jer ih podsjeća da su izgubili u Domovinskom ratu. Hrvatska nije njihova domovina. Hrvatska Vlada je grubo prekršila njihove svetinje - USTAV SFRJ i Ustav SRH.

https://direktno.hr/direkt/partija-i-antife-su-tesko-zgrozeni-boluju-od-neizljecive-bolesti-i-nema-im-pomoci-389710/

DOISTA SU NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA OVI KOJI SU I DALJE SRPSKE SLUGE IAKO SU OD NJIHOVIH VOJNIKA HRVATSKI BRANITELJI NAPRAVILI ZEČEVE

Thompson prozvao hrvatske rukometaše 'vitezovima'. U NDH su tu titulu nosili ovi najgori koljači

Mučna pozadina jedne titule

PIŠE

JASMIN KLARIĆ

Ivica Granic

.

Vitezovi Okruglog stola su ustaše, kralj Artur imao i titulu DVoglavnika

Kad novinar pređe granicu između izvještavanja i otvorenog političkog aktivizma, ili kad počne histerizirati, vrijeđati, selektivno birati činjenice ili jednostavno postati toliko pristran da više nije novinar, nego propagandist/aktivist s press karticom, onda je njegovo ime Jasmin Klarić.

Kad se u eteru ili članku izgubi svaka mjera, pa se ide na osobne napade, teorije zavjere ili totalno zanemarivanje činjenica, kad novinar prestane biti 'glas naroda', a postane samo još jedan igrač u političkoj utakmici, onda je njegovo ime Jasmin Klarić.

On je tipičan primjer za frazu 'kad novinar politički poludi'. Piše u totalnom 'crvenom val' modu, selektivno bira teme, on je tipičan anti-HDZ aktivist, a ne novinar.

Tekstovi mu idu u stilu Plenković je licemjer, panika u HDZ-u, Turudić laže, Thompson je problem, itd. puno emocija, sarkazma i izravnih optužbi. Bez ikakvog smisla ili suvislog sadržaja.

Na X-u ga često ismijavaju ili vrijeđaju: 'rektalni alpinist', 'septička jama', 'dodo novinarstvo', 'sprdačina novinarstva', 'komunističko-ideološki aktivist', to su klasični napadi čitateljstva kad osjete da je neki 'novinar politički poludio'.

Nažalost, njegovi ga guraju u sve dublji bezdan.

HRVATSKI VBITEZOVI

Ivica Ursić

.

Mislio sam i premišljao nešto napisati o ovoj šizofrenoj situaciji u kojoj naš narod svoju sudbinu i budućnost svoje djece dragovoljno stavlja u ruke ljudi od kojih sigurno ni polovni automobil ne bi kupili ... ali im zato povjeravaju državu i živote.

Umoran sam od svega i jedino što me drži na površini jesu ljudi posebnog kova, kao što su naši rukometaši, i ona mladost koja je ispunila radi Marka hipodrom, brojne dvorane diljem Hrvatske i Herceg

Bosne i naravno sinoć kada je dočekala rukometne reprezentativce na Trgu Josipa Bana Jelačića.
Cilj "tvoraca magle i mraka" bio je poniziti Zagreb i Hrvatsku i čitav narod oduzevši narodu pravo na radost sa svojim vitezovima. Cilj je dezintegrirati obitelj, narod, državu. Pokidati naše međusobne veze koje se temelje na vjeri i domoljublju.
Organizirati doček u Splitu, Sinju, Zadru, Dubrovniku, Osjeku značilo bi - kapitulaciju pred onima kojima je jedini cilj navući nam brnjicu i vezati povodcem, a Hrvatsku odvesti u neka nova povijesna bespuća.
Zato umjesto mojeg komentara evo vam riječi virtuoza riječi, drznem se reći mog prijatelja, Ivana Grljušića. Sve tu piše.
🖤🇭🇷❤️
O tvorcima magle i mraka
(Ivan Grljušić)
Valja biti na oprezu, gosparu!
Mogli bi nas prevariti - nas malo imanje iskusne, ali i tvome oštru oku mogu trenutačno (na kratko, jedan jedini put) podvaliti, i to baš onda kada u potpunoj prostodušnosti iz tebe zrači blagost.
Znaju se smiješiti, u povoljnoj priliki, vrlo umilno okrećući lice prema onoj strani odakle će biti najbolje zamijećeno.
Znaju probadati smijehom cinika, baš onda kada se tvoj i ponajdalji srodnik ne bi nasmijao. Baš tada - to je njihova osnovna vrlina (prema njihovu pojmovniku).
Znadu držati vatrene govore, zanositi se, braniti nešto, napadati..., ali ne stoga što bi bili oduševljeni, što osjećaju kako bi to što čine bilo odista potrebno i pravedno. Njuše osjetilima ulizica da bi to moglo biti probitačno za njih - i ulizuju se. Izmišljajući svakodnevno nove i nove načine, koje je sve teže prepoznati. Laju kao pas podvirepac kad čuju da gospodar viče i prijeti.
Smeta im bistar dan - bolje se snalaze i vještiji su po noći.
Izbjegavaju čistinu i prav put - kod kuća su u gustišu i bolje prohode oputinama i skrivenim stazama. Ne vole glatku površinu i bistre vode - jer uvijek je za njih bolji ulov u mutnomu, bolja prilika u oluji i brzacu.
Uznemire se i pobjesne kad čuju glas nadojen čistom svjetlošću, ustreme se na nj, blate ga i grade mu zaprjeke.
Ako ne mogu ništa učiniti, onda ga zaobilaze, prešućuju, taje, ismijavaju...

Ali, svejedno, kopka ih, podgriza, ulijeva im u srce nemir.
S prijestolja na koja su zasjeli zrači praznina. Svim silama nastoje zastrijeti jasan pogled, razbiti prozirac, narušiti sklad i isprljati čistoću. Borit će se da bi rugobu proglasili ljepotom i tražit će da im se vjeruje, podastirući mnogobrojne dokaze (najvjerojatnije zlatom prikupljene). Zdravlje će okrstiti imenom bolesti i sunce proglasiti lažnim izvorom sjaja - sve u ime svjetlosti koja to nije.
Ali ne!
Ne mogu daleko.
Prepoznaješ ih. Razotkrivaš.
Zoveš ih njihovim pravim imenom: tvorcima magle i sinovima mraka.

HRVATSKAMAGAZIN

EKSPLOZIJA EMOCIJA: Nakon što je Thompson zapalio Zagreb na dočeku rukometaša građani pitaju Tomaševića, jeste li spremni za reprizu?

Emotivan doček rukometaša, pjesme koje su ujedinile Trg i politički sukob koji je obilježio večer ponosa.

02.02.2026
Autor Stijena.info

Thompson zapalio Zagreb već u prvim minutama dočeka
Večeras je Thompson zapalio Zagreb, Trg bana Jelačića postao je mjesto snažnih emocija, zajedništva i ponosa kakav se rijetko viđa. Doček hrvatskih rukometaša, zakazan i održan u 18 sati, prerastao je u događaj koji je nadilazio sport i postao simbol trenutka u kojem su se narod, sportaši i država susreli na istom mjestu.
Tisuće građana, navijača i obitelji s djecom ispunile su središte Zagreba kako bi pozdravili rukometaše koji su Hrvatsku učinili ponosnom. Atmosfera je od samog početka bila nabrijana, a dolazak Marka Perkovića Thompsona označio je prijelomni trenutak večeri.

Thompson zapalio Zagreb i ujedinio trg uz emocije, pjesme i poruke
Nije trebalo dugo da se ponovi da je nakon prošlog dočeka opet Thompson zapalio Zagreb i pretvori Trg u jedno veliko pjevalište. Rukometaše je nazvao „vitezovima“, a publika je uglas pjevala pjesme koje su obilježile večer: Lijepa li si, Dolazak Hrvata, Prijatelji, Geni kameni, ali i Kad zapjevam, partija mi sudi, koja je izazvala posebno snažnu reakciju okupljenih.
Baklje, hrvatske zastave i ovacije stvorile su prizore koji su više nalikovali povijesnom slavlju nego klasičnom sportskom dočeku. Emocije su bile vidljive i na rukometašima, koji nisu skrivali koliko im ovakva podrška znači.

Foto: talkdinamo /Instagram

Foto: vjeradanko/Instagram

Kako je Vlada preuzela organizaciju dočeka
Važan dio priče je i činjenica da je organizaciju dočeka preuzela Vlada Republike Hrvatske, nakon nesuglasica s gradonačelnikom Tomaševićem. Vlada je jasno poručila da se radi o događaju od nacionalnog interesa, u kojem su želje sportaša i građana stavljene ispred političkih razlika.
Unatoč ranijim prijeporima, sigurnosni i organizacijski aspekti protekli su bez incidenata. Članovi Vlade bili su prisutni na Trgu, dočekavši rukometaše dostojanstveno i bez pokušaja da preuzmu pozornicu od sportaša.

Tomaševićev napad na Vladu i politička sjena nad slavljem
Gradonačelnik Tomislav Tomašević ranije je na konferenciji za medije oštro kritizirao Vladu, optuživši je za zaobilaženje procedura i zadiranje u ovlasti Grada Zagreba. Njegove izjave dodatno su politizirale događaj, iako se na samom Trgu politika povukla pred emocijama naroda.
No usprkos tome zhvaljujući organizaciji Vlade ponovno je Thompson zapalio Zagreb, političke poruke pale su u drugi plan. Građani su jasno pokazali da su došli zbog rukometaša i zbog osjećaja zajedništva, a ne zbog političkih prepucavanja.

Dostojanstven doček koji je nadjačao podjele
Unatoč svim napetostima, večer je završila dostojanstveno. Građani, navijači, sportaši i predstavnici vlasti zajedno su ispratili rukometaše ovacijama. Upravo je ta slika ostala najjača poruka večeri.
Još jednom se pokazalo da sport ima moć povezivanja, čak i kada politički kontekst pokušava nametnuti podjele. Još jednom je Thompson zapalio Zagreb ali je zapalio i emocije koje su nadjačale sve razlike.

Pitanje koje ostaje visjeti u zraku
Nakon svega viđenog, nakon pjesama, emocija i ponosa, ostaje jedno pitanje. Ako se ovakav doček ponovi, ako se ponovno dogodi trenutak u kojem će ponovno Thompson zapaliti Zagreb i narod se okupi bez

kalkulacija, ostaje jasno pitanje upućeno zagrebačkom gradonačelniku. Tomaševiću, jeste li spremni za reprizu?
Više:
Doček rukometaša u Velikoj Gorici i eksplozija domoljublja uz Thompsona….
Tomašević na press konferenciji "Ovo je udar države na Grad Zagreb"
Thompsonov koncert u Zagrebu izazvao eksploziju bijesa. Je li Tomašević u ratu s Vladom?
https://stijena.info/tomasevic-na-press-konferenciji/
POLITIČKI SKANDAL: Otkazani doček rukometaša – Ivan Anušić oštro osudio Tomaševićev potez

https://stijena.info/thompson-zapalio-zagreb/

GLUPAN MISLI DA JE I HIPODROM I DOČEK HRVATSKIH VITEZOVA KONCERT

'I SADA LAŽE'

NOVINAR IZVUKAO TOMAŠEVIĆEVU STARU IZJAVU O THOMPSONU: 'SAM SEBI SKAČE U USTA'

*Novinar Z1 televizije **Tomislav Radnić** objavio je izjavu zagrebačkog gradonačelnika **Tomislava Tomaševića** iz listopada prošle godine koja je u suprotnosti s onim što ovih dana govori o **Marku Perkoviću Thompsonu**.*

04.02.2026.

Foto: Dragan Matic / CROPIX

Radnić je tako 28. listopada 2025. godine naveo da je poznato da Thompson na svojim koncertima redovito izvodi pjesmu 'Bojna Čavoglave'. "Vi ste potpisali dva ugovora s Thompsonom, pa ako ste to i onda znali, zašto ste onda potpisivali ugovore, a sada kažete da neće biti više koncerata zbog pozdrava 'Za dom spremni', a dva puta će biti taj pozdrav u Zagrebu, bio je na Hipodromu i bit će u Areni 27. prosinca. To ste znali i tada pa ste potpisali, što se promijenilo od tada?" "Rekao sam već više puta, u dobroj vjeri, nakon što je gradska vlast izdala dozvolu za doček rukometaša na kojem je nastupao Thompson na Trgu bana Jelačića i nije bilo pjesme Čavoglave niti je bilo spornog pozdrava, u dobroj vjeri, s obzirom na to da sam tada rekao da su zabrane kontraproduktivne, dopustili smo koncert na Hipodromu. Prije nego što se taj koncert uopće dogodio, Holding je potpisao vezano za Arenu za 27. prosinca", odgovorio je Tomašević.

Radnić je sada ponovno podijelio tu Tomaševićevu izjavu, a uz to je napisao: "Osim što laže da nije očekivao 'Bojnu Čavoglave' na Hipodromu, laže i da je taj pozdrav u sklopu pjesme 'Bojna Čavoglave' protuustavan. A onda i sada laže, odnosno sam sebi skače u usta kad se čudi da ove godine na dočeku rukometaša NIJE bilo 'Bojne Čavoglave'. Jer, ako mu je izostanak te pjesme lani bio argument za davanje Hipodroma i Arene Thompsonu, kako mu je sada izostanak iste pjesme argument za Plenkovićevu cenzuru?!?"

'Zašto nije bilo Čavoglava?'

Podsjetimo, nakon što je Vlada organizirala doček rukometaša u Zagrebu, na kojemu je pjevao Thompson, Tomašević je poručio da HDZ kontrolira Thompsona jer nije izvodio Čavoglave. "Ja sam znao da neće biti Čavoglava zato što Vlada stoji iza toga. Čavoglave i taj ustaški pozdrav su samo kada je riječ o gradskom hipodromu ili gradskoj areni. Zašto nije bilo Čavoglava ako tu nema ništa sporno? Zašto jučer na dočeku nije bilo premijera? Zašto nije popio čaj i došao? Mene je pozvao, a sam nije došao", kazao je Tomašević.

HDZ najavio odgovor na zadnji potez Grada Zagreba: 'U narednim danima...'

Treba naglasiti da je Thompson pjevao na dočeku rukometaša i prošle godine kada su se u domovinu vratili s broncom sa Svjetskog prvenstva.

Tada je u organizaciji dočeka sudjelovao i Grad Zagreba, a ni tada, kao ni sada, Thompson nije izvodio pjesmu 'Bojna Čavoglave'. Radnić je u svojoj objavi tako još jednom ukazao na kontradiktornost u Tomaševićevim izjavama - Thompson je mogao dobiti dozvolu za Hipodrom jer lani na dočeku nije izvodio Čavoglave, ali sad mu je sporno što na ovogodišnjem dočeku nije izvodio tu pjesmu.

https://direktno.hr/zagreb/novinar-izvukao-tomasevicevu-staru-izjavu-o-thompsonu-sam-sebi-skace-usta-389721/

MISAO.HR
Silvana Oruč Ivoš: Zagrebački glavni trg nije ničija, pa ni Tomaševićeva privatna svojina - Misao.hr

https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/46788-zagreb-trpi-gradani-salju-poruku-pocinje-politicki-pad-tomasevica

DRAGOVOLJAC.COM
Zagreb trpi, građani šalju poruku: Počinje politički pad Tomaševića

'JOŠ JEDNA UTAKMICA'
Josip Pečarić

NA MOŽE SE OČEKIVATI OD JADNOG TOIMAŠEVIĆA DA RAZUMIJE RAZLIKU IZMEĐU ZAKLJUČKA I ODLUKE

PA VIDJELI SMO DA JE ON MISLIO DA JE DOČEK RUKOMETAŠA ZAPRAVO TOMPSONOV KONCERT

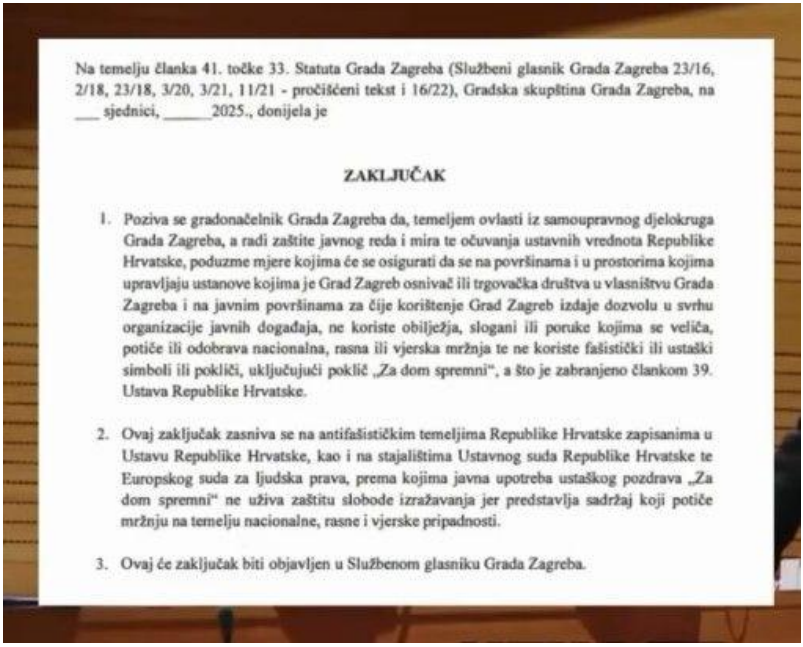

Na temelju članka 41. točke 33. Statuta Grada Zagreba (Službeni glasnik Grada Zagreba 23/16, 2/18, 23/18, 3/20, 3/21, 11/21 - pročišćeni tekst i 16/22), Gradska skupština Grada Zagreba, na ___ sjednici, _____2025., donijela je

ZAKLJUČAK

1. Poziva se gradonačelnik Grada Zagreba da, temeljem ovlasti iz samoupravnog djelokruga Grada Zagreba, a radi zaštite javnog reda i mira te očuvanja ustavnih vrednota Republike Hrvatske, poduzme mjere kojima će se osigurati da se na površinama i u prostorima kojima upravljaju ustanove kojima je Grad Zagreb osnivač ili trgovačka društva u vlasništvu Grada Zagreba i na javnim površinama za čije korištenje Grad Zagreb izdaje dozvolu u svrhu organizacije javnih događaja, ne koriste obilježja, slogani ili poruke kojima se veliča, potiče ili odobrava nacionalna, rasna ili vjerska mržnja te ne koriste fašistički ili ustaški simboli ili pokliči, uključujući poklič „Za dom spremni", a što je zabranjeno člankom 39. Ustava Republike Hrvatske.

2. Ovaj zaključak zasniva se na antifašističkim temeljima Republike Hrvatske zapisanima u Ustavu Republike Hrvatske, kao i na stajalištima Ustavnog suda Republike Hrvatske te Europskog suda za ljudska prava, prema kojima javna upotreba ustaškog pozdrava „Za dom spremni" ne uživa zaštitu slobode izražavanja jer predstavlja sadržaj koji potiče mržnju na temelju nacionalne, rasne i vjerske pripadnosti.

3. Ovaj će zaključak biti objavljen u Službenom glasniku Grada Zagreba.

Mladen Ivanovic

.

ZAKLJUČAK a ne "odluka" gradske skupštine u kojoj niti JEDNIM SLOVOM nema o "ZABRANI" nastupanja Marka Perkovića Thompsona u gradu Zagrebu!!
Drugim riječima štakor senf je IZMISLIO tu zabranu!!

Josip Pečarić

https://narod.hr/hrvatska/tomaseviceva-zabrana-thompsona-je-mrtvo-slovo-na-facebooku-ne-postoji-niti-jedan-akt?fbclid=IwY2xjawP0cyJleHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHh3LwA41ckxqGO_Bkphiu4QijsQEoc7jcbwdMkch86KkEq3pcJ1KirfcItqn_aem_sjyBjxCNHsrRWnRk3bIr-w.

NAROD.HR

Tomaševićeva zabrana Thompsona je mrtvo slovo na - Facebooku: Ne postoji niti jedan akt... – narod.hr

Foto: Fah

TRG NIJE ARENA

TOMAŠEVIĆEVA ZABRANA THOMPSONA JE MRTVO SLOVO NA – FACEBOOKU: NE POSTOJI NITI JEDAN AKT…

2. veljače 2026.

Vlatka Polšak Palatinuš

Odluka Tomislava Tomaševića, objavljena samo na njegovom službenom Facebook profilu, o zabrani nastupa **Marka Perkovića Thompsona** na dočeku rukometaša, nema pravni temelj. Naime, iako se Tomašević poziva na **famoznu odluku Gradske skupštine iz studenoga prošle godine,** riječ je o odluci koja bez poduzetih **„mjera gradonačelnika“** nema nikakav pravni učinak niti je pravno obvezujuća.

Jedina pravno obvezujuća Tomaševićeva odluka, temeljem odluke Skupštine, jest zabrana nastupa Marka Perkovića Thompsona u **Areni Zagreb** nakon izvođenja Čavoglava 27. prosinca prošle godine.
Da bi se raščlanio ovaj **upravno-pravni kaos** koji je stvorila vladajuća većina u Zagrebu, na čelu s Možemo i junior partnerima iz SDP-a, pogledajmo za početak kako glasi Tomaševićeva jučerašnja objava.
”Nedugo nakon osvajanja brončane medalje rukometaši su inzistirali da se dogovorenim izvođačima mora priključiti i Thompson. Budući da bi to bilo **protivno odlukama gradske uprave i Gradske skupštine** oko korištenja ustaškog pozdrava, koje vrijede za sve izvođače, pa i Thompsona, koji je ta pravila već prekršio na koncertu u Areni – nismo mogli udovoljiti zahtjevu rukometnih reprezentativaca. Nakon toga je reprezentacija odlučila da dočeka u Zagrebu u tom slučaju neće biti”.
Tomašević je ranije najavio kako će na **dočeku pjevati Hrvatske ruže i to pjesmu Ako ne znaš šta je bilo**. Dakle, pjesma mu nije sporna, sastav koji je s Thompsonom izvodio pjesmu mu nije sporan. Sporan je samo glavni izvođač i koautor pjesme, ali pjesma nije.

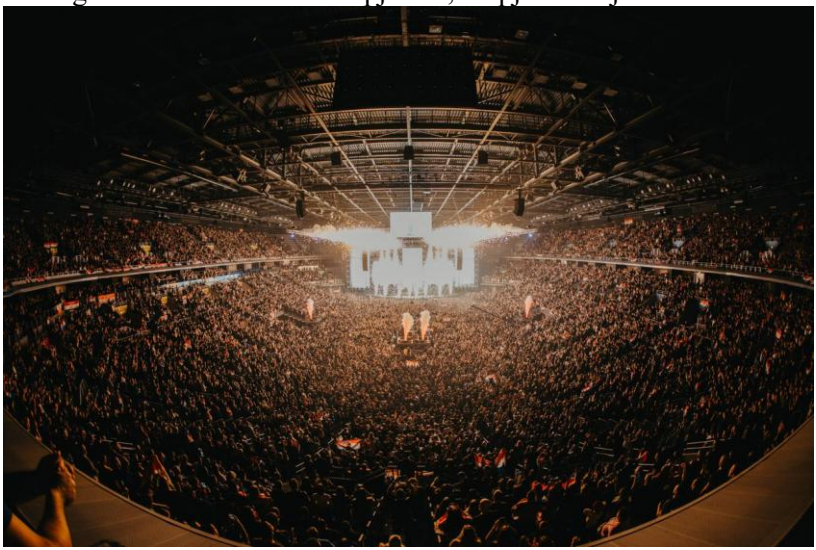

Foto: Filip Vukina

>Vlada preuzima organizaciju: Rukometašima doček uz Thompsona od 18 sati na Trgu

Ako pogledamo njegovu objavu na Facebooku, spominje **„odluke gradske uprave i Gradske skupštine“.**
Odluka gradske uprave oko Thompsona, Čavoglava, „Za dom spremni“ – nema. Ona ne postoji.
Odluka Skupštine nije ništa bez mjera gradonačelnika
Postoji odluka Gradske skupštine od 11. studenoga 2025. godine.
U njoj stoji:
„Poziva se gradonačelnik Grada Zagreba da, na temelju ovlasti iz samoupravnog djelokruga Grada Zagreba, a radi zaštite javnog reda i mira te očuvanja ustavnih vrednota Republike Hrvatske, poduzme mjere kojima će se osigurati da se na površinama i u prostorima kojima upravljaju ustanove kojima je Grad Zagreb osnivač ili trgovačka društva u vlasništvu Grada Zagreba i na javnim površinama za čije korištenje Grad Zagreb izdaje dozvolu u svrhu organizacije javnih događaja, ne koriste obilježja, slogani ili poruke kojima se veliča, potiče ili odobrava nacionalna, rasna ili vjerska mržnja te ne koriste fašistički ili ustaški simboli ili pokliči, uključujući poklič ‘Za dom spremni’, a što je zabranjeno člankom 39. Ustava Republike Hrvatske.“
>U zračnoj luci nema Tomaševićeve zabrane: Orila se ‘Bojna Čavoglave’
Gdje su ”mjere gradonačelnika”?!
Gradska skupština Grada Zagreba je predstavničko tijelo građana Grada Zagreba, lokalni „parlament“, koje ne provodi odluke u praksi. To je posao gradske uprave.
Odluka Gradske skupštine iz studenoga 2025. mrtvo je slovo na papiru ukoliko gradonačelnik ne „poduzme mjere“.
Mjere, ako govorimo o javnom prostoru, a to je Trg bana Jelačića na kojem je trebao biti doček – ne postoje.
U službenom Glasniku do 2. veljače ujutro nije objavljena izvršna odluka gradonačelnika vezana uz zabranu jednog pjevača, jedne pjesme, spornih Čavoglava, niti ona koja bi pak dopuštala izvođenje pjesme jednog izvođača, ali ne i njegov nastup.
Osim ako se službenim aktom ne smatra gradonačelnikova objava na Facebooku.

ZAKLJUČAK

1. Poziva se gradonačelnik Grada Zagreba da, na temelju ovlasti iz samoupravnog djelokruga Grada Zagreba, a radi zaštite javnog reda i mira te očuvanja ustavnih vrednota Republike Hrvatske, poduzme mjere kojima će se osigurati da se na površinama i u prostorima kojima upravljaju ustanove kojima je Grad Zagreb osnivač ili trgovačka društva u vlasništvu Grada Zagreba i na javnim površinama za čije korištenje Grad Zagreb izdaje dozvolu u svrhu organizacije javnih događaja, ne koriste obilježja, slogani ili poruke kojima se veliča, potiče ili odobrava nacionalna, rasna ili vjerska mržnja te ne koriste fašistički ili ustaški simboli ili pokliči, uključujući poklič "Za dom spremni", a što je zabranjeno člankom 39. Ustava Republike Hrvatske.

Naime, ako pogledamo što se dogodilo prije Thompsonova koncerta u Areni 27. prosinca 2025., jasno je da Tomaševićeva zabrana Thompsona na dočeku nema pravni temelj.

Mjere se odnose samo na Arenu

Uoči koncerta u Areni, Tomašević je „poduzeo mjere“ koje se u odluci Skupštine spominju. Konkretno, podružnica Zagrebačkog holdinga – Arena Zagreb, kao pravna osoba, izmijenila je Opće uvjete poslovanja. Novim člankom 34. u ovom upravnom aktu zabranjuje se korištenje ili odobravanje korištenja obilježja, slogana ili poruka kojima se potiče ili opravdava nacionalna, rasna ili vjerska mržnja. Posebno je navedena zabrana fašističkih i ustaških simbola i pokliča, uključujući i poklič „Za dom spremni“. Ta zabrana temelji se na zaključku Gradske skupštine Grada Zagreba iz studenoga 2025.

U slučaju postupanja protivno odredbama propisanima člankom 34. ovih Općih uvjeta na površinama i u prostorima kojima upravljaju ustanove kojima je Grad Zagreb osnivač ili trgovačka društva u vlasništvu Grada Zagreba i na javnim površinama za čije korištenje Grad Zagreb izdaje dozvolu u svrhu organizacije javnih događaja, sa zakupnicima se neće sklapati novi ugovori o podzakupu ili drugom korištenju objekta Arena ili drugih površina kojima upravlja Zagrebački holding d.o.o. – Podružnica Arena Zagreb u razdoblju od pet godina od takvog postupanja (čl. 35.).

Riječ je, dakle, o Općim uvjetima poslovanja Podružnice Arena Zagreb, koji se odnose isključivo na događanja u i oko tog prostora.

Članak 35.

U slučaju postupanja protivno odredbama propisanih člankom 34. ovih Općih uvjeta na površinama i u prostorima kojima upravljaju ustanove kojima je Grad Zagreb osnivač ili trgovačka društva u vlasništvu Grada Zagreba i na javnim površinama za čije korištenje Grad Zagreb izdaje dozvolu u svrhu organizacije javnih događaja, sa zakupnicima se neće sklapati novi ugovori o podzakupu ili drugom korištenju objekta Arena ili drugih površina kojima upravlja Zagrebački holding d.o.o. – Podružnica Arena Zagreb u razdoblju od 5 godina od takvog postupanja.

Odredbe čl. 34. i 35. ovih Općih uvjeta primjenjive su na sve zakupnike objekta Arena i na uključene suradnike, organizatore i izvođače.

Članak 36.

Nakon izvođenja pjesme Čavoglave 27. prosinca, prema ovom aktu Thompsonu je zabranjen nastup na lokacijama kojima upravlja Zagrebački holding d.o.o. – Podružnica Arena Zagreb.
Trg bana Jelačića ne spada u prostore Arene Zagreb.
Dakle, odluka o nastupu u Areni jedina je konkretna mjera koju je donijela aktualna gradska administracija na temelju odluke Skupštine od 11. studenoga 2025. godine i ona se odnosi isključivo na prostore koji pripadaju Podružnici Arena Zagreb.

https://narod.hr/hrvatska/tomaseviceva-zabrana-thompsona-je-mrtvo-slovo-na-facebooku-ne-postoji-niti-jedan-akt?fbclid=IwY2xjawP0cyJleHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHh3LwA41ckxqGO_Bkphiu4QijsQEoc7jcbwdMkch86KkEq3pcJ1KirfcItqn_aem_sjyBjxCNHsrRWnRk3bIr-w

Josip Pečarić

KAMO: PRINUDNU UPRAVU U ZAGREBU ZBOG NEPOŠTOVANJA HRVATSKOG SUDA A TIME NI DRŽAVU

AKO JE ZBOG BOLESTI MISLIO DA JE ZAGREB SOVCIJALISTIČKA FREPUBLIKA Znate gdje će ići.

Mario Zorko

I KAJ BUMO SAD, GRADONAČELNIČE?

Mogući scenariji kako Retardinson, Glupanson, Pederson, Mrakansdóttir i ostala možemovska bagra mogu provesti ponedjeljak, 2. veljače, Svjetski dan pedera - 2. II., Drugi Drugoga...
1. Otići na doček na Trg i pjevati s rukometašima, a gradonačelnik se može i razbacati na plesnom podiju ko na Mili Kekinu
2. Mogu u isto vrijeme otići u Dinamovu ložu na Maksimiru na utakmicu s Vukovarom, ali i tu bi moglo biti iznenađenja na Sjeveru
3. sakriti se u kino i diviti se jugosrpskom šundu "Svadba"
4. pritajiti se u novoj nekretnini Sandre Bencisdóttir u centru Zagreba i osluškivati što se pjeva na Trgu
5. zavući se u svoj omiljeni skvot 'Mediku' i ono kaj najviše vole, na svoj način obilježiti Međunarodni dan pedera - Drugi Drugoga
6. pokriti se po ušima i cviliti
Hvala našim vitezovima, ponosnim rukometašima, **Marko Perković Thompson**, hvala premijeru Andreju Plenković, potpredsjedniku Vlade RH Ivanu Anušiću i Vladi RH što su tu bagru izveli na čistac.
„Svaki sustav koji gazi ljudsko dostojanstvo mora propasti”
(Blaženi Alojzije Stepinac)
A ta jugoljevičarska bagra gazi Zagreb i sve hrvatsko već godinama. Ne smeta njima **Marko Perković Thompson**, ti vampiri izobliče se na hrvatsko domoljubno veselje, na slavljenje Hrvatske, na raspjevanu, radosnu, ujedinjenu, prekrasnu hrvatsku mladost.
"Istina se ne može osuditi ni zabraniti!"
I to je Hrvatima poručio Blaženi Alojzije Stepinac, čija je devetnica počela baš 1. veljače, na dan kad su nam rukometaši donijeli toliko blagoslova...

FOTOGRAFIJA GOVORI VIŠE OD TISUĆU RIJEČI

Roko Šikić

Svatko ima svoj život, svoje prioritete, mogućnosti i svoja ograničenja. Dvojio sam trebam li objaviti ove fotografije, možda su previše osobne, no shvatio sam da bih time pogriješio. Obje su u javnost puštene s ponosom, obje su obiteljske, obje su izraz ponosa dvojice muškaraca koji profesionalno djeluju u javnom prostoru.
Što uopće dodati? Fotografija doista govori tisuću riječi.

(ZABRANJENI) DOĆEK U ZAGREBU

Zvonimir Župan

.

OLIMPIJCI PREDSTAVILI HRVATSKU UZ PJESMU MATKA PERKOVIĆA THOMPSONA, “AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO”! ❤️😂🇭🇷❤️

https://www.facebook.com/reel/1973507823231510

ANALIZE

IZMIŠLJENI FAŠIZAM I STVARNI HIBRIDNI RAT: KAKO SE HRVATSKA NEPOTREBNO IGRA VATROM

Eugene Brcic Jonesvelj

06, 2026

U hrvatskom javnom prostoru već se godinama odvija paradoksalan proces: dok zemlja objektivno bilježi jednu od najstabilnijih i najuspješnijih faza svoje novije povijesti, politički i medijski diskurs sve je zasićeniji pričama o navodnom "povratku fašizma", "oživljavanju ustaštva" i "radikalizaciji društva". Te tvrdnje ponavljaju se s takvom učestalošću da su postale gotovo samorazumljive — iako se rijetko tko zaustavi i postavi osnovno pitanje: *gdje su točno ti fašisti, kako izgledaju i kakvu stvarnu moć imaju?*

Advertisement

Sigurnosni analitičar **Željko Cvrtila** nedavno je u razgovoru za Narod.hr izrekao rečenicu koja je mnogima zazvučala neugodno, ali i

oslobađajuće: **“Preko Thompsona se vodi hibridni rat protiv Hrvatske.”** Ta tvrdnja ne govori o glazbenom ukusu niti o obrani jednog pjevača. Ona govori o obrascu. O dugotrajnom, sustavnom pokušaju da se Hrvatsku — iznutra i izvana — prikaže kao zemlju koja nikada nije do kraja raskrstila s mračnim dijelovima prošlosti, bez obzira na to koliko se stvarnost s tom slikom razilazi.

Što hibridni rat jest — i zašto nije teorija zavjere

U suvremenim sigurnosnim studijama pojam *hibridnog rata* označava kombinaciju informacijskih operacija, medijskih kampanja, pravnih pritisaka, kulturnih sukoba i političkog utjecaja, s ciljem slabljenja protivnika bez klasične vojne sile. Cvrtila jasno smješta Hrvatsku u taj okvir još od kraja 1990-ih: od haaških procesa, preko selektivnih međunarodnih narativa o ratovima devedesetih, do današnjih kulturno-identitetskih sukoba.

U tom kontekstu Thompson nije uzrok, nego simptom. On je simbol koji okuplja velik broj ljudi, i to bez nasilja, bez incidenata, bez ikakvog realnog ekstremizma. Upravo zato je pogodan kao meta. Jer, kako Cvrtila precizno primjećuje, *“ako želite promovirati antifašizam, najprije morate nekoga proglasiti fašistom.”* A kada stvarnih fa
šista nema, oni se moraju proizvesti — narativno, simbolički, medijski.

Fašizam kao pojam: kada definicija nestane, ostaje manipulacija

Ovdje dolazimo do ključnog problema. Fašizam nije etiketa, nego povijesno i politološki jasno definiran sustav vlasti. Povjesničari poput **Rogera Griffina** ili **Roberta Paxtona** fašizam opisuju kao **totalitarni politički projekt** obilježen ukidanjem demokracije, jednopartijskom državom, kultom vođe, nasiljem kao legitimnim političkim sredstvom i potpunom kontrolom društva.

Ništa od toga danas u Hrvatskoj ne postoji. Hrvatska ima višestranačke izbore, slobodne medije, neovisne sudove, aktivno civilno društvo i punu integraciju u EU i NATO. Govoriti o fašizmu u takvom kontekstu znači ili ne razumjeti pojam — ili ga svjesno zloupotrebljavati.

Brojni politički teoretičari upozoravali su na opasnost takve zloupotrebe. **Hannah Arendt** je još sredinom 20. stoljeća pisala kako **inflacija pojmova zla dovodi do njihova pražnjenja**, dok **Timothy Snyder** upozorava da se "povijesni fašizam ne smije pretvarati u retoričku batinu za dnevnu politiku". Kada se sve nazove fašizmom, onda — paradoksalno — stvarni fašizam postaje teže prepoznati.

Dvostruki kriteriji i selektivna histerija

Cvrtiline usporedbe s drugim masovnim događajima u Hrvatskoj razotkrivaju još jedan sloj problema. Ultra u Splitu godinama prolazi bez ikakve moralne ili sigurnosne panike, iako su ondje zabilježeni brojni zdravstveni incidenti, predoziranja, pa i smrtni slučajevi. Isto vrijedi za velike strane izvođače koji pune arene ili Hipodrom.

No kada Thompson najavi koncert, nastupa kolektivna histerija: traže se višestruki sigurnosni elaborati, broje ambulante, problematizira razglas, a strani mediji pišu o "opasnom nacionalističkom okupljanju". Takvi dvostruki kriteriji ne mogu se objasniti brigom za sigurnost. Oni se mogu objasniti samo politikom.

Domaća ljevica kao korisni idiot

U tom trenutku domaća politička ljevica ulazi u opasnu ulogu. Platforme poput Možemo i SDP-a, u nedostatku ozbiljnih nacionalnih političkih uspjeha, posežu za najjednostavnijom strategijom: moralnom panikom. Proglasiti sebe "progresivnima", a protivnike "fašistima", postaje zamjena za stvarnu politiku.

No ta strategija ne ostaje zatvorena unutar hrvatskog političkog prostora. Ona se prelijeva u regionalni kontekst — i tu postaje iznimno opasna.

Srpski svet, SANU i stvarne prijetnje

Dok se u Hrvatskoj lovi simboličke fašiste, u Srbiji se bez zadrške artikuliraju projekti poput *Srpskog sveta*. Od SANU memoranduma I i II, preko **Vučićeve** retorike, do konkretnih istupa političara poput Draška Stanivukovića, poruke su jasne. **Stanivuković** je u Gračacu sudjelovao u otvorenom velikosrpskom huškanju, uz poruke o "srpskom moru" i "srpskim gradovima".

Takve izjave nisu metafore. One su političke poruke s jasnom povijesnom pozadinom. I upravo tu dolazimo do apsurda: dok se stvarni velikosrpski diskurs relativizira ili ignorira, domaći politički akteri energiju troše na izmišljene unutarnje neprijatelje.
Još je problematičnije što je reakcija hrvatskih institucija na takve istupe bila mlaka. Umjesto da se Stanivuković proglasi personom non grata, poruke su gurnute pod tepih. To šalje signal slabosti — i prema van i prema unutra.

Hrvatska stvarnost: brojevi, činjenice i stabilnost
Ironija cijele situacije jest da stvarna Hrvatska danas izgleda dijametralno suprotno od slike koju nude alarmisti. Nezaposlenost je pala s više od 20 posto na oko 4 posto, jednu od najnižih stopa u EU. Hrvatska je dosegla više od 80 posto prosjeka zapadnoeuropskih zemalja po kupovnoj moći, uz stabilan gospodarski rast.
Zemlja se suočava s kroničnim nedostatkom radne snage, zbog čega uvozi radnike — uključujući velik broj iz Srbije. Kulturna razmjena nikada nije bila intenzivnija: srpski filmovi, glazbenici i komičari postižu rekordnu gledanost; koprodukcije cvjetaju; turizam bilježi više od **20 milijuna posjetitelja godišnje**. Hrvatska se redovito svrstava među **najsigurnije zemlje na svijetu**.
U takvom kontekstu, govoriti o "rastu fašizma" nije samo pogrešno — to je gotovo groteskno.

Rijeka i glas razuma
Zato je posebno znakovito da je jedan od najrazumnijih glasova došao iz Rijeke, grada koji se desetljećima smatrao simbolom ideološke ljevice. Gradonačelnica **Iva Rinčić** jasno je rekla da je korištenje Thompsona kao političkog alata — bilo za zabrane, bilo za mobilizaciju — **parazitsko**. Ideologija, upozorila je, ne smije diktirati glazbeni ukus, niti se kultura smije pretvarati u bojište dnevne politike.
Ta izjava razotkriva suštinu problema: nije problem Thompson, nego politička instrumentalizacija.

Geopolitički trenutak koji ne prašta naivnost

U trenutku rata u Ukrajini, slabljenja međunarodnih institucija i mogućih potresa unutar EU-a i NATO-a, male države moraju biti posebno oprezne. Hrvatska ima povoljan geopolitički položaj — more, luke, prometne koridore, strateške rijeke — ali i povijesno iskustvo koje pokazuje koliko brzo stabilnost može nestati.
Ako bi došlo do ozbiljnijeg globalnog preslagivanja moći, države koje su same potkopavale vlastiti legitimitet našle bi se u nezavidnom položaju. U tom smislu, stalno samoproglašavanje fašističkom državom nije moralna hrabrost, nego politička neodgovornost.

Zaključak: prestati igrati tuđu igru
Kako upozorava Željko Cvrtila, hibridni rat ne prestaje sam od sebe. On se hrani našim unutarnjim podjelama, našim ideološkim opsesijama i našom nesposobnošću da razlikujemo stvarne prijetnje od fantazija. Ako Hrvatska nastavi sama sebe prikazivati kao problem, netko drugi će to vrlo rado iskoristiti.
Na kraju, pitanje nije Thompson, niti jedan koncert, niti jedan povik. Pitanje je hoće li Hrvatska konačno prestati pucati sama sebi u nogu — i početi se ponašati kao država koja zna gdje je, što je postigla i koliko bi mogla izgubiti ako nastavi igrati ulogu koju su joj drugi napisa

https://www.geopolitika.news/analize/izmisljeni-fasizam-i-stvarni-hibridni-rat-kako-se-hrvatska-nepotrebno-igra-vatrom/?fbclid=IwY2xjawP3IQ9leHRuA2FlbQIxMQBicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHh30tv6Ini8i4cJ5QFIeW6x6NagzFgCRUFQt6CKVoL_r-8VG4P2CA8Wgmvia_aem_IcaGSTsukgafPfs2zeACJQ#goog_rewarded

Spomen šetnja u povodu Međunarodnog dana sjećanja na žrtve Holokausta. Photo: Neva Zganec/PIXSELL

'PUSA DŽIHAD'

HAVEL: KAKO SU POVEZANI SNV, ANTIFE, PODRŠKA HAMASU I HAJKA NA RUKOMETAŠE I MPT?

6. veljače 2026.

Boris Havel, vp

Prije tjedan dana, u utorak 27. siječnja 2026., na Trgu talaca u Tel Avivu zaustavljen je sat koji je mjerio vrijeme trajanja najgore židovske agonije poslije Auschwitza. Na satu su otkucavale sekunde, minute, mjeseci i godine koje su **žrtve Hamasovog džihada provele u zatočeništvu**. Od trenutka kad je Hamas 7. listopada 2023. napao

židovska naselja, poubijao više od tisuću dvjesto i oteo više od dvjesto pedeset ljudi, do trenutka povratka posljednjega otetoga, prošlo je 843 dana, 12 sati, 5 minuta i 59 sekundi. Osamdeset troje otetih nije se vratilo živo. Među njima je i dvadesetčetverogodišnji Ran Gvili, posljednji oteti Židov čiji je povratak kući u drvenom sanduku zaustavio sat, piše **Boris Havel za portal Heretica.**
Istoga toga dana, **Pupovčevo Srpsko narodno vijeće** i razne antife među kojima su Antifašistička liga Hrvatske, Documenta i Možemo, upriličili su komemoracije na kojima su njihovi predstavnici s puno žalosti govorili o stradalim Židovima. Osim uvijek prigodno potresenog Milorada Pupovca, oglasili su se Zoran Pusić, Vesna Teršelić, Boris Milošević, Vojko Obersnel, Uršula Raukar i Rada Borić. Luka Korlaet je u znak trajnog sjećanja na židovsko stradanje najavio ponovnu izgradnju sinagoge u Praškoj.
Suosjećanje Pupovčevih Srba i antifa (dalje u tekstu Pusa) sa židovskim žrtvama masovnog zločina odraz su osjetljive savjesti i hrabrosti da se osudi zlo. Vrijedno je divljenja i poštovanja. Vrijedno, u onom opsegu u kojem su ta dva gore opisana događaja bila povezana.
Ali nisu bila.

Palestinski festival
Pokolj i otmice 7. listopada 2023. Izrael i Židove diljem svijeta potresli su kao ni jedan drugi događaj otkako postoji židovska država. U pola sedam toga mirnoga blagdanskoga subotnjeg jutra iz pojasa je Gaze prema zapadnom Negevu najprije ispaljeno nekoliko tisuća raketnih projektila. Aktivirali su se zvučni alarmi upozorenja, koji su u tim su krajevima dio svakodnevice.
Neki su ih Izraelci ignorirali, neki su se sklonili u sigurne prostorije svojih kuća, a neki u betonska skloništa kojih tu ima na svakih dvjestotinjak metara. Istodobno su skupine dobro obučenih, dobro naoružanih Hamasovih elitnih militanata provalili kroz ograde koje palestinski pojas Gaze dijele od okolnih židovskih naselja. Manje su se skupine prema tim naseljima zaputile morem, motornim gumenim čamcima, i zrakom, paragliderima.
Jednu od Hamasovih skupina koja je probila ogradu na sjevernom dijelu pojasa Gaze činilo je sto dvadeset militanata Nukbe. Zaputili su se prema gradu Netivotu ali su, možda zbog netočne navigacije, zalutali i

putem uočili lakši plijen. Naišli su na festival Nova, masovnu zabavu, rave party, na otvorenom. Na poljani oko pet kilometara udaljenoj od pojasa Gaze, dan ranije počeo je glazbeni festival Nova koji je privukao nekoliko tisuća mladih zaljubljenika u elektroničku glazbu, živčane trance ritmove i psihodelične opijate. Pod festivalskim geslom koje je glasilo „prijateljstvo, ljubav i beskrajna sloboda“ plesali su i tulumarili kao da im je posljednji put u životu.

>**Propalestinski prosvjednici upali u riječki HNK: Izvjesili transparente, bacali letke**

Ono što je počelo kao židovski festival plesa, zabave i poroka pretvorilo se u palestinski festival klanja i sadizma

Foto: Fah

Mnogima je i bilo. Bezbrižni partijaneri jutro su dočekali iscrpljeni i mamurni. Kad su se u svitanje oglasile sirene za uzbunu mnogi su mislili da su prodorni zvuk i fijuk projektila koji lete nebom dio festivalske scenografije. Panika je nastala kad su čuli rafalnu paljbu i prve krikove. Bezbrižna zabava prometnula se u grčevitu, očajnu potragu za zaklonom, kojega na ravnici nije bilo. Ono što je počelo kao

židovski festival plesa, zabave i poroka pretvorilo se u palestinski festival klanja i sadizma.

Nekoliko desetaka loše naoružanih festivalskih zaštitara palestinski su militanti brzo svladali, a potom se dali u potjeru za najvećim plijenom koji um oblikovan u Hamasovim školama, kampovima i džamijama može zamisliti: Židovkama. Židovske djevojke i žene kojih su se dočepali mučili su, silovali i ubili. Neka su tijela ubacili u kamionete i odvezli u Gazu.
Nad mrtvim su se djevojkama iživljavali palestinski civili koje Allah toga dana nije nagradio prigodom da svoju čast i muškost potvrde nad živima. Na festivalu Nova ubijeno je više od tristo šezdeset, a oteto više od četrdeset mladih žena i muškaraca. Među onima koji su preživjeli pokolj u sljedeće je dvije godine, zbog PTSP-a i traume više od pedesetero njih počinilo samoubojstvo.

Ubijenih je sveukupno bilo 1.225, od čega 800 civila
Ubijanja i mučenja odvijala su se u isto vrijeme i u kibucima i na okolnim cestama. Napadnuti su kibuci Kfar Aza, Nahal Oz, Alumim, Beeri, Reim, Kisufim, Nirim, Nir Oz, Nir Jichak, Holit, grad Sderot i druga naselja, sveukupno dvadeset dva. Najdalje među njima, Ofakim, udaljeno je od pojasa Gaze skoro trideset kilometara. U kibucu Nir Oz, koji sam posjetio prije pola godine, svaki je četvrti stanovnik ubijen ili otet. Nitko do koga su Hamasovi teroristi došli nije pošteđen.

U „Al Aksa poplavi“ kako je Hamas nazvao ovu džihadističku operaciju, ubijena su i oteta djeca, starci, muškarci i žene, pogubljeno je nekoliko obitelji, većina bez oružja u ruci i ikakvih izgleda da se izbavi. Izraelskoj su vojsci zbog aljkavosti, neorganiziranosti, krivih procjena i blagdana trebali sati da uzvrati protunapadom. Posljednji su teroristi svladani tek dan poslije.

Foto: Fah

Kad je utihnulo oružje u poharana su područja ušli timovi ZAKA-e, organizacije za identifikaciju žrtava koja okuplja volontere iz redova ortodoksnih Židova. Dio ubijenih koje su pronašli bio je spaljen, a dio toliko unakažen da su bili potrebni dani i tjedni za njihovu identifikaciju. Nekim su žrtvama, uglavnom djevojkama, genitalije bile osakaćene. Uz liječnike i forenzičare na nekoliko su poprišta, među kojima je kibuc Nir Oz, upomoć pozvani arheolozi, kako bi se iz spaljenih ruševina izvukla i identificirala pougljena tijela. Ubijenih je sveukupno bilo 1.225, od čega 800 civila.
Uz izraelske Židove ubijeno je nekoliko desetaka arapskih Beduina, Tajlanđana, Nepalaca, Filipinaca, Kineza, Eritrejaca i drugih stranih radnika, te nekoliko turista i izbjeglica. Ranjeno je više od 4.800 ljudi. Bio je to najveći pokolj i najveće stradavanje Židova nakon Holokausta.
>**Prije godinu dana Hamas je napao Izrael: Sukob je eskalirao, a obitelji još čekaju svoje najmilije**

Nacija u šoku

Židovska je država na trenutak zamuknula. Vijest o pokolju pomiješala se sa strahom od napada na izraelske sjeverne granice i naselja, uz koje je Hezballah godinama gomilao moćne projektile koji su mogli dosegnuti sve izraelske urbane i industrijske centre. Ta se džihadistička šijitska milicija koju je podupirao Iran smatrala najvećom opasnošću, pa su prve postrojbe Izraelske vojske žurno upućene prema sjevernoj granici u očekivanju njihova koordiniranog napada s Hamasom.

AFP PICTURES OF THE YEAR 2025

Israelis gather with national flags outside the Reim military base near the border with Gaza in southern Israel on October 13, 2025 to welcome the hostages about to arrive following their release by Hamas from the Gaza Strip.. The Palestinian militant group was set to release all surviving Israeli hostages on October 13 in exchange for Palestinian prisoners held by Israel, as US President Donald Trump headed to the region for a peace summit having declared the war “over”. Trump’s lightning visit to Israel and Egypt aims to celebrate his role in brokering last week’s ceasefire and hostage release deal — but comes at a precarious time as Israel and Hamas negotiate what comes next. (Photo by Maya LEVIN / AFP) / AFP PICTURES OF THE YEAR 2025

Posred kaotičnih zbivanja, žurnog raseljavanja stotina tisuća civila i podizanja vojske, izraelsku naciju vičnu nošenju s traumama zgrozile su dvije spoznaje. Prva se odnosila na barbarstvo s kojim su džihadistički napadači mučili i ubijali žrtve. Dio je palestinskih ubojica i silovatelja kamerama snimao krvavi pohod; dio zločina snimile su nadzorne kamere u obiteljskim kućama, automobilima, na trgovinama, raskrižjima i crpkama.
Jedan od napadača, izvjesni Mahmud, s telefona Židovke koju je upravo ubio nazvao je svoju obitelj u Gazi i pohvalio se, najprije ocu, da je ubio deset Židova, na što je odgovor ponosnog oca bio „Allahu ekber! Allahu ekber!“. „Ubio sam Židovku i njenog muža, ubio sam deset Židova svojim rukama“ ushićeno je ponavljao Mahmud, „tvoj je sin ubio deset Židova, daj majku na telefon!“ Otac je svejednako grcao u suzama radosnicama i ponavljao „Allahu ekber! Allahu ekber!“

Povijest se ponovila kao da poslije Auschwitza nitko ništa nije naučio

U mobitelima mnogih ubijenih i zarobljenih terorista pronađene su snimke i fotografije **sadističkog iživljavanja nad žrtvama**. Nacija čiji je identitet oblikovalo sjećanje na Holokaust, na šest milijuna židovskih žrtava nacizma, zanijemjela je pred smrću tolikog broja svojih sunarodnjaka jer se puno toga što su mislili da znaju o zločinima iz prošlosti pokazalo netočnim.

Mislili su da se takvo što ne može ponoviti „nikada više“.

Mislili su da su ubojice dio industrijskog „banalnog zla“, koji hladno izvršavaju zapovijedi i svoja zlodjela skrivaju. Ali ne! Povijest se ponovila kao da poslije Auschwitza nitko ništa nije naučio. S jednom razlikom. Dijabolično, opako zlo ovaj put nije bilo banalno nego ushićeno, a prolivenu je krv oglašavalo umjesto da je kremira.
Druga je bila spoznaja o usudu otetih. Najjezivija asocijacija, ona s nestalim Ronom Aradom, uglavnom se nije izgovarala, ali je svima ledila krv (Arad je izraelski kopilot zarobljen u Libanonu 1986. čija je sudbina do danas nepoznata). Stanje otetih, odvučenih u podzemna jazbine sadista koji su im prije otmice na očigled ubili prijatelje i susjede, bilo je predmet zabrinutosti mnogih diljem svijeta. Ali agonija

njihovih roditelja i bojazan da ih se ne premjesti u Iran izraelsku su naciju doslovno izjedali. Zemlju hucpe, buke i nametljivosti prekrila je potištenost i utučenost.

Otrježnjenje

Za pacifistički, sekularni, liberalni, humanistički dio izraelskog društva dodatno je šokantna bila i spoznaja kako je većina ubijenih Židova dolazila iz njihova miroljubivog tabora. Na glazbenom festivalu nisu stradali židovski nacionalisti, fundamentalisti, radikali i naseljenici okupiranih područja, nego „slučajni“ Židovi, bezazleni kozmopoliti i hedonisti; lakomislena mladež puna života, optimizma i vjere u ljude kojoj rigidni židovski religijski propisi nisu značili ništa. U kibucima su ubijeni mirotvorci, zagovornici suživota s Arapima i nekoliko vodećih židovskih aktivista koji su život posvetili borbi za ljudska prava Palestinaca.

Među njima je bila sedamdesetčetverogodišnja **Vivian Silver**, suosnivačica jedne od najvećih izraelskih udruga civilnog društva, Arapsko-židovskog centra za jednakost, osnaživanje i suradnju (Arab-Jewish Center for Empowerment, Equality, and Cooperation). Vizija je toga Centra stvaranje zajedničkoga arapskoga i židovskog društva, očuvanje identiteta i kulture tih zajednica, suradnja i promicanje mira. Pokrata imena te organizacije na engleskom je AJEEC, što na arapskom znači „dolazim prema tebi“ ili „približavam ti se“. Ironije li. Da joj je životni moto bio suprotan od toga približavanja, Vivian bi danas možda bila živa.

>**Krvavi pir Hamasa: N1 ne zna što se dogodilo na današnji dan prije dvije godine?!**

Otrježnjenje je donijela i reakcija velikog dijela svijeta

Sedmoga listopada Židovi nisu ubijani kao cionisti, okupatori, kolonizatori, likudovci ili settleri, kao desničari ili ljevičari, nacionalisti ili globalisti, konzervativci ili liberali. Samo Židovi. Jednako kao Židovi koji su prije osamdeset godina ubijani u nacističkim progonima i logorima. Egzekutorima nije bilo važno njihovo mišljenje ni o čemu, pa čak ni postojanost ili postojanje njihova židovskog identiteta; samo njihova židovska krv.

Otrježnjenje je donijela i reakcija velikog dijela svijeta.

Premda se zločin 7. listopada dogodio pod svjetlima reflektora i vjerojatno je najdokumentiraniji masovni zločin u ljudskoj povijesti, golem dio svjetske javnosti okrenuo je od njega glavu a pogled usmjerio prema susljednom stradanju Palestinaca. Kao da ništa nije prethodilo izraelskim vojnim udarima na pojas Gaze, glavna vijest najuglednijih medijskih kuća postao je broj ubijenih, ranjenih i izgladnjelih Palestinaca, kako ih je brojao i svijetu predočavao Hamas preko Al Jazeere.

Najuglednije obrazovne ustanove zapadnog svijeta, sveučilišni kampusi i katedre za bliskoistočne studije, postale su žarišta antisemitizma i protužidovskih krvnih kleveta. Mnogi su feministički pokreti u biti zauzeli stranu džihadističkih zlostavljača, protiv židovskih žena.

Foto: Fah

Zapadne države jedna za drugom najavljivale su priznanje Palestine

Brojni ugledni političari i diplomati osudili su Hamasov zločin, ali su podržali Hamasov politički cilj. Izraelci **nisu očekivali simpatije**

Kube, Pakistana, Sirije ili Opće skupštine UN-a u kojoj islamistički i komunistički režimi mogu izglasati što god žele, kao što su 1975. izglasali da je cionizam oblik rasizma.
Ali **jesu očekivali sućut i potporu uljuđenih demokratskih država.** Kojeg li iznenađenja kad su se protiv njih okrenule zapadne liberalne demokracije. Dominantna tema u većini srednjostrujaških europskih medija tijekom rata bila je osuda neproporcionalnosti izraelskog protunapada i kritika Netanjahuove vlade i njezinih radikala Smotriča i Ben-Gvira, kao da su oni započeli rat.

Zbog stotina kilometara tunela ispod pojasa Gaze i izraelskih talaca koje je Hamas ondje skrivao rat se odužio, pa su zapadne države jedna za drugom najavljivale priznanje Palestine, što je Hamasov džihad i zločine učinilo isplativima. Među državama koje su nakon 7. listopada Palestinu dodale popisu zemalja s kojima imaju diplomatske odnose su Norveška, Irska, Španjolska, Slovenija, Armenija (2024.), Velika Britanija, Kanada, Australija, Portugal, Luxembourg, Belgija, Andora, Francuska i Malta (2025.). Hrvatska, srećom, nije.

Hamasova hrvatska podružnica
Nije, ali nije da nije bilo glasnih poziva da se Hamasova borba okruni i hrvatskim diplomatskim priznanjem. Među takvim je glasovima prednjačila ranije spomenuta **Pusa.** Pupovčevi Srbi i antife tražili su da Hrvatska prizna palestinsku državu, ili su židovsku državu optuživali da je nad Palestincima počinila genocid, ili oboje.
Pod egidom „Free Palestine“ održavale su se tribine, pisale su se peticije, podnosile su se prijave, pa i protiv mene. Tražilo se zaustavljanje rata u Gazi, jer je stradalo previše Palestinaca, premda je većina ubijenih pripadala džihadističkim skupinama ili su ih te skupine koristile kao živi štit.
U isto je, dakle, vrijeme Pusa lamentirala nad sudbinom Židova ubijenih prije osamdeset godina, i nad sudbinom ubojica Židova danas. Takvo što vjerojatno se nije dogodilo nigdje drugdje na svijetu.
Antife u koaliciji s „Free Palestine“ aktivistima u Stochkolmu, Parizu, Londonu ili New Yorku ne obilježavaju sjećanja na Holokaust. Oni pak zapadnjaci koji njeguju spomen na šest milijuna Židova ubijenih u vrijeme nacizma upozoravaju i na opasnosti kojima su današnji Židovi

izloženi zbog opasnosti od džihadizma. Samo Pusa eklektično i shizofrenično ima razumijevanja i za Hamas i za Holokaust. Kako to?
>**Donald Trump: Primirje između Izraela i Hamasa i dalje vrijedi**

Vojske džihadista i aktivista već najavljuju nove napade
Pusa se okuplja u Jasenovcu i na drugim židovskim stratištima iz Drugoga svjetskog rata jer je u ofenzivi protiv – ustaša. Ustaša odavno nema, ali nakon što Pusa protumači želje Hrvata da športske uspjehe proslave uz Thompsona, a ne uz Kekina, neupućeni promatrač bi pomislio da Hrvatska njima vrvi.
Ni četrdeset prve ih nije bilo koliko ih je u Pusinim fantaziranjima danas. Čitav raison d'être postojanja antifašizma počiva na borbi protiv fašizma, makar vremeplovskoj, poput Terminatora koji progoni Saru Connor. Bizarnost ne bi bila veća kad bi netko osnovao pokret antidemogorgonizma, te se prikačio na proračune i fondove kako bi suzbijao zlikovce iz serije Stranger Things i njihova poglavnika Vecnu. Nakon što se dočepa milijuna za borbu protiv demogorgona, pa mu netko svrati pozornost da demogorgoni ne postoje, izbor između nastavka unosne borbe s opsjenama i burze rada bio bi krajnje jednostavan.
Dok Pusa lovi opsjene, suzbija nepostojeće ustaše i pali svijeće licemjerno žaleći za davno ubijenim Židovima, svima naočigled nad židovski se narod 7. listopada nadvila egzistencijalna prijetnja koja će, prema svemu sudeći, u budućnosti rasti. Ubijanja, mučenja, sakaćenja i iživljavanja nad živim i mrtvim Židovima što su ih džihadisti počinili toga dana plod su dugogodišnjih maštanja, vježbanja, hutbi, džuma i molitava, a ne jednokratni izgred. Vojske džihadista i aktivista već najavljuju nove napade gdje god i kako god im se ukaže prigoda. Ta prijetnja nije samozatajna nego se neprestano najavljuje.

Zdrav konzervativni domoljubni svjetonazor najbolji je protuotrov za totalitarizme našega doba
Dapače, za razliku od ustaša, iskače odasvud.
Drži govore, objavljuje povelje, zaposjeda medije, predstavlja knjige, uvlači se u institucije i prosvjeduje na sveučilištima. Među prostorima u kojima je nema ni u tragovima su Thompsonovi koncerti i druga

okupljališta Hrvata koji znaju šta je bilo, ne samo u Dubrovniku i oko Vukovara, nego i u Križančevu Selu, Doljanima, Grabovici i Buhinim Kućama. Zdrav konzervativni domoljubni svjetonazor najbolji je protuotrov za totalitarizme našega doba.
Kako je moguće da antifašistički pokreti koji su imidž i karijere svojih prvaka gradili na osudama nacističkog antisemitizma sve to ne shvaćaju i da nisu pokazali skoro nimalo osjetljivosti za džihadistički antisemitizam, zagonetka je kojoj ćemo se još dugo čuditi.
Ne može ju se objasniti samo interesima; ima nešto malo i u pakosti i u gluposti. U međuvremenu, njihova će performativna žalost nastaviti nanositi štetu hrvatskom društvu, proračunu, politici, i povrh svega zdravom sjećanju na Holokaust, čija je najvažnija poruka i misija da se takvo što više nikada ne smije ponoviti. Stoga bi taj štetni aktivizam bilo korisno obuhvatiti pamtljivim nazivom.
Jedan se sam nameće. Pusa džihad.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/havel-kako-su-povezani-snv-antife-podrska-hamasu-i-hajka-na-rukometase-i-mpt?fbclid=IwY2xjawPygFdleHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHhfuIkjJv5iycXnLpAP0k-VaIHo_qykWh5l0nSPn78yNkkKJN05Oij2U8lj2_aem_8IBZ9zt_Wh4wlqAeZ5XFkQ
https://narod.hr/kolumne-i-komentari/havel-kako-su-povezani-snv-antife-podrska-hamasu-i-hajka-na-rukometase-i-mpt

Foto: Narod.hr

HDZ I MOŽEMO

ŠARIĆ: UJEDINJENI PROTIV ANTIFAŠIZMA

5. veljače 2026. u 07:30

Luka Šarić

Veselje, pjesma, djeca, obitelji, hrvatske zastave i crvene kockice opet su uljepšali glavni zagrebački trg. U moru nesigurnosti, neizvjesnosti i teške ekonomske situacije naši nas **sportaši** ujedinjuju i daju nadu da uvijek može biti bolje. Na glazbenom polju ujedinjuje nas **Marko Perković Thompson**. Nakon što je okupio pola milijuna ljudi na Hipodromu, više nitko ne može reći da ovaj čovjek koji pjeva o **Bogu, obitelji i domovini dijeli ljude**. Budimo realni, Thompson je doček „podebljao“ za barem duplo svojom prisutnošću na trgu. **Rukometaši ga vole, kao i nogometaši, vaterpolisti i brojni drugi sportaši**. Narod

voli Thompsona. Ako ova rečenica ne uvjerava moje neistomišljenike, neka probaju zamisliti **Elemental ili Kekina na Hipodromu pred pola milijuna ljudi**. Voli li narod Remi i Kekina u ovoj hipotetskoj situaciji? No, nije ovdje tema ni Kekin ni Elemental pa ni Thompson ni doček rukometaša. Tema su **antifašisti** koji su izvjesili transparent „**Ujedinjeni protiv fašizma**“ nad glavama naših obitelji i sportaša.

> Ispunjena želja: Brončani rukometaši slavili uz Thompsona i prepun Trg

Što je danas antifašizam, ne treba previše objašnjavati. To je floskula, kako kaže Hasanbegović, i prazni označitelj, kako kaže Faktograf za rodnu ideologiju, odnosno **sinonim za ekstremno ljevičarenje i kulturu smrti**. Antifašizam je ubiti dijete u utrobi, starca na bolesničkoj postelji, a između toga kastrirati djecu i “promijeniti im spol”. Antifašizam je i biti “queer” i za Palestinu istovremeno. Antifašizam je **pomračenje uma i duše**.

Antifašizam je jugoslavenskom i sovjetskom komunističkom režimu bila maska za totalitarizam. Popularizirao ga je **Staljin**, crveni fašist i bivši saveznik nacista. Onima koji su moju obitelj i prijatelje prozvali fašistima, antifašizam je zapravo maska za njihov vlastiti – **fašizam**!

Foto: fah

Svi su totalitarizmi u suštini isti

Komunizam, fašizam i nacizam tri su zločinačke ideologije 20. stoljeća koje su odnijele više od 100 milijuna života, a **komunizam ih i danas odnosi**. Suštinske razlike između ova tri pokreta nema. Sve su te ideologije **nedemokratske, militarističke, totalitarne, nehumane i antikršćanske**. Sve su svoje „vrijednosti“ pronašle u grijehu **oholosti**, iz kojeg su proizašli svi grijesi. S dvije smo se ideologije obračunali, a jedna i dalje živi – komunizam, pogotovo u našem kontekstu, bilo da je riječ samo o **mentalitetu** ili ovoj **radikalnoj manifestaciji** koju smo vidjeli na prošlogodišnjim „antifašističkim marševima“ **protiv Hrvatske i zdravog razuma**.
Gdje je točno razlika između **komunističkog/partizanskog metka** ili **nacističkog/fašističkog**? Tko je od spomenutih sljedbenika ovih ideologija donio **slobodu bilo kojem narodu**? Tito? Kome? Hrvatima koji su se oslobađali 1991. nakon “oslobođenja” 1945. godine?
Upravo je **Vilim Matula** održao svoj već tradicionalni skup u čast **zločinačkom X. zagrebačkom korpusu** „Narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije“ u Gradskoj skupštini. Riječ je o korpusu koji je punio **Jazovku** i druge jame po Zagrebu i okolici. Partizani su tijekom zauzimanja Zagreba **pobili više Hrvata nego četnici i JNA u čitavom procesu zauzimanja i okupacije Vukovara**. Imamo li doista svoju državu kada nam u srcu Zagreba simpatizer totalitarizma **o našem trošku** glorificira vojsku koja je izvršila pokolj nad hrvatskim narodom i vratila ga u okove Beograda?
> Matula organizira obilježavanje godišnjice osnutka zločinačkog X. korpusa

Antifašisti su najveći totalitaristi i fašisti našeg društva
Antifašisti koji su se ne svojom krivnjom našli u Hrvatskoj, ne hrvatski antifašisti jer se tako **ne žele zvati**, danas su **najveći totalitaristi i fašisti našeg društva**. Stojim iza te rečenice. Ona nije neka šala ili metafora. Oni koji su izvjesili transparent „**Ujedinjeni protiv fašizma**“ slika su i prilika fašista i nacista, te njihovih terorističkih nasljednika **partizana**, koji su tijekom Drugog svjetskog rata sijali teror i pljačku te nakon „oslobođenja“ uveli **strahovladu** i do kraja zločinačke tvorevine Jugoslavije ubijali kod kuće i u inozemstvu one

koji su „krivo mislili“. Danas **antifašisti** pokušavaju “ispraviti” “kriva” mišljenja većine građana. Srećom, nemaju pušku kao ranije. Tada bi opet ispravljali metkom.
Da su „antifašisti“ današnji fašisti i totalitaristi svjedoči nam sam proglas onih koji su **hrvatski narod na dočeku sportaša nazvali fašistima**.
Za početak, **tko se bori protiv fašista na dočeku sportaša**? Kakav je to tajming i izbor manifestacije? Što je sljedeće, „ujedinjeni protiv fašizma“ na **Vinkovačkim jesenima** ili **samoborskom Fašniku**? Čovjek bi se zapitao nedostaje li Hrvatskoj fašista kada „antifašisti“ svoje fašiste pronalaze u sportašima, pjevaču branitelju, majkama koje guraju kolica na **Hodu za život**, moliteljima krunice te većini Hrvata koji su se s fašizmom zadnji put susreli u udžbeniku povijesti?
Pa zar nema niti jednog političkog skupa u Hrvatskoj na kojem se doista propagiraju ideje fašizma? Zar meta moraju biti djevojke s hrvatskom zastavom koje će se s kockicama na licu pohvaliti prisustvom na dočeku na svom Instagram profilu?
> <u>Doznajemo na čijem je stanu za vrijeme dočeka izvješen natpis Ujedinjeni protiv fašizma</u>
Duh Slavka Goldsteina
U svom manifestu, „antifašisti“, o kojima smo otkrili da su **povezani s Možemo**, gle čuda, požalili su se na nedostatak „**antifašističke edukacije**“. Pitate se je li ovo parodija **Krešimira Rotima** ili ozbiljna konstatacija? Ovo potonje je. Hrvatskim školama nedostaje „antifašističke edukacije“! Tko će je kreirati? **Vilim Matula ili Tomislav Tomašević**? Zoran Pusić i „**Antifašistička liga**“ iz koje su pobjegli hrvatski Židovi?
U nastavku rečenice javlja se **duh Slavka Goldsteina**: „(…) povijesni revizionizam postaje dio službenog diskursa“. Istina je samo jedna za antifašiste – ona stvorena **između 1945. i 1990.** godine. A što bi to točno trebao biti službeni i akademski diskurs? Govori s **Trnjanskih kresova**?
Iznad fotografija dočeka rukometaša, na kojem nije zabilježen niti jedan incident, antifašisti pišu: „**ekstremna desnica** sve je glasnija, **govor mržnje** sve prisutniji, **nasilje** sve učestalije, a političke je odgovornosti sve manje“. Ponavljam, ispod ove objave je **općenarodno veselje Hrvata omotanih zastavama i oboružanih osmjesima**.

Šakica u zrak kada čuješ NOB, a plašt pacifizma kada čuješ 'Oluja"!

U drugom dijelu, **paravojska stranke Možemo** (čitaj udruge) proklamira da „neće biti taoci onih kojima odgovara da rat nikada ne završi". Kakav je to rat bio na Trgu bana Josipa Jelačića? O kojeg su se rata okupili građani na dočeku rukometaša? "**Narodnooslobilačke borbe**"? Ne, taj je rat bio dobar. **Šakica u zrak** kada čuješ NOB, a plašt **pacifizma** kada čuješ „Oluja"! **Militaristi na Trnjanskim kresovima** i uvijek spremni ubijati fašiste začas se pretvore u pacifiste i djecu cvijeća kada Hrvatska vojska kupi helikopter ili oklopno vozilo. Razlika je jedno u simbolici i kontekstu, odnosno onome što vojnik nosi na čelu.

Na kraju manifesta vidimo potpis Možemo: doček rukometaša srušio je **Ustav, zakone i čitav poredak države**! Gotovo je, nema više demokracije! Nema više „antifašističke" Hrvatske! Svi u šumu protiv Thompsona i dočeka rukometaša! Ovo je poput napada Hitlera na SSSR!

> Šarić: Kako ekstremna ljevica u Hrvatskoj oscilira između lažnog pacifizma i militarizma

Vladajuća stranka financira antifašiste, a antifašisti napadaju vladajuću stranku

U ranijoj objavi antifašisti progovaraju o **nasilju kojeg nema i ustašama kojih ima još manje**. Spominje se i „**agresivno domoljublje**" koje smo tobože mogli vidjeti na Trgu. To je ta agresiva o kojoj sam gore pisao: **curice crtaju kockice na obraze i slikaju se za Instagram**. Antifašisti bi također „depolitizirali sport", a nema boljeg načina od toga nego **sportski doček opisati kao manifestaciju fašizma**! Ima li uopće smisla razgovarati s tim ljudima?

Vrhunac ovog Facebook manifesta je zadnja rečenica: „Jedan pjevač nije mjerna jedinica za domoljublje, nego smokvin list vladajuće stranke da lakše i brže skrene iz demokracije u autokraciju". **Thompson**, taj novi Pavelić… srušio je već barem sedam ustavnih poredaka i svojim agresivnim nasiljem uzrokovao želučane tegobe i glavobolje tisućama antifašista. Kakvu je „štetu" taj čovjek nanio Hrvatskoj. Naime, on **pjeva**.

Uostalom, vladajuća stranka **financira antifašiste**. Možda udarnici to ne znaju, no znaju oni koji ih vode u diverzije na sportskim dočecima i upravljaju antifašističkim udrugama.
> Bratanić: 'Antifašizam' se ne spominje u Ustavu, a ZAVNOH nije želio Hrvatsku kao samostalnu državu

Grinch Tomašević nije uspio ukrasti doček
Gradonačelnik Tomašević smatra da **Thompson dijeli ljude**, a istina je da ih okuplja. To smo već nebrojeno puta vidjeli i ne vidim razloga zašto bih opet objašnjavao da osoba koja u državi s manje od četiri milijuna stanovnika napravi koncert s pola milijuna u publici ne dijeli ljude nego ih **spaja**. Nakon što nije uspio poput **Grincha** Hrvatima ukrasti doček i od Zagreba napraviti Užičku Republiku, sada **nariče o propasti ustavnog poretka zbog jednog sportskog dočeka**. *Nota bene*: Jakuševec je još otvoren i razvaljen.
Senf je ujedno **najučinkovitiji marketinški stručnjak** Thompsonovog tima i nevjerojatno **loš politički strateg** koji ne razmišlja jedan korak unaprijed. Ne podupirem Plenkovića, koji djeluje iz svojih motiva, no ovdje je Tomaševiću opalio prvoklasnu političku i stratešku šamarčinu.

Foto: fah

Antifašisti gube kompas, iako ga nikad nisu niti imali, te su stoga **bijes i nervoza sve veći**. Njihove su izjave i postupci **sve luđi**. Posebno je zabrinjavajuća parola koju sve češće mogu čuti i pročitati na društvenim mrežama: **u redu je ubijati fašiste**. No tko su fašisti?
> Facebook NOB: Možemo zove ljude da stave Tomaševića na profilnu fotografiju

Tko su fašisti u današnjoj Hrvatskoj?
Ja sam fašist, rečeno mi je nebrojeno puta. Moja je **obitelj puna fašista**. Moja je **Crkva fašistička**, moji **kolege** s posla su fašisti, kao i moji **prijatelji**. Fašisti su oni koji nisu bojkotirali doček, kako je pozivala Dalija Orešković. **Sudionici Hoda za život su fašisti**. Svi na desnici su fašisti. **Povjesničari** koji odbijaju „antifašističku edukaciju“ su fašisti.
Tko nije uz antifašiste, taj je fašist. I to mi je rečeno više puta. A **fašiste se ubija**, također mi je rečeno. Stoga, **ujedinimo se protiv antifašista!** Međutim, činimo to **demokratski, uljuđeno i u okviru zakona**. Uzmimo im **javni novac** i glavnina problema će nestati.
Pritom je sasvim u redu i produktivno **rugati im se**, jer zlo ne voli da mu se ruga. Neprestano to ponavljam. „Antifašistima“ se **nasmijte**, pokažite im koliko su redikulozni, bijedni i posvađani s razumom. **Kada vam kažu da ste fašist, potvrdite im**. Pokažite im palac gore. Ako vam se s tim klaunovima na **državnim i gradskim jaslama** u tobože „fašističkoj“ državi uopće ne da zamarati – **ignorirajte ih**.

Ujedinjeni protiv antifašizma
Tri su glavne stvari koje trebaju antifašistima: **javni novac, fašisti i pozornost**. Država i Grad Zagreb, **HDZ i Možemo**, daju im novac i po svemu sudeći to će potrajati još tko zna koliko. **Fašiste uvijek pronađu**. Nema gdje ih nema, a u ponedjeljak ih je bio pun trg. I treće – pozornost. Tu su im glavni saveznici **mediji** koji su transparent „Ujedinjeni protiv fašizma“ stalno držali u fokusu, tako nam sugerirajući na čijoj su strani.
Kako smanjiti antifašistički utjecaj u zemlji? Nemojmo glasati za one koji ih financiraju, a to su **HDZ i Možemo**, sadašnji vlastodršci koji

su **zajednički profitirali** od ovog dočeka. Nemojmo otvarati i klikati **medije** koji otvaraju svoja vrata antifašistima i njihovom pomračenju uma. Toliko je jednostavno.
U unajmljenom stanu, jer mi preci nisu ništa ukrali i ostavili u nasljedstvo, rasprostirem svoj transparent svim antifašistima na uvid: „**Ujedinjeni protiv antifašizma**“.
** Mišljenja iznesena u komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stajališta uredništva portala Narod.hr.*
> Lažni narativ dijela medija: Kako su optužili Thompsona za otkazani doček, a odluka Tomaševićeva

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-ujedinjeni-protiv-antifasizma

Kutinanews

.

KUTAK ZA TRENUTAK

DALIJI OREŠKOVIĆ USPIO POZIV NA BOJKOT DOČEKA RUKOMETAŠA! 😉

Nije došla ona, a bojkotu su se odazvali i Tomislav Tomašević, Sandra Benčić, Ivana i Mile Kekin, Hajdaš Dončić, Mrak-Taritaš, Zoran Milanović, Mirela Ahmetović, Zoran Pusić, te Remi iz Elementala, ali i nekoliko njihovih prijatelja! Tragedija, što da se kaže 😉

PRILOG MOJOJ TVRDNJI DA JE THOMPSON NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT

Foto: fah

KOLUMNA

BECK: VEZIR I SULTAN NA TRGU BANA JELAČIĆA – POLITIČKA LEKCIJA IZ STAROG PRIRUČNIKA

8. veljače 2026.

Boris Beck

Priča se da je vezir svaki dan dolazio sultanu s izvješćem o stanju nacije, i to uvijek zabrinut. Kada bi ga vladar pitao kako su njegovi podanici, vezir bi odgovarao da situacija ne valja jer stalno prigovaraju i rogobore. Stisni ih jače – bio je redovni odgovor. No jednog dana vezir je došao veseo, i izvijestio sultana da je sve u redu, da je narod ušutio. Ajme, ne valja, skočio je sultan, brzo popuštaj. U priči narod nije pjevao

Čavoglave, pa ne znamo kako bi vlast reagirala, ali pretpostavljam da bi vezir i u tome stisnuo, a sultan popustio. Piše to **Boris Beck** za Večernji list.
Vezir, pardon, Tomašević, bio je prošle godine stisnuo oko koncerta na Hipodromu 13. lipnja, na Svetog Antu, pa je poslije popustio, ali s predugim oklijevanjem, tako da je koncert 5. srpnja dosegnuo titanske razmjere; onda je popustio i za Arenu 26. prosinca, ali je stisnuo za 27. i nastavio stiskati sve do dočeka rukometaša na Trgu; međutim je sultan, pardon, Plenković, pustio.
>Beck: Kapitalizam trguje i duhom

Preporuke Machiavellija
Talijanski povjesničar Carlo Ginzburg primijetio je da Machiavelli često koristi izraz „unatoč tomu“: bilo bi dobro da za vladara misle da je darežljiv, ali unatoč tomu ne smije postupati tako da si nanese štetu; svaki vladar želi da ga smatraju milostivim, ali unatoč tomu ne smije se milosrđem služiti pogrešno; Cesare Borgia bio je surov, ali unatoč tomu ujedinio je zemlju; bilo bi pohvalno da vladar postupa pošteno, ali unatoč tomu treba ponekad prekršiti riječ radi veće stvari.
Machiavelli je došao na zao glas kao mislilac koji je iz politike isključio moral, ali ja mislim da je samo rekao kako stvari stoje: vladaru etika služi tek kao smokvin list za njegove stvarne interese, te ne treba oklijevati da ga odbaci i pokaže što je njegov goli interes.
Budući da je zakonodavac ostavio rupu u zakonu za Thompsonov ZDS, Machiavelli bi Tomaševiću preporučio da ga pusti pjevati, unatoč tomu što mu se to ne sviđa – no tada bi trebalo priznati da je antifašizam ionako samo kamuflaža za interese, a to bi bilo nezgodno.
Machiavelli je isto savjetovao i Plenkoviću, ali on ga je poslušao; nije mu bilo nezgodno.
Svaki povratak naših reprezentacija predstavlja imitaciju rimskog trijumfa. Pobjedonosnom vojskovođi dozvolu bi za svečanu povorku davao Senat, a platila bi je država, iako se i od trijumfatora očekivalo da iz svog džepa počasti masu kruhom i igrama. Trijumfator bi dobio purpurnu togu i lovorov vijenac, sve uz pratnju zaglušne glazbe – a Rim bio dobio zauzvrat ratni plijen, u ovom slučaju brončanu medalju.

>Beck: Ima trenutaka kad nije lako biti katolik, ali ovo nije jedan od njih

Thompson trijumfator

Da su u Rimu imali fotoaparate, vladar bi se slikao s pobjedničkim generalom, uz usiljen osmijeh, jer je znao da ga vojskovođa može i svrgnuti. Upravo je to i učinio Cezar kad se preko Rubikona vratio s uspješnog pohoda: trijumf je okrunio rušenjem Republike. To se nebrojeno puta repriziralo: Napoleon je srušio francusku Republiku, Franco Španjolsku, a Pinochet čileansku. Prepoznavši u Thompsonu pravog trijumfatora, koji k tome dolazi po njega, Tomašević je učinio što je god mogao da ga zadrži podalje od Foruma, pardon, Trga, ali Plenković ga je zaobišao brzim i odlučnim manevrom.

Tomaševiću ZDS nije zgodan zbog njegove izborne baze, a Plenkoviću zbog njegovih europskih prijatelja, ali je premijer zaključio da je mudrije pustiti nego stisnuti, unatoč tomu što iskreno nije za to. Jer je trijumfator zapravo došao i po njega, no nije još stekao dovoljnu snagu, pa je dobro s njim biti dobar, da se dobije na vremenu, da se ocijeni situacija i ispitaju opcije. Plenković je Thompsonu prostro pozornicu, a on je na njoj pjevao – unatoč tomu, rade o glavi jedan drugom.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/beck-vezir-i-sultan-na-trgu-bana-jelacica-politicka-lekcija-iz-starog-prirucnika

ZAŠTO HRVATSKA MORA OBRANITI THOMPSONA? ON JE SAMO POVOD, A POVIJEST JE TEMA

7 veljače, 2026maxportal

U Hrvatskoj se danas vodi rasprava o tome smije li se jednom glazbeniku – Marku Perkoviću Thompsonu – ograničiti pravo na rad. Nekima je on drag, nekima nije. Jednima je simbol, drugima provokacija i zloćudno tkivo koje treba secirati. Za ovu priču on je samo povod, a ne tema.
Tema je puno veća od jednog čovjeka. Tema je pitanje koje određuje kakvo ćemo društvo biti sutra: smijemo li dopustiti da se pojedincu, zbog političkih razloga, uskrati temeljno ljudsko pravo – pravo na rad.
Jer povijest nas uči da se nepravda nikada ne pojavi odjednom. Ona dolazi polako, tiho, uvijek počinje s nekim drugim. U Rusiji postoji izreka: “Ako ne znaš što stoji iza nečega — stoji novac.”

Ali postoji i druga, još opasnija istina: Ako ne znaš zašto se nekome oduzima pravo stoji politika. A kad se politika počne miješati u prava pojedinaca, povijest pokazuje da se rijetko zaustavi na jednom.

"Ako ne znaš šta je bilo", evo nekoliko povijesnih paralela:
Da bismo razumjeli opasnost šutnje, moramo se vratiti teologu i luteranskom pastoru Martinu Niemölleru. U početku je bio Hitlerov pristaša, čovjek koji je vjerovao da će novi režim donijeti red i obnovu Njemačke. Bio je nacionalno orijentiran, konzervativan i mislio je da ga politika neće dotaknuti.
Ali kako je režim počeo progoniti različite skupine, on je šutio. Šutio je jer nije bio komunist, šutio je jer nije bio Židov, šutio je jer nije bio sindikalist… Šutio je jer je mislio da se to njega ne tiče.
Tek kad je i sam završio u koncentracijskom logoru, shvatio je strašnu istinu: svaki put kad je šutio, mislio je da čuva sebe — a zapravo je gubio saveznike. U jednoj od svojih najpoznatijih rečenica koja je uklesana na monolitu New England Holocaust Memoriala u Bostonu, zapisao je:
"Prvo su došli po komuniste, a ja se nisam pobunio jer nisam bio komunist. Zatim su došli po Židove, a ja se nisam pobunio jer nisam bio Židov. Zatim su došli po sindikaliste, a ja se nisam pobunio jer nisam bio sindikalist. Zatim su došli po katolike, a ja se nisam pobunio jer sam bio protestant. Zatim su došli po mene, a do tada više nije bilo nikoga da se pobuni."
To nije samo povijesna opomena. To je ogledalo u koje se svako društvo mora pogledati prije nego što bude prekasno.
Autocesta Zagreb–Split: kad je cesta postala „nacionalizam"
Krajem 1960-ih Hrvatska je imala viziju povezati sjever i jug, Zagreb i Split, modernom autocestom. Projekt je bio razuman, potreban, logičan. Dionica Zagreb–Karlovac izgrađena je 1972. godine. A onda politička odluka. Nakon sloma Hrvatskog proljeća, autocesta je proglašena „nacionalističkim projektom".
Prema dostupnim povijesnim izvorima, autocesta Zagreb–Split (tada nazvana Autocesta kralja Tomislava) bila je 1972. označena kao nacionalistički projekt, nakon čega je njezina gradnja obustavljena, a sredstva preusmjerena na druge infrastrukturne projekte, posebno na prugu Beograd–Bar.
U tekstovima i svjedočanstvima sudionika iz tog vremena (npr. splitskog gradonačelnika Jakše Miličića) opisuje se kako je projekt autoceste bio zaustavljen upravo zbog političkih optužbi za nacionalizam.

Novac je preusmjeren drugdje, a Hrvatska je ostala bez ključnog projekta koji je trebao povezati sjever i jug. Mnogi su tada šutjeli. Neki su mislili: „Nije to moj problem, to je samo jedna cesta.“ Ali ta šutnja postala je presedan. I godinama se nije gradilo ništa što je Hrvatskoj bilo važno.

Umjesto hrvatskih projekata, prioritet je dobila pruga Beograd–Bar, koja je imala saveznu važnost.

Kad se želi opravdati preusmjeravanje sredstava, etiketa „nacionalizam“ bila je vrlo praktična.

Iz današnje perspektive, ideja da se autocesta može proglasiti „nacionalizmom“ djeluje potpuno apsurdno. Ali u političkoj klimi Jugoslavije početkom 1970-ih, logika je bila potpuno drugačija.

Hrvatska je čekala još trideset godina da dobije ono što je trebala imati sredinom 70-ih. To je bio trenutak kada se nepravda prema jednoj ideji pretvorila u nepravdu prema cijeloj zajednici.

Univerzijada 1987.: kad je sportski događaj proglašen „ustaštvom“

Univerzijada u Zagrebu 1987. bila je jedan od najvećih organizacijskih pothvata u povijesti grada.

Izgrađena je sportska dvorana Cibona, obnovljeni sportski objekti, studentski domovi, Jarun, Trg bana Jelačića… Zagreb je procvao.

A što se događalo u Srbiji? Masovni prosvjedi i politički napadi. Optužbe da se u Zagrebu „budi ustaštvo“. Najviše je na udaru bila činjenica da se 2 % od cijene proizvoda sa znakom Zagi izdvajalo za financiranje Univerzijade.

I opet — isti obrazac: projekt koji je koristan i potreban — biva napadnut, ismijavan, proglašavan politički sumnjivim. I komunističko vodstvo Hrvatske, ponajviše Josip Vrhovec, tada član Predsjedništva SFR Jugoslavije, proglašavani su ustašama.

A kad je Univerzijada završila, Zagreb je imao infrastrukturu koju koristi i danas. A oni koji su najviše napadali ostali su bez ičega.

LNG terminal: ismijavanje koje je zamalo postalo presuda

Kad se počelo govoriti o LNG terminalu na Krku, dio političke scene i medija ismijavao je projekt. Nazivali su ga „fantazijom“, „megalomanijom“, „besmislicom“. Govoreći da „to Hrvatskoj ne treba“, pokušavali su zaustaviti projekt koji je danas ključan za energetsku sigurnost cijele regije.

Da je Hrvatska tada šutjela, danas bi bila energetski ovisna i ranjiva. Ali nije šutjela. I zato danas ima stratešku prednost.
Pelješki most: most koji su neki vidjeli kao „most u nigdje“
Sjećamo se kako je u bliskoj prošlosti izgledala javna rasprava o Pelješkom mostu? Koliko je bilo ismijavanja, omalovažavanja, tvrdnji da je “most u nigdje”, da je “previše skup”, da je “politički projekt bez smisla”. Danas je taj most simbol povezanosti, sigurnosti i dostojanstva države koja je konačno spojila svoj teritorij.
Da smo tada šutjeli, da smo dopustili da se projekt zaustavi zbog političkih etiketa, danas bi jug Hrvatske i dalje bio prometno odsječen.
Zašto je Thompson važan?
Zašto je važno reagirati — i zašto je Thompson samo povod? Ne radi se o tome sviđa li se nekome određeni glazbenik, novinar, profesor, radnik ili bilo tko drugi. Ne radi se o tome tko nam je simpatičan, a tko nije. Ne radi se o tome čije pjesme slušamo, čije knjige čitamo, filmove gledamo ili čije projekte podržavamo.
Radi se o tome smijemo li kao društvo dopustiti da se jednom čovjeku ograniči pravo na rad iz političkih razloga. Jer povijest nas uči da kad se jednom dopusti selektivna nepravda — ona se ne zaustavlja. Ona se širi. Ona postaje navika. Ona postaje obrazac.
Jučer je bila autocesta Zagreb–Split, Univerzijada ili Pelješki most. Jučer su bile zabranjene knjige i filmovi. Jučer su bili novinari koji su „previše pitali“. Danas je povod Thompson, sutra može biti novinar, prekosutra profesor(…)
Jer ako se dopusti da se to dogodi jednoj osobi, sutra se može dogoditi drugoj, pa trećoj. I onda, kao u Niemöllerovoj priči – kad dođu po tebe, više neće biti nikoga da digne glas.
Zato Hrvatska mora reagirati. Ne zato što je jedan čovjek važniji od drugih, nego zato što je načelo važnije od svih nas. Jer ako se jednom dopusti selektivna nepravda, sutra se može dogoditi bilo kome. A kad se to dogodi – bit će kasno.

M. Marković/Foto: hrt

https://www.maxportal.hr/vijesti/zasto-hrvatska-mora-obraniti-thompsona-on-je-samo-povod-a-povijest-je-tema/?fbclid=IwY2xjawP2c0dleHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmR

INVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHioMCfNKmxEEmW7UC_y5Ld_jsoPHo9A1kv6M1u3o9cOjInRBkibZAF1R8d-S_aem_w81sS8ToSylx7q8sxO4Svw

Josip Pečarić
https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/46812-zasto-hrvatska-mora-obraniti-thompsona-on-je-samo-povod-a-povijest-je-tema?fbclid=IwY2xjawP2dPNleHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHu4pBSJw1Xsblyl1pDYfId0yT2Ju1QwaSIg9TytKt5jaQJrjQBJOEDBoGQqI_aem_5I6SzxKyyYKo7p7K_VsRSA

DRAGOVOLJAC.COM
Zašto Hrvatska mora obraniti Thompsona? On je samo povod, a povijest je tema

IVAN PLETIKOS

DA LI JE MOGUĆA "THOMPSONOVA KOALICIJA" I KOJE SU NJEZINE MATEMATIČKE I POLITIČKE IMPLIKACIJE?

U hrvatskoj politici već četvrt stoljeća djeluje ono što se u našoj političkoj povijesti može nazvati "montgomerijev poučak": američki Veleposlanik William Montgomery poslan je u Hrvatsku sa samo jednim ciljem - da posvađanu antituđmanovsku "ljevicu" ujedini i osvoji vlast, koristeći benefite izbornog zakona, na način da se nadreprezentira u odnosu na stvarnu biračku bazu koja joj nikada ne prelazi 35%!

Od tada ta je strana političkog spektra naučila taj poučak i stalno tako ide na izbore i uz pomoć meke moći kroz medije itd uspjeva se nadreprezentirati u hrvatskom parlamentu/Saboru, Sa druge joj strane pomaže snažno (i presudno) činjenica potpuno suprotnog ponašanja "desnog" spektra koji se iz raznoraznih razloga stalno svađa, svađanjem

fragmentira i time smanjuje, otupljuje svoju moć i mogućnosti u političkoj utakmici. Dakle da ponovim gradivo: jedna strana političkog spektra (ona koju vi zovete ljevicom a radi se o antihrvatskim nacionalistima) demonstrira sposobnost konsolidacije pod zajedničkim ciljem (bilo da je riječ o vanjskom pritisku 2000. godine ili o unutarnjoj disciplini i strateškom koaliranju), dok drugi dio kronično pati od "antimontgomerizma" – fragmentacije, međusobnih optužbi, ega lidera i nesposobnosti za ujedinjenje unatoč matematički očitoj koristi. Taj poučak nije samo povijesna zanimljivost; on je ključ za razumijevanje zašto se jedan blok već desetljećima uspijeva održati na vlasti ili blizu nje, a drugi ostaje u vječnom "rasipanju glasova" i marginalizaciji.

Ova objava analizira isključivo hipotetski izračun mandata u slučaju da se na sljedećim parlamentarnim izborima (najkasnije 2028.) formiraju samo dvije velike koalicije – "Thompsonova" (HDZ, DP, Most, Selak Raspudić i male pravaške liste) i "Antithompsonova" (SDP, Možemo!, RF, Glas, HNS i ostali) – uz pretpostavku da nema niti jednog rasutog glasa i da se svi glasovi raspodjeljuju po D'Hondtovoj metodi. Ako bi "antimontgomerizam" bio prevladan i na "desnici", kakve bi bile posljedice?

Polazna točka simulacije su aktualne ankete iz početka 2026. godine (Crobarometar Ipsosa), prema kojima HDZ ima oko 28–29 %, SDP 21 %, Možemo! 10–11 %, Most 6 %, DP 2–3 %, Selak Raspudić 2–3 %, a ostali manje od 2 %. Nakon konsolidacije u dvije koalicije i normalizacije na 100 % glasova (bez neodlučnih i rasutih), realna procjena daje "Thompsonovoj" koaliciji približno 63-65 % podrške, a "Antithompsonovoj" 35–37 %. Za konzervativan izračun uzeo sam omjer 65 : 35. Simulacija po D'Hondtovoj metodi (po izbornim jedinicama s 14 mandata svaka) daje sljedeći rezultat za 140 mandata iz 10 izbornih jedinica:"Thompsonova" koalicija: 105 mandata , "Antithompsonova" koalicija: 43 mandata (71,52% mandata u Saboru prema 28,48%). Dakle ujedinjavanjem u hipotetsku Thompsonovu koaliciju koristeći pravila igre postojećeg izbornog zakona i D'Hondovu metodu ona bi od 65% glasova na izborima pretvorila u skoro 75% mandata u Saboru!

Dodajući 3 mandata iz dijaspore (koja povijesno gotovo uvijek ide u korist "domoljubnog" bloka), "Thompsonova" koalicija dolazi na 108

mandata. Nacionalne manjine (8 mandata) ostaju neutralne ili djelomično podijeljene, ali u praksi često podržavaju Vladu na vlasti.
Sa 108 mandata "Thompsonova" koalicija bi imala apsolutnu većinu (potrebno je 76 za formiranje Vlade i donošenje običnih zakona), što bi omogućilo samostalno formiranje Vlade, značajno smanjenje ovisnosti o manjinama i eventualnim prelaznicima te stabilnost u provedbi politike bez stalnih pregovora i ucjena. Ali još važnije imala bi onu najvažniju dvotrećinsku većinu potrebnu za promjenu Ustava RH ili donošenje ustavnih zakona (dvotrećinska većina svih zastupnika, tj. najmanje 101 mandat).
Politička korist ovakvog okupljanja bila bi ogromna za sve sudionike:HDZ bi izašao iz sadašnje "nategnute većine" (61 + DP + manjine + prelaznici), smanjio ovisnost o partnerima i dobio stabilnost koju nije imao od 2003. godine.
DP, Most, Selak Raspudić i male pravaške liste bi izašle iz zone rasipanja glasova – umjesto da ostaju ispod ili tik iznad praga u pojedinim jedinicama, njihovi birači bi se pretvorili u stvarne mandate. Mnoge od tih stranaka danas nemaju izgleda za ulazak u Sabor samostalno; u koaliciji bi realno mogle dobiti 8–15 zastupnika po stranci ili grupaciji.
Računica dobitka po stranci ukoliko bi ušli u tu "Thompsonovu koaliciju su:
HDZ (s partnerima) sada 61
- u tom slučaju 71 dobitak je +10
Domovinski pokret (DP, s partnerima) sada 14
- u tom slučaju 20 dobitak je +6
Most (s Hrvatskim suverenistima i partnerima), sada 11
- u tom slučaju 17, dobitak je + 6 mandata
U Sabor bi ušli i kao pojedinačni projekti ili male liste, bračni par Raspudić (ponovo), Tomislav Jonjić i dr
Cijeli blok bi dobio jasnu identitetsku legitimnost koju traži biračka baza: obrana nacionalnog identiteta, Domovinskog rata, suvereniteta i tradicionalnih vrijednosti – poruka koja bi snažno mobilizirala birače umorne od fragmentacije i međusobnih optužbi za "izdaju". Osnovni alat te fragmentacije jest napad na HDZ kao izdajničke stranke i političara. jedini korisnik uporabe tog "alata" jest "Antithompsonova koalicija" koja već djeluje u praksi i ne samo kroz medije...

Snažna većina o skinula bi teret sa HDZ-a da bude ovisan o manjinama i da zbog strukturne slabe manjine plaća danak u novcu i politikama "Antithompsonovoj Koaliciji" koja, kako rekoh, već sada nastupa ujedinjeno. To bi bio ujedno i političko umirovljenje Ministrice kulture Nine Obuljen.

Matematika je neumoljiva: fragmentacija jednog dijela spektra i izborni prag od 5 % sustavno kažnjavaju one koji dijele slične vrijednosti, dok drugi blok već godinama koristi prednost koaliranja (od "Četvorke" 2000. do "Rijeka pravde" 2024.). Važan su poučak i prošli predsjednički izbori koje je sadašnji pobjednik izbora dobio koristeći demonizaciju HDZ-a kao osnovni alat fragmentacije "desnice". Ako bi se taj dio spektra konsolidirao na identitetskoj osnovi, ne samo da bi ušla u Sabor više stranaka i pojedinaca koji sada ostaju izvan, nego bi HDZ dobio stabilnost koju sada nema, a cijeli blok bi imao daleko veću pregovaračku moć.

"Montgomerijev poučak" tako dobiva svoje razrješenje: ako bi "antimontgomerizam" bio prevladan i "desni" blok se konsolidirao na identitetskoj osnovi, hrvatska politika bi ušla u novu eru – eru u kojoj bi se matematička prednost pretvorila u političku stvarnost, a fragmentacija više ne bi bila sudbina, nego prošlost.

"Thompsonova koalicija" nije samo najbolji scenarij; ona bi bila konačni odgovor na četvrt stoljeća ponavljanja istog obrasca – i možda jedini način da se taj obrazac prekine.

Foto: Damjan Tadic / CROPIX

ŠTO ĆE ONDA?

-

HOLJEVAC: 'PLENKOVIĆ TREBA ZABRANITI SFRJ ZNAKOVLJE PA DA VIDIMO KAKO ĆE ODRŽATI TRNJANSKE KRESOVE'

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoNedjelja, 08. veljače 2026.

Milanović govori o piratskom preuzimanju države od HDZ-a: dakle, stranka koja je na izborima osvojila vlast piratski preuzima vlast, bravo! Isti je to Milanović koji je prije proteklih izbora pokušao piratski preuzeti vlast i rekao da mu se sere na Ustavni sud i njihove odluke. **Dalija Orešković** docira na svom Facebooku o tome tko su pravi domoljubi, a tko ne. A **Siniša Hajdaš Dončić** poziva sve praktične vjernike da se suprotstave ultrakonzervativcima koji žele iskriviti kršćanski nauk. Očekujem da sad **Marko Skejo** pozove sve prave antifašiste da se suprotstave "woke eko gay" **ekipi koja želi**

iskriviti Marxov nauk i da im počne objašnjavati tko su i što su pravi antifašisti. Recimo, mogao bi im objasniti kako pravi antifašisti, poput **Staljina** ili **Berije**, homoseksualce strijeljaju, a one koji kritiziraju vlast šalju u gulag. Komunisti su nenadmašni u poznavanju pravila i duha kršćanstva. Možda bi papa trebao postaviti Sinišu na mjesto glavnog inkvizitora, odnosno na čelo kongregacije za nauk vjere, da se bori protiv krivovjerja.

Kršćanska autentičnost tema je kojom se bave sve kršćanske denominacije, ali SDP ima rješenje čak i za teološke dileme. **Trebamo samo slušati Daliju i Dončića i doznat ćemo sve o tome kako biti dobar domoljub i katolik. Nevjerojatna je ta njihova novoprobuđena ljubav za kršćanstvo, domoljublje i Ustav**. Svi su sad na braniku Ustava od neustavnog pjevača, a kad se taj ustav donosio, cijeli SDP je izašao iz dvorane! Sad im je svetinja, naročito nepostojeća ustavna odredba da je Hrvatska nastala na antifašizmu, a ne na Domovinskom ratu i odbacivanju komunizma, kako jasno piše (sve ono ranije izvorišta su države, a ne njezini ustavni temelji). Jasno je da je demokracija, kao temelj Hrvatske, nespojiva s antifašizmom jer u demokraciji postoji mogućnost da "fašisti" dođu na vlast izborom građana, HDZ recimo, a antifašizam to ne smije dopustiti. Usto, u demokraciji imamo ravnopravost i slobodu govora, dok je u antifašizmu nedopustivo dati pravo javnosti fašistima. Jasno je, dakle, da demokratska država ne može biti antifašistička, i obratno, antifašizam ne smije dopustiti demokraciju jer u njoj nužno cvjeta fašizam. **Zato su svi antifašistički lideri – Tito, Staljin, Ceaussescu, Enver Hoxha i tako dalje – bili diktatori, i sve države koje su pozivale na antifašizam jednopartijske diktature.**

Posebno je zabavno kad se pozivaju na Ustav koji je pisao Šeks i potpisao Tuđman, a tada su za njih obojica bila esencija klerofašizma i ustaštva. Sve što danas pišu i govore o Thompsonu tada su, i gore, pisali, govorili i mislili o Tuđmanu. Hrvatska im je bila ustaška i klerofašistička tvorevina. Sad im je svetinja, ali ne bi priznali da su je stvarali ljudi koje su zvali ustašama i fašistima, od **Thompsona** do **Šuška** i od **Nicoliera** do **Gotovine**, nego izmišljaju da je antifašizam pravo domoljublje. Antifašisti, drugovi, izgubili ste

rat od “ustaša i klerofašista” i ne, ne možete sad naknadno proglasiti Hrvatsku antifašističkom, a sebe pobjedničkom stranom.

Marko Skejo. Foto: Zeljko Puhovski / CROPIX

Kmeče zbog šamarčine

Grozno je koliko je ova zemlja potonula u fašizam otkad nema Tita, ni javna okupljanja ni pjesme lokalni šerifi ne mogu zabranjivati kako im se svidi. Ako se ne zabranjuju nastupi i javna okupljanja, to je smrt demokracije, a ako Vlada pokuša organizirati doček nakon što je grad to odbio, e to je kršenje Ustava i zakona. “Najteži dan za hrvatsku demokraciju u postratnom periodu”, kaže **Sandra Benčić**. Spominje se i državni udar, maše se rukama, gestikulira, drama. Nekima očito nedostaju vremena kad se za “Vilu Velebita” išlo u Gradišku. Sloboda okupljanja i govora, to je smrt demokracije. Ako pitate antife. **Tomašević je na kraju odlučio bahatiti se i izigravati nekadašnjeg šefa partije koji vedri i oblači kako mu se svidi pa je dobio šamarčinu,** a onda organizirao presicu s atmosferom neveselijom od nekih sprovoda na kojima sam bio.

https://www.dnevno.hr/vijesti/holjevac-plenkovic-treba-zabraniti-sfrj-znakovlje-pa-da-vidimo-kako-ce-odrzati-trnjanske-kresove-3207158/?fbclid=IwY2xjawP2ePNleHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4

ODIwMDg5MgABHvbjhTrzXLqddabC75NQLDp893e-fE4zwxz2KhPxZVAm7OGx49ISkHm-wZru_aem_sLO2IZ5m7wCMfrxfvTZS1g#goog_rewarded

Foto: fah

A ŽELJE RUKOMETAŠA?

OD EHF-A DO DOČEKA: KAKO JE HRS IZBJEGAVAO ODGOVORNOST OKO THOMPSONA?

6. veljače 2026. u 14:52

Miroslav Herceg

U trenucima kad je hrvatska rukometna reprezentacija ponovno velikim uspjehom razveselila navijače osvojivši brončanu medalju na Europskom prvenstvu, prije dočeka dogodila se prava drama koja je razotkrila dvosmislen i neinspirativan nastup Hrvatskog rukometnog

saveza (HRS). Da HRS u cijeloj priči nije "nevin" vidljivo je iz nekoliko događaja, koji su pokazali kako se nisu borili da ispune želje naših rukometaša oko Marka Perkovića Thompsona.
> Skandal: EHF zabranio Thompsonovu pjesmu na rukometnom Euru

EHF zabranio Thompsonovu pjesmu – HRS se pravio neinformiran
Sjetimo se prvo događaja u Švedskoj na Europskom prvenstvu, gdje je Europska rukometna federacija (EHF) zabranila da se na utakmicama pušta pjesma "Ako ne znaš šta je bilo" Marka Perkovića Thompsona. Umjesto jasnog stava, HRS se ogradio i poručio da "nije informiran tko sastavlja playlistu glazbe za utakmice i da nema kompetencije za to". Iako predstavljaju našu rukometnu momčad, HRS se nije založio da im želja bude ispunjena.
> HRS se ograđuje: Nismo informirani tko sastavlja 'play listu' glazbe za utakmice
"Mene osobno nitko nije kontaktirao i mislim da je vrijeme da se takve stvari prestanu komentirati", kaže predsjednik HRS-a Tomislav Grahovac. Potpuno smo koncentrirani na rukomet i nastojanje da budemo najbolji što se može – zaključio je predsjednik.
Takva ravnodušnost pojačala je osjećaj da savez izbjegava odgovornost i ulazi u sigurnosnu zonu "ne znamo, ne odgovaramo", umjesto da jasno stane uz interese i želje svojih sportaša.

HRS sve dogovorio, pa poslije tvrdio – Thompson je i njihova želja
Kad su hrvatski rukometaši nakon brončane medalje trebali biti dočekani u Zagrebu, HRS je ponovno pokazao kontradikciju. U službenom priopćenju objavljenom na dan dočeka, nakon otkazivanja zbog odluke Tomislava Tomaševića i Možemo da zabrane Thompsona, HRS je poručio da je "želja svih igrača, stručnog stožera i Saveza bila da na dočeku pjeva Marko Perković Thompson". I da se zbog nesuglasica s Gradom Zagrebom oko tog zahtjeva organizirani doček neće održati.
> HRS: Doček bi trebao biti u glavnom gradu svih Hrvata

Taj potez ne samo da nije bio jasno artikuliran, već je doveo do besmislene situacije u kojoj su sportaši ostali "taoci". Još gore, HRS je u izjavi naglasio da dočeka "treba biti u glavnom gradu svih Hrvata", ali bez jasnog pojašnjenja da su s Tomaševićem prvotno dogovorili da će Hrvatske ruže pjevati "Ako ne znaš šta je bilo". Što je zapravo trebao biti kompromis kako bi se izbjegao Thompson, ali igrači to nisu željeli dopustiti.

Tomašević razotkrio HRS

Slagali se s Tomaševićem ili ne, čini se da je na dan dočeka razotkrio HRS.

"Usuglasili smo se i oko programa, u četvrtak. Laž je ono što plasiraju legije HDZ-a da smo mi protiv domoljubnih pjesama. Hrvatske ruže su trebale izvesti pjesmu 'Ako ne znaš šta je bilo'. Druga laž koju plasiraju HDZ-ovci da ta pjesma ne bi bila izvedena. Treća laž je da je Zagreb otkazao doček. Zagreb nije otkazao doček. Nikada se nije pojavio zahtjev da se uz izvođače pridruži Thompson. To se prvi puta pojavilo jučer navečer. Cijelo ovo vrijeme tog zahtjeva nije bilo. Zahtjev je došao u zadnji čas", tumačio je Tomašević.

> Tomašević moralizira o dočeku: Ovo je udar države na Zagreb

Na dan dočeka svjedočili smo političkoj trakavici, preuzimanju organizacije od strane Vlade, optužbama o "udaru na lokalnu vlast" i medijskim spinovima.

Bulj upozorio na stanje u HRS-u

Mostov gradonačelnik Sinja Miro Bulj također je uputio kritiku Saveza, a posebnu kritiku uputio je Zoranu Gobcu.

"Meni nije jasno zašto se odustalo od dočeka i kako bi to Senf zaustavio rukometaše da pozovu Thompsona na binu i tko bi to spriječio Thompsona da se na binu popne?!

Možda Senfove zelene brigade

Čini mi se da ovo odgovara i Plenkovićevom HDZ-u koji preko notornog Zorana Gobca drma hrvatskim rukometom, ali i Tomaševiću koji se pozicionira kao lider ljevice pored pogubljenog Hajdaš Dončića.

Plenkisti ispadaju domoljubi, a zelenaši veći "antifašisti" od SDP-a jer im sad ne smeta samo Bojna Čavoglave nego Thompson kao takav. Odlazak u totalni ljevičarski ekstrem i Senfovo pozicioniranje.
Inače, Gobac me sinoć zvao i pokušao mi nešto poručit. Nadam se da nije bio pokušaj prijetnje jer sam ja sastavljen od malo drugačijeg materijala nego oni s kojima je navikao komunicirati. Nije mu se svidjela objava u kojoj sam napao i njega i Tomaševića. >Ja sebi nikako ne mogu objasnit da je isti taj HRS dogovorio s Tomaševićem doček bez Thompsona kao da nisu znali što je želja rukometaša i onda samo nekoliko sati nakon osvojene bronce se otkazuje doček u Zagrebu uz poruku da se neće ići nigdje drugdje. Uglavnom, igrice i igre preko leđa naroda i naših rukometaša", napisao je Bulj.
"Thompson s našim herojima u slavlju preko videopoziva u svlačionici. Naši rukometaši ga žele, narod ga želi, ali Savez predvođen Gobcem muti s Tomaševićem. Dosta HDZ-ovske i možemovske kuhinje. Već ste jednom po nalogu Plenkovića isključivali razglas!", objavio je Bulj prije toga.

Tko je Zoran Gobac?
Zoran Gobac desetljećima se u hrvatskom sportu smatra ključnom figurom na spoju rukometa, politike i kapitala. Smatra se i čovjekom koji je uspijevao očuvati utjecaj neovisno o promjenama vlasti. Iako se nikada nije javno politički eksponirao, njegova je moć bila najizraženija u razdobljima snažne vladavine HDZ-a. Tada se često govorilo o njegovim dobrim vezama u državnim i obavještajnim krugovima, što mu je omogućilo da preživi afere koje bi druge izbacile iz sporta.
Najveći doseg njegova utjecaja veže se uz vrijeme vlade Ive Sanadera i organizaciju Svjetskog prvenstva u rukometu 2009. Tada je Savez dobio snažnu političku i financijsku potporu države. Ključnu ulogu imao je i odnos s tadašnjim ministrom financija Ivanom Šukerom, kao i dugogodišnja suradnja s Milanom Bandićem, kroz koju je Grad Zagreb godinama obilno financirao RK Zagreb i sudjelovao u projektima poput Arene Zagreb — simbolu rukometnog uspjeha, ali i stalnih proračunskih prijepora.

HRS nije nedužan

HRS sada može izbjegavati odgovornost svojom retorikom da “nije nadležan” za playlistu na EHF natjecanjima. Ili da je “Thompson bio i njihova želja”. No, činjenica je da je svojom komunikacijom dopustio da se zaobilaze želje rukometaša, koje su na kraju i najvažnije.
Savez koji ne zna artikulirati svoje stavove, ne uspije postići dogovor po mjeri rukometaša i koji svoju odgovornost prebacuje na druge — ne može biti ni neutralan ni nevin u ovakvoj situaciji.

https://narod.hr/sport/od-ehf-a-do-doceka-kako-je-hrs-izbjegavao-odgovornost-oko-thompsona?fbclid=IwY2xjawPzMsJleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEeVjV4S_kJu6HAHPTblOb4fKitof0vBzzmJhWuqvyW_4885Mb7Bfyu_7rHWN0_aem_vEQQ4Mnbv0TzxEt8BjMtVw

KAD JE „BOJNA ČAVOGLAVE“ BILA PRIHVATLJIVA: POLITIČKI KONTEKST JEDNE PROMJENJIVE MORALNOSTI

Bojna Čavoglave, političko licemjerstvo, Domovinski rat, SDP, Zoran Milanović, haški generali, Gotovina Markač, politički simboli, hrvatska politika.

04.02.2026
Autor Stijena.info

Kad je Bojna Čavoglave bila prihvatljiva, hrvatska javnost nije slušala moralne lekcije o simbolima, već poruke zajedništva, ponosa i završetka jedne važne povijesne nepravde. Rasprave o pjesmama i simbolima iz Domovinskog rata u Hrvatskoj nisu novost, ali rijetko se vode s istom mjerom dosljednosti. Upravo suprotno, politički stavovi o tim temama često se mijenjaju ovisno o trenutnom interesu i narativu koji treba podržati.

Službeni državni doček i trenutak kada je Bojna Čavoglave bila prihvatljiva

Jedini put kada se Bojna Čavoglave orila Zagrebom u okviru službenog državnog događaja bio je 16. studenoga 2012. godine. Tog dana, nakon oslobađajuće presude Haškog suda, u Hrvatsku su se vratili generali Ante Gotovina i Mladen Markač. Doček nije organizirala marginalna skupina, već Vlada Republike Hrvatske predvođena SDP-om i tadašnjim premijerom Zoranom Milanovićem.
Na pozornici su, u slavljeničkoj atmosferi, stajali ministri SDP-ove Vlade, među njima Ante Kotromanović i Predrag Matić. Pjesma koja se danas često problematizira tada nije izazvala nikakvu službenu osudu niti političko zgražanje. Naprotiv, bila je dio trenutka koji je predstavljen kao simbol nacionalnog jedinstva.

Politička šutnja i selektivna tolerancija
Važno je podsjetiti da na tom događaju nije nastupio Marko Perković Thompson, no s razglasa su se puštale njegove pjesme, uključujući i „Lijepa li si“. Činjenica da je Bojna Čavoglave tada bila prihvatljiva govori više o političkom kontekstu nego o samoj pjesmi. Nije bilo

upozorenja o neprimjerenosti, niti rasprava o ugrožavanju demokratskih vrijednosti.
Taj trenutak jasno pokazuje kako se simboli ne vrednuju uvijek prema istim kriterijima, već prema tome kome i u kojem trenutku koriste. Kada je politički oportuno, tolerancija postaje široka, a moralna načela privremeno se stavljaju po strani.

Promjena narativa i nova pravila
Danas, više od desetljeća kasnije, stavovi istih političkih krugova znatno su drukčiji. Ono što je nekada bilo dio državnog protokola sada se predstavlja kao društveni problem. Bojna Čavoglave postala je simbol koji se koristi kao alat za političko pozicioniranje, a ne kao povod za ozbiljnu i uravnoteženu raspravu o povijesnom kontekstu.
Takva promjena ne proizlazi iz novih činjenica, već iz promjene političkih potreba. Kada simboli prestanu biti korisni, proglašavaju se neprihvatljivima, bez obzira na prethodnu praksu.

Političko licemjerstvo kao konstanta
Problem, dakle, nije u pjesmi, nego u dosljednosti. Bojna Čavoglave jasno pokazuje kako selektivna moralnost funkcionira u hrvatskom političkom prostoru. Principi se ne primjenjuju jednako, već se prilagođavaju dnevno-političkom interesu.
Takav pristup teško se može nazvati principijelnim. Riječ je o oglednom primjeru političkog licemjerstva koje dugoročno narušava povjerenje građana i obesmišljava svaku ozbiljnu raspravu o simbolima, povijesti i vrijednostima društva.
Više:
EKSPLOZIJA EMOCIJA: Nakon što je Thompson zapalio Zagreb na dočeku rukometaša građani pitaju Tomaševića, jeste li spremni za reprizu?

https://stijena.info/bojna-cavoglave-bila-prihvatljiva-kontekst-moralnosti/?fbclid=IwY2xjawPycoBleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEe66kd13rHN6ZqX2qPOylrMlFmcogqsNi0AV2R38zPr67IbnS6pSBHK8weVUM_aem_difUUXh2M3hKAnzRAkWNPg

Foto: talkdinamo/Instagram

Doček rukometaša, Foto: Alin Kavur

DOČEK RUKOMETAŠA U VELIKOJ GORICI I EKSPLOZIJA DOMOLJUBLJA UZ THOMPSONA. GRAĐANI SU TIME POSLALI JASNU PORUKU TOMAŠEVIĆU

Doček rukometaša Zagreb pretvorio je Zračnu luku Franjo Tuđman u navijačku arenu: pjevale su se Thompsonove pjesme, a poruka gradonačelniku bila je jasna.

02.02.2026
Autor Stijena.info

Doček rukometaša Velika Gorica zapalio aerodrom Franjo Tuđman

Doček rukometaša u Velikoj Gorici noćas je prerastao u pravi spektakl na prostoru Zračne luke Franjo Tuđman, smještene na području Velike Gorice. Stotine građana spontano su se okupile kako bi pozdravile hrvatske rukometaše, i pretvorile aerodrom u snažno središte emocija, pjesme i narodnog zajedništva.

Thompsonove pjesme odjekivale su Velikom Goricom
Već pri samom izlasku rukometaša iz zračne luke, okupljeni su zapjevali pjesme Marka Perkovića Thompsona. Uz „Bojnu Čavoglave“ i „Ako ne znaš što je bilo“, masovno su se pjevale i „Anica – Kninska kraljica“ te „Moj Ivane“, čime je doček rukometaša dobio snažnu emotivnu i simboličku težinu. Atmosfera je bila glasna, ponosna i bez ikakvih zadrški.

Narod poslao jasnu poruku gradskoj vlasti Zagreba
Iako se doček odvijao na području Velike Gorice, poruka je bila jasno usmjerena prema zagrebačkom gradonačelniku Tomislavu Tomaševiću. Okupljeni građani poručili su kako je doček rukometaša bio izraz volje naroda te da nitko ne može niti smije zabranjivati pjesme koje ljudi pjevaju i vole. Time su jasno dali do znanja kako će dočeci sportaša izgledati onako kako ih zamišljaju sportaši i narod, a ne političke strukture.

Doveden u pitanje cijeli mandat aktualne vlasti

Ovakav doček rukometaša otvorio je i ozbiljna pitanja o odnosu aktualne zagrebačke vlasti prema sportu, tradiciji i javnim okupljanjima. Brojni građani ističu kako se nikada u povijesti nije dogodilo da ijedan sportski savez dovede u pitanje ili otkaže doček sportaša zbog gradonačelnika, što dodatno baca sjenu na cijeli mandat aktualne gradske vlasti u Zagrebu.

Aerodrom kao pozornica narodne volje

Bez obzira na političke interpretacije, jedno je neupitno – doček rukometaša u Velikoj Gorici ostat će zapamćen kao jedan od najsnažnijih spontanih dočeka sportaša u novijoj povijesti. Prostor aerodroma Franjo Tuđman na trenutke je više nalikovao velikoj navijačkoj pozornici nego prometnom čvorištu, potvrđujući koliko sport u Hrvatskoj nadilazi rezultate i duboko je ukorijenjen u identitet naroda.

MALIĆEV STATUS POSTAO HIT, OVAKO JE SAŽEO CIJELU DRAMU OKO DOČEKA: 'OSVOJILI ZLATO'

Hrvatski rukometaši osvojili su brončanu medalju na Europskom prvenstvu, a u Zagrebu ih je dočekala prava drama.

03.02.2026.

Foto: Goran Mehkek / CROPIX

Nakon što je prvotno doček organizirao Grad Zagreb, sve je otkazano jer gradonačelnik **Tomislav Tomašević** nije htio ispuniti želju da nastupa **Marko Perković Thomspona** ,kao i prošle godine. Zatim je Vlada donijela zaključak kojim preuzima organizaciju rukometaša na Trgu bana Josipa Jelačića kao događaja od nacionalnog značaja na što je gradonačelnik burno reagirao.

Cijelu situaciju komentirao je poznati istraživački novinar **Gordan Malić**, a sve je stalo u dvije kratke rečenice. "Sinoć sam imao dojam da naši rukometaši vode još jednu utakmicu - protiv reprezentacije Socijalističke Republike Hrvatske (SRH). Osvojili zlato", poručio je Malić u objavi na Facebooku, a korisnici su pozdravili njegovo novo odlikovanje rukometaša.

'Mogu im samo zahvaliti'

Podsjetimo, Tomašević je ustvrdio da je odluka Vlade "udar države na lokalnu vlast" i da je Vlada prekršila svjesno Ustav i zakon te nije tražila dozvolu za zauzimanje javne površine i postavljanje pozornice prema Zakonu o komunalnom gospodarstvu. Premijer **Andrej Plenković** odbacio je sve optužbe za protuustavnost i protuzakonitost organizacije dočeka.

Plenković udario po Možemo: 'Promašili su ceo fudbal, evo što sam rekao Tomaševiću na telefon'

"Zagreb je glavni grad cijele Hrvatske i zato državna vlast ima mogućnosti da u ovakvim situacijama nastupi tek kad se grad izmaknuo. Mi smo nastupili tek kad smo shvatili da oni neće organizirati doček. Nisam mislio da ćemo se s ovime baviti jer nisam očekivao da će nekome ono što je bilo lani biti problem danas. Problem je u jednoj skupini koja želi koristiti svaku temu za izmišljenu radikalizaciju. Biti toliko pametan kao oni iz Možemo i ne organizirati doček, pa ja im mogu samo zahvaliti", izjavio je premijer na konferenciji za medije.

https://direktno.hr/domovina/malicev-status-postao-hit-ovako-je-sazeo-cijelu-dramu-oko-doceka-osvojili-zlato-389640/

ZLATKO BABIĆ-GRADONAČELNIK KUTINE je sa **Turistička zajednica grada Kutine** i **3 drugih**

.

U organizaciji Uprave RK Moslavine, Kutinu je posjetio naš bivši igrač i hrvatski reprezentativac Leon Šušnja. Osvajač brončane medalje s upravo završenog Europskog prvenstva te srebrne medalje sa Svjetskog prvenstva prošle godine, družio se s mladim rukometašima i građanima u kutinskoj sportskoj dvorani, uoči treninga kluba u kojem je napravio svoje prve rukometne korake.

Ponosan sam što je rukometna škola u našem gradu iznjedrila sportaša poput Leona Šušnje, koji je, kao i Marko Mamić, svoj sportski put započeo u RK Moslavini. Klub mu je tom prigodom dodijelio priznanje,

a najmlađi su imali priliku fotografirati se i družiti s jednim od najboljih hrvatskih rukometaša današnjice.
Njegov dolazak podsjetnik je mladima da se trud, rad i upornost uvijek isplate. Hvala Leonu na inspiraciji i na tome što svojom karijerom pokazuje kako se u Kutini mogu započeti veliki sportski snovi.

Bosanska Posavina

RUKOMETAŠI DOMINIK KUZMANOVIĆ I ZVONIMIR SRNA VUKU PORIJEKLO IZ BOSANSKE POSAVINE, DEVET HRVATSKIH REPREZENTATIVACA KORIJENIMA IZ BiH

Priredio: Pejo Gašparević

Među osvajačima brončane medalje za rukometnu reprezentaciju Hrvatske na nedavnom Europskom prvenstvu dvojica vuku korijen iz

Bosanske Posavine - Dominik Kuzmanović (golman svjetske klase) i Zvonimir Srna (bombarderski šuter svjetske klase) . Čak devet hrvatskih rukometnih reprezentativaca, osvajača brončane medalje na minulom Europskom prvenstvu, imaju korijen u Bosni i Hercegovini. Evo njihovog popisa.
DOMINIK KUZMANOVIĆ: otac mu je iz Modrana kod Dervente, kao izbjeglica za vrijeme rata došao u Dugo Selo kod Zagreba.
ZVONIMIR SRNA: nećak slavnog nogometaša Darija Srne i sin rukometaša Renata Srne rođen je u Metkoviću, ali njegovo prezime u Metković je donio Darijev otac Uzeir Srna iz Bosanskog Šamca.
IVAN MARTINOVIĆ:njegovi su roditelji porijeklom iz Jajca,odakle su tijekom rata izbjegli u Austriju. Ivan je rođen u Beču, ali je odabrao igrati za Hrvatsku, dok je u Jajcu često dočekivan kao heroj.
MATEJ MANDIĆ: rođen u Ljubuškom, u Hercegovini, gdje je i započeo karijeru u RK Izviđača rođak je drugog reprezentativca, Davida Mandića.
MARKO MAMIĆ: iako rođen u Garešnici(Hrvatska), njegovi su obiteljski korijeni iz mjesta Srđevići kod Livna u BiH.
FILIP GLAVAŠ: i njegovi su roditelji porijeklom iz Jajca (BiH), iako je Filip rođen u Rijeci.
LEON ŠUŠNJA: premda je rođen u Širokom Brijegu a odrastao u Njemačkoj, njegovi su u okolicu Širokog Brijega izbjegli za vrijeme rata iz sela Poljani kod Kraljeve Sutjeske.
MATEJ MANDIĆ: baš kao i njegov rođak Matej i on je iz Ljubuškog.
JOSIP ŠARAC: još jedan igrač rođen u Ljubuškom
Izvor: fb posavski zavičaj

Nataša Pogačić je sa **Damirom Kukavicom** i
16 drugih
.

DVOSTRUKA KONOTACIJA

Vidim invalidni slijepi manje mi komentirate tekstove da nema slika: moram vas na početku izvjestit posebno tebe dragi Žepina da sam danas krenula u prikupljanje papira za otvaranje bordela za invalidne fućkaš sve tvoje tvrtke: fotografsku ovu za distribuciju fotografija uvozničke ukrainske kamionske koje sve nemaš moj bordel će bit NULA za tvoje sve tvrtke: da mi slučajno nisi dolazio na otvorenje, možeš stajat negdje vani pa gledaj: imat ćeš što vidjet ti kao i svi oni kojima će bit onemogućen ulaz na otvorenje: samo invalidni i bez senfa to će bit izričita naredba: kad je moogao stajat Spajke na vratima onda kad je moje dijete bcio na zimu imala je moja kćer samo 11 godina, onda mogu i ja stajat na ulazu i ne pustit nikog unutra!
To smo rješili, jel tako?
Vidi vidi istrijani: neki dan mi ukloniste komentar, kad sam vašeg Grbina pozzdravila starim hrvatskim pozdravom sad odjednom ne priznajete dvostruke konotacije pa vam je stari hrvatski pozdrav ustaški, i trebalo bi odgovarat za isti. Po članku 349 kaznenog zakona jednog dana ćete svi vi koji Hrvatsku nazivate fašističkom ić lijepo na godinu dana u zatvor: ako nećete u zatvor dolazit ćete na javne radove, osobno ću se pobrinut da obilazite osobe s invaliditetom s gerontodomaćicama uredit ću tako da dobijem nekog od vas crveni fašisti: joj alaj ćete mi čistit ima da se sve sija: samo ću slušat što radite ogrnuta u zastavu Hosa koji je čak i sam Račan priznao što je je, bio je domoljubniji od mnogih kvazidomoljuba koji sad kokodaču kod Šolaka o ustašluku vide Francetića na svakom uglu toliko invalidni da nisu svjesni koji je to strateg bio a bio je: vidite ovakvi kakvi ste, teško da ćete proć u mom novom bordelu jer moje kurtizane će prije no što počnete posao kojji ćete masno platit ipak provjerit vašu invalidnost odgovaralo vam to ili ne!
Dakle, dvostrukih konotacija nema, Tomson je po Puhovskom pojeo ruukomet: dobartek marko, jel bio fin rukomet za večeru? Macan fantazira, ljevičari se bune, državni udar na pomolu a glupi hrvateki

podjeljeni dok srpski tabloidi doček rukometaša karakteriziraju kao govor mržnje, premda prisuutna tamo nisam čula da je bilo tko spomenuo S od srba, kamo li da bi vas tko mrzio: čini mi se genocidni nebeski koljači da vi mrzite sami sebe, tako ispada: da ste spremni uz pomoć kvislinga napast Hrvatsku jeste, kvislinzi bi vam zdušno pomogli: samo jednu stvar zaboravljate: premalo vas ima, srba imate 3% prvi kojih ćemo se rješavat ste vi kvislinzi veliku su grešku napravili dečki od 1991., do 1995., trebalo se vas rješit srbi bi ionako pobjegli iali su dobru potporu u vama kao što je sad imaju u istrijanima slavnom IDSU kojji je za Šerbedžiju za Fahretu spreman, samo za Hrvatsku nikad!
Amen!

ŠEGEDIN JE BIO IZNENAĐEN SPOZNAJOIM KOLIKO PUNO IMA ONIH HRVATA KOJI STRASNO MRZE SVOJ NAROD

Izvor: Fah

KOLUMNA

DIJANOVIĆ: FENOMEN SAMOMRZEĆIH HRVATA

4. veljače 2026. u 07:30

Davor Dijanović

Odluka Europskoga rukometnog saveza da zabrani puštanje pjesme Marka Perkovića Thompsona „Ako ne znaš šta je bilo“ na utakmicama hrvatske rukometne reprezentacije daleko nadilazi pitanje glazbenog izbora na športskim tribinama. Ona otvara duboko političko i

identitetsko pitanje: prema kojim se kriterijima danas procjenjuju nacionalni simboli, povijesna iskustva i kolektivne emocije, ali i tko zapravo proizvodi pritiske koji dovode do takvih zabrana. Zabrana ove pjesme u suštini znači da je sam hrvatski ratni i identitetski kontekst proglašen spornim, piše **Davor Dijanović** za HKV.
Mi, dakako, i dalje znam što je bilo. Znamo u kakvim su okolnostima nastajale te pjesme i zašto su mnogima snažan emotivni znak vremena u kojem se stvarala država. One nisu nastajale zbog ideologije, nego zbog obrane. Pokušaji da se taj dio kolektivnog iskustva izbriše ili delegitimira ne nigdje drugdje nego prema stvaranju trajnog osjećaja nametnute krivnje.

Denunciranje vlastite države

Posebnu gorčinu cijelom slučaju daje činjenica da su pritisci za zabranu pjesme nesumnjivo došli iz Hrvatske. Riječ je o ljudima kojima svako međunarodno športsko natjecanje služi kao platforma za denuncijaciju vlastite države. To su pojedinci i krugovi koji u Hrvatskoj žive, rade i od nje pristojno žive, ali je sustavno nastoje prikazati kao problematičnu, zaostalu i opasnu polufašističku zemlju koja navodno još uvijek „nije raskrstila s prošlošću“
U velikoj mjeri riječ je o domaćim krugovima projugoslavenske orijentacije, ideološkim nasljednicima ideologije jugoslavenstva kojoj se danas pridružuje i globalizam. Ovim ideologija samostalna hrvatska država nikada nije bila prihvatljiva vrijednost. Za njih je Hrvatska tek privremena povijesna anomalija, a ne ostvarenje prava naroda na vlastitu državu. Stoga svaki simbol hrvatske samostalnosti, osobito onaj vezan uz Domovinski rat, doživljavaju kao opasnost.
No teško je povjerovati da se u ovom slučaju radilo samo o spontanom djelovanju pojedinaca. Mnogo je izglednije da je riječ o koordiniranoj akciji, u kojoj su se interesi domaćih mrzitelja Hrvatske preklopili s dugoročnim interesima službene i neslužbene politike Republike Srbije.

Srbija provodi strategiju međunarodne kriminalizacije hrvatske države

Jer Srbija od završetka Domovinskog rata sustavno provodi strategiju međunarodne kriminalizacije hrvatske države. Ta strategija ima nekoliko stalnih ciljeva: relativizirati agresiju, izjednačiti krivnju,

Domovinski rat prikazati kao građanski sukob, a hrvatsku državu kao projekt nastao na „zločinu“. U tom okviru svaka zabrana hrvatskih simbola, svaka međunarodna sumnja i svaka etiketa „problematičnosti“ predstavlja politički kapital.
U takvom odnosu domaći projugoslavenski krugovi postaju idealni partneri. Oni proizvode optužbe, interpretacije i pseudomoralne konstrukcije, dok ih srbijanska politika putem diplomatskih kanala, međunarodnih organizacija, medijskih veza i lobističkih mreža pretvara u međunarodnu temu. Jedni pripremaju teren, drugi ga institucionaliziraju.
Budimo pritom realni: Švođani nemaju pojma ni o Thompsonu ni o Domovinskom ratu. Prosječan švedski gledatelj ne zna kontekst hrvatske povijesti niti razliku između agresije i obrane u vrijeme rata. Glasovi koji su tražili zabranu nisu mogli doći iz Stockholma. Oni su morali doći iz regije – iz Zagreba i iz Beograda, pri čemu njihovo preklapanje nije ni slučajno ni novo.
Istodobno, Europa – uključujući i Švedsku – uporno izbjegava suočavanje s vlastitim ozbiljnim problemima. Godinama se zatvaraju oči pred posljedicama masovne migracijske politike, rastom getoizacije, kriminala i paralelnih društava. O tim se temama govori potiho jer istina stvara nelagodu. Umjesto ozbiljne rasprave o ovoj akutnoj temi lakše je zabraniti pjesmu gostujuće reprezentacije i to proglasiti obranom europskih vrijednosti.
Ovdje se ponovno nameće razmatranje fenomena samomrzećih Hrvata.

Samomrzeći Hrvati

O njima je prvi pisao Ante Starčević, upozoravajući da hrvatska poniženja ne dolaze samo izvana, nego prvenstveno iznutra, od onih koji protivno volji vlastitog naroda služe tuđim interesima. Antun Gustav Matoš s istim je gnušanjem bilježio pojavu domaćih izdajica, svjestan da nijedna država ne može biti trajno ugrožena izvana ako nije prethodno potkopana iznutra.
Pravaški su autori taj mentalitet tumačili dugotrajnom političkom rascjepkanošću hrvatskih zemalja, koja je rađala jalnosti prema stranim centrima moći. Tako su nastajali autonomaši, mađaroni, talijanaši,

jugofili i drugi oblici samonegacije. Neke nije ni trebalo financijski poticati. samoprijezir im je bio identitetska konstanta.
Takvi postoje i danas. Njihova borba nije toliko politička koliko nego identitetska. Njima smeta svaka hrvatska afirmacija, svaki uspjeh, svaka emocija koja povezuje narod. Posebno ih iritiraju športske pobjede, jer one ruše narativ o Hrvatskoj kao neuspješnoj državi.
Njihov modus operandi ostaje isti: dupli pas. Prvo se iz Hrvatske šalju denuncijantski tekstovi stranim medijima. Potom se ti isti tekstovi, sada s aureolom „međunarodne kritike“, vraćaju u domaći prostor kao dokaz da je Hrvatska ponovno „pod povećalom“. Autošovinističke polupismena piskarala onda takve tekstove uzimaju kao tobožnji dokaz da vani znaju što je bilo i da ozbiljne EU države ne trpe fašizam. Naravno, novinari u tim državama u pravilu nemaju pojma o hrvatskoj povijesti, nego prepisuje pamflete čiji su adresanti u Zagrebu i Beogradu.
Kada se iscrpe teme Drugoga svjetskog rata, pronalazi se nova optužnica: migracije, rasizam, netolerancija. Metoda se ne mijenja, a samo se zamijene prikladni sadržaji.

Unutarnja samonegacija i interesi Srbije

Zato u slučaju zabrane Thompsonove pjesme ne treba imati nikakvih iluzija. Ovdje nije riječ ni o pretjeranoj osjetljivosti europskih institucija na tobožnje nacionalističke ekscese, niti o nesporazumu, neznanju ili slučajnosti. Nije riječ čak ni o glazbi. Riječ je o borbi za kulturu sjećanja, o borbi za tumačenje prošlosti i o pokušaju da se hrvatsko iskustvo Domovinskog rata trajno delegitimira.
U ovom slučaju susreli su se i međusobno nadopunili triju izvora isti interesi: unutarnja samomržnja, projugoslavenska nostalgija i vanjski politički interes. Domaći krugovi koji nikada nisu prihvatili hrvatsku samostalnost pružili su ideološki materijal, interpretaciju i denuncijantski okvir. Njima hrvatska država nije ostvarenje povijesne težnje, nego pogrješka koju valja stalno objašnjavati, relativizirati i ispričavati se zbog njezina postojanja.
Na tu unutarnju samonegaciju nadovezuje se interes srbijanske politike, koja već desetljećima sustavno nastoji međunarodno kompromitirati Domovinski rat, izjednačiti agresora i žrtvu te Hrvatsku prikazati kao državu nastalu na zločinu. Svaki udar na hrvatske simbole, svaka

zabrana, svaka etiketa „problematičnosti“ savršeno se uklapa u taj dugoročni politički projekt.
Stoga inicijativa nije došla sama od sebe izvana, niti je rezultat nekakve europske moralne panike. Došla je iz Hrvatske od psihopatskih besramnika koji vlastitu državu doživljavaju kao sramotu. U tom se spoju domaće slabosti i tuđeg interesa ponovno potvrđuje stara istina: nijedna se država ne može trajno ponižavati izvana ako prethodno nije iznutra pripremljena za poniženje.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/dijanovic-fenomen-samomrzecih-hrvata?fbclid=IwY2xjawPxTS9leHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEe08KJbZg4ALcLjprWI24GF2cG7is3gVu5GS1BS3RlCSsrHQwnow-aADXPODs_aem_rsNZxK8SnOU2sNkD302RlA

Nataša Pogačić je sa **Damirom Kukavicom** i
16 drugih
.

GRAD USTAŠA

Poštovani čitatelji Marinko Mizić Niko Knežević molim vas odmah pakirajte kofere i pravac Rjeka, tamo vas čeka moj prijatelj Pičuljan koji je od parlamentarnih izbora podjelio najmanje 500 kartona votke oko 2 tone limuna, leda ni sam ne zna koliko je proizveo, on će vas odvest nekud samo što dalje odavde, ponudila bi vam ja da povedete i mog kuma Tunu ali čujem da je Krpanu pukla pločica i to točno ona ispred wc školjke, i sad je nastao problem: što ako Krpan slomi čunu nedao Bog nitko mu neće postavit tu pločicu nagovaramo mi po Hrvatskoj ove keramičare neće pa neće, nagovaram i kuma Tunu ali taj je Hercegovac i taj kad u nešto zapne onda ga zapne kaže neće radit ništa dok ne razveze ovo senfa koje je ajd znaj otkud dobio: djeli okolo svinje krepavaju gore nego od afričke kuge, što da radim sad: ništa klisnite vas dvoica a kuma Tuunu ćemo poslat k vama kad ga nagovorim da postavi tu pločicu tamo Krpanu kume Tuna ako Krpanu čuna pukne vidjet ćeš ti svoje od Raića jer Raić nije stručan za to, kažu u bolnici u Vinkovcima nek ga vodi Penava kud zna u Zagreb u Minken NEGDJE ŠTA JA ZNAM NEGDJE MOŽE I U SMEĆE kad je već neupotrebljiv osim što muze proračun ko baka Ruuža svoju Pisavu!
Tomašević, dobro kaj je tebi? Jel ti znaš da je Zagreb nekad bio glavni grad međunarodno priznate Hrvatske od 1941., do 1945.? Jesi ti normalan? Da, jesu došli ovi šumski razbojnici pa ložili vatru parketima drvo je to, sad kaj to je parket to nema veze: kako je moguće da si se ti ovako kulturan, obrazovan crven u crnom kaputu usudio kandidirat za gradonačelnika ustaškog glavnog grada, umjesto da si otišao u Beograd i tamo s Đilasom pokazao Acku di mu je mjesto? Kažeš bio je državni udar: evo Niko Knežević već 2 dana prekapa jarunsko jezero dovuko i bager s Marinkom Mižićem i sve isušuju nebi li našli kakav top tenk pušku neko oružjje kojim je taj udar izveden: mokri do kože, nema ništa!
Što sad? Senf, znaš kaj? Obzirom si ti više nacionalno dosežan od Plenksa, daj ti ostavku: nemoj bit gradonačelnik ustaškog grada, tvoju

ulicu u kojoj živiš betonirali su dečki Jure Francetića stratega svih stratega kog ste upravo vi crveni fašisti degradirali, opanjkali namjestili mu zločine koje nikad počinio nije, senf imam bilježnicu mog dida koja je stara točno 86 godina: prvi zapis iz te bilježnice je od 19. Sječnja 1940., dakle opanjkavat možeš nekog drugog nas koji znamo da znamo ne, jer istina je voda duboka: samo pazi senf da se u toj vodi ne utopiš kupi si novi kaput, Marinko Niko brzo mom prijatelju Pičuljanu karte za pt su rješene: votke ima, leda ima, samo ne znam jel limun čitav: kume Tuna daj pomozi Krpanu s tom pločicom da ne pukne čuna ako pukne čuuna, puć će bruka znaš da crvenkapa uvijek kad treba ljubi vuka ko Penava Krpana: nemoj da mi se Raić žali da se digla bolnica na zadnje noge!

Josip Pečarić

NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK SVIJETA!

Zadaća je Goldsteinovih, i oca i sina, stvaranje „antisemita“ i „nacista“, a to je u Hrvatskoj, doista, nezahvalna zadaća. Sjetimo se samo događaja uz ratno vrijeme između Izraela i arapskih zemalja. Goldsteinovi partijski sudrugovi u Zagrebu su organizirali protuizraelske, tj. protužidovske proteste. Rezultat je bio za njih poražavajući. Bilo je više policajaca među tkv. prosvjednicima, negoli samih prosvjednika. Zato je i smiješno kada Goldsteinovi i danas upiru prstom na „antisemite“. A još je smješnije što su po Ivi Goldsteinu anrtisemiti svi oni koji napadaju njega.

Tu su i Kostelići. Ivo Goldstein (Novi list, 1. veljače 2003.) kaže:

Valja shvatiti ideološka ishodišta ovoga barda tuđmanovskog intelektualizma (Ante Kostelića, op. J. P.), naime, prije nekog vremena on je na OTV-u, ničim izazvan, ustvrdio da jedan od razloga lošeg stanja u Hrvatskoj jest, između ostalih i taj „što o stanju u zemlji govore Goldstein i Puhovski, a ne neki drugi.“

Ne znam koje su zajedničke karakteristike Žarka Puhovskog i mene – on ima mali nos, prćasti, arijevski, moj je malo veći, masivniji, vuče na jedan blagi balkanski štih. Dakle, nosevi su različiti. No Puhovski i ja imamo samo jednu zajedničku crtu, a to je nacionalnost, pa je lako zaključiti da Kostelić misli kako Židovi u Hrvatskoj, i o Hrvatskoj, nemaju što pričati. To se može okarakterizirati samo kao čisti, nepatvoreni antisemitizam ili, ako je Kosteliću na njemačkom jasnije, „echtes Antisemitismus“. Tko ne želi vidjeti veze između svih tih pojava, slijepac je, a onaj tko ih zataškava, radi protiv dobrobiti vlastite države i društva.

Ne misli, valjda, Goldstein da smo mi i slijepi i mutavi, pa ne znamo da Goldsteina i Puhovskog povezuje neskrivena i istinska ljubav prema Jugoslavijama? A što se nacionalnosti tiče, može ih povezivati, i povezuje ih samo promjena – od jugoslavenstva k židovstvu. Sjetimo se samo javljanja hrvatskog branitelja Ivana Mustapića u emisiju HTV-a, kada je napao Goldsteina i Puhovskog. Puhovski je tada tvrdio, na

veliko iznenađenje profesora Slavena Letice (koji nije znao da je Puhovski, u međuvremenu, od Jugoslavena – postao Židov), da ih se napada zato što su Židovi.
Na hajku režimskog tiska reagirao je i sam Mustapić spominjući „jugoslavenčine s dna kace“, ali pismo mu nisu objavili.
„Moja izjava je domoljubna, a Vaše djelovanje naspram hrvatskog naroda uvijek je bilo rasističko, jedino ako mislite da rasizam prema Hrvatima, nije rasizam“ – pisao je Mustapić.
Izvrtanje istine
Podmetanja nacionalnim veličinama kakvi su Kostelići, samo je još jedno podmetanje hrvatskom narodu. Goldstein može biti sretan jer je napad na Kosteliće izazvao željene reakcije:
Nedavno su, primjerice, na natjecanje u Mariboru, neki navijači Janice Kostelić donijeli transparent na kojemu se direktoru Nacionala Ivi Pukaniću prijetilo deportacijom u Jasenovac.
Ali on i posredno tvrdi da Kostelići ne govore istinu, jer je Pukanić nevin. Pače, Drago Pilsel u Novom listu, 26. siječnja 2003., tvrdi da je Nacional pomagao Kostelićima, napadajući pritom i Glas Koncila zbog tvrdnje da su sporne izjave Ivice Kostelića, u kojima momak izražava divljenje nacizmu, bile (neobjavljene do prije neki tjedan) „spremljene” u redakciji Nacionala, nakon intervjua koji je dao 14. svibnja 2002.
Takvo nešto je ponovio i Ante Kostelić u razgovoru za Večernji list.
…Istina je, pak, da je Ivica Kostelić znao da ga se snima; da se sporne izjave nalaze u središnjem dijelu intervjua; da tada nisu objavljene kako bi se momka zaštitilo od njegove vlastite gluposti i neobrazovanosti, te da su ugledale svjetlo dana kada se vidjelo da je Ivica, kako je napisao Slavko Goldstein u posljednjem Feralu, „bio spreman još dulje i više trovati hrvatski javni život, i još dulje i obilnije sramotiti Hrvatsku pred svijetom.“
Nacional je, ustvari, Kostelićima još jednom „pomogao“.
Jasno je da Pilsel „zna“ što je istina, tj. da je Pukanić nevin. Je li poučen montiranim suđenjem u Rijeci, kada su vještaci pronašli a akteri snimanja potvrdili da je kaseta, koja je bila krunski dokaz optužbe, montirana?
A o kakvoj se „pomoći“ Kostelićima radi, pokazao je Anđelko Kaćunko u Fokusu od 31. siječnja 2003. Pokazao je kako su upravo Goldstein &

co., a ne Kostelići, ti koji su „spremni još dulje i više trovati hrvatski javni život; i još dulje i obilnije sramotiti Hrvatsku pred svijetom.“
Kaćunko zorno pokazuje kako Ivičina izjava „Nacizam je još uvijek bio zdrav sistem za nekoga tko je bio ambiciozan“, u „obradbi“ Nacionala postaje „Nacizam je bio zdrav sistem.“
Iole pismeniji čovjek zna koliko je ogromna razlika između ovih dviju izjava, pa nema sumnje da znaju i Goldsteini. Ali poznato je kako se oni zauzimaju za uporabu laži u novinarstvu, kao što je to Ivo Goldstein radio, i još uvijek radi, u znanosti.
Ali Kaćunko misli kako su najvažniji razlozi napada na Ivicu Kostelića njegove izjave o demokraciji, izjave koje su prije njega „izrekli i potpisali stotine kompetentnih na Zapadu (!) – od filozofa i sociologa do globalno ponzatog, Noama Chomskoga".
Kada su Goldsteini u pitanju, nema sumnje da njih najviše pogađa Ivičina izjava:
„Komunizam je za mene gori od nacizma.“
Kaćunko dalje konstatira:
O tom fenomenu napisane su gomile knjiga. Je li gospodin Pleše čuo, primjerice, za Crnu knjigu komunizma – zločini, teror i represija? (skupina francuskih autora, Paris, 1997. god.). Osim toga, zašto Nacional nije osudio uglednoga Zbigniewa Brzezinskog, koji je čak u cijeloj knjizi argumentirao tu činjenicu?
U obrani komunizma
Upravoje to i pitanje na koje Ivo Goldstein odgovara u Novom listu.
Neprestano traje rasprava o tome koje je zlo veće: nacizam ili komunizam. Što Vi mislite?
To su dva zla. Ipak – komunizam/socijalizam nosi u sebi ideju društva ravnopravnih. Bez obzira što se njegov veliki odvjetak izvrgnuo u staljinistički totalitarizam s milijunima mrtvih, težnja za društvom ravnopravnih, utkana je u temeljne postavke liberalne demokracije. S druge strane, nema ničega u liberalnoj demokraciji što bi se moglo smatrati naslijeđem nacizma ili fašizma.
Kao ideologija i praksa, i nacizam i fašizam su izravna suprotnost, bilo kakvom konceptu liberalne demokracije – odgovara Goldstein.
Može se ubiti mnogo više ljudi, ako kažeš kako želiš, društvo ravnopravnih ljudi.

Kaćunkova raščlamba pokazala je izrazitu intelektualnu superiornost mladog Ivice Kostelića nad Goldsteinima, Plešom, Pukanićem, i drugima koji su ga napadali. Očito nije samo Ante Kostelić bard tuđmanovskog intelektualizma, kako reće Goldstein. Tu je i Ivica.
Naravno, mi znamo ono što Goldstein ne zna.
Naime, između tuđmanovskog i istinskog intelektualizma, postoji jedino – znak jednakosti.
Podsjetimo se zato i nedavne sramote HTV-a, kada je nakon ucjene Ive Goldsteina, smijenjen Miroslav Mikuljan, urednik Dokumentarno-povijesnog programa Hrvatske televizije (o ulozi Žarka Puhovskog u toj smjeni vidjeti Hrvatsko slovo, 3. siječnja 2003.).
Tada je zabilježena jedna slična izjava Ive Goldsteina o tomu, kako je mnogo bolje ubijati Hrvate, nego neke druge:
„Javnost mora znati da jasenovački i bleiburški zločini nisu isto. Jedno je zločin genocida, drugo je zločin osvete."
Sam Mikuljan je u Fokusu, 11. srpnja 2002. prokomentirao tu tvrdnju:
Znači li to da je jedan zločin manji, a drugi veći; opravdava li onaj prvi ovaj drugi; znači li to da nad Hrvatima, bez obzira na to koliki bio broj ubijenih iz osvete, ali i iz drugih razloga na Bleiburgu – i poslije 1945., nije učinjen zločin genocida?
Zar je, profesore Goldstein, protjerivanje Španovčana s njihovih imanja i iz njihovog zavičaja, samo čin osvete, a ne čin velikosrpske imperijalne politike, uvijene u ideologiju koja joj je išla na ruku?
Da je tomu tako, potvrđuje i činjenica kako su, osim ustaša i običnih seljaka, u tom selu pobijeni i španovački partizani – Hrvati, što također možete pronaći u dokumentaciji o tom događaju. Samo oko moga rodnog sela, gospodine Goldstein, pobijeno je 1945. više od 80 golobradih mladića. Sve su ih zvjerski , kao pse, pobili Srbi iz susjednoga sela, s „friškom" petokrakom na čelu.
A nema niti jednog jedinog hrvatskog sela ili grada u kojemu se nešto takovo nije dogodilo. Ubijalo se seljake, svećenike, intelektualce, HSS-ovce i partizane, a svima je jedno jedino bilo zajedničko – bili su Hrvati.
Tisuće i tisuće ljudi to zna, tisuće svjedoka i tisuće izjava o tome postoji, stotine spomenika…, ali tek se danas, kakvog li apsurda, podižu spomenici onima koji ni groba nisu smjeli imati, koji su trebali nestati… bez traga, imena i svjedoka.

Duševne patnje jugonostalgičara

Mrzitelji svega hrvatskog napadaju sve one koji jesu ponos ovoga naroda: Tuđmana, Šuška, Gotovinu, Bobetka, Norca, vlč. Sudca, Thompsona, Bobana, Kostelića…

Znaju li Kostelići, koliko su samo duševnih boli, nanijeli tim hrvatskim jugonostalgičarima?

A „duševne boli“ su opasne za mentalno zdravlje!!! Nije im lako, priznajem… Iz tjedna u tjedan im mašu… s pobjedničkih postolja svjetskog kupa, olimpijada i svjetskih prvenstava, hrvatskim trobojnicama! To ostavlja trajne posljedice…Naravno, na mentalno zdravlje!!!

No, sada su im na redu i „zlatni rukometaši!“ Poručuju im i prijete da će i oni proći kao Kostelići.

Jer, Ivo Goldstein se sprema u lov na nove „ustaše“!!!

Prema Vjesniku od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se „nikad pred tolikim brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav… Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglas odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za dom spremni!“, „uči“ nas Slavko Goldstein u Novom listu od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Europi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace.“

Kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

To je isto tvrdio i kada smo uveli kunu i počeli ju koristiti kao valutu.

Goldstein je, stvarno, „veliki autoritet“ ovdje u Hrvatskoj. On upozorava, čak, i neposlušna predsjedništva HAZU-a i Matice hrvatske! Poručuje i „onoj 555-orici potpisnika“ da ih ne smatra ustašoidima, ali „Mislim da bi morali znati, da se apeli hrvatskoj vlasti da flagrantno prekrši međunarodne obaveze i svoj vlastiti ustavni zakon, u civiliziranom svijetu smatraju recidivima NDH-aške politike u Hrvatskoj, a takvi se recidivi s gađenjem odbacuju poput bacila zloćudne bolesti.“ Poručuje nam i nešto kao: Mi nismo „ustašoidni“, nego su naši postupci „recidivi NDH-aške politike“.

On zasigurno bolje zna od nas 555-orice, pa nas, neznalice kakve jesmo, mora poučiti. Tako je bolje znao interpretirati i rezultate istraživanja

saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava, nego četrdesetorica hrvatskih znanstvenika. Ipak se radi o „akademiku“ i „znanstveniku“ koji je to postao kao (ne)svršeni gimnazijalac, zar ne?
E moj, narode! Kao da je njima najveći problem u imenu države!? Problem je njima, ustvari, u nečemu posve drugom! Problem je u tome, što u imenu sadašnje nam samostalne, neovisne, a uz to još i naše REPUBLIKE HRVATSKE, kao i u imenu NDH, postoji jedna te ista riječ koja njima smeta – HRVATSKA.
Doista bi to trebalo promijeniti, tako da „naši“ jugonostalgičari, budu sretni, zar ne? A tek ti rukometaši!? Kako se samo usuđuju?!
Pa, samo je Lino Červan u tri dana više puta izgovorio upravo tu neželjenu riječ Hrvatska, čak i Hrvati, nego što je to učinio Predsjednik Vlade RH, u tri protekle godine! Kako je samo smio to spominjatI?! Kako se samo usudio?
A kako li je tek našim jugonostalgičarima kada vide da su najuspješniji u HRVATSKOJ – HRVATI?! I onda im ti isti HRVATI pokažu što misle i osjećaju, pa pozovu kao gosta na Trg bana Jelačića, njima omrznutog Thompsona!
Jer, da je hrvatskim vlastima bilo stalo do svjetskih prvaka, oni bi ispunili njihovu želju da im doček u Domovinu, uljepša onaj kojega vole, zar ne?
Mislili su nas pokoriti, ali nisu mogli.
Kao da je Lino jednom jedinom rečenicom, poručio i prenio, svim našim mrziteljima i jugonostalgičarima, sve ono što misli i osjeća hrvatski puk
A napadi na Kosteliće i rukometaše kao da su prešli, za sva vremena, i u stihove:
Neka pate kad im smeta, Ivica je prvak svijeta!
Neka pate kad im smeta, Janica je dvostruka prvakinja svijeta!
Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!

Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.

DOBRA STARA VREMENA
KAD JE ZAGREB BIO
SLOBODAN GRAD
TikTok
@trollgol1
Mladen Klasan · Pratim

DOČECI

LJUBUŠKI

Vrijeme je za rukomet

Četiri brončana rukometaša i trener vratara dočekana su u svojoj Rijeci. ❤️
📷PIXSELL
Više u prvom komentaru

#nethr #rijeka #vrijemejezarukomet #doček #sport

Bolji Ljubuški

Bolji Ljubuški · Prati
Marko Perković Thompson · Ravnoteža
Kad zapjevam partija mi sudi... HR

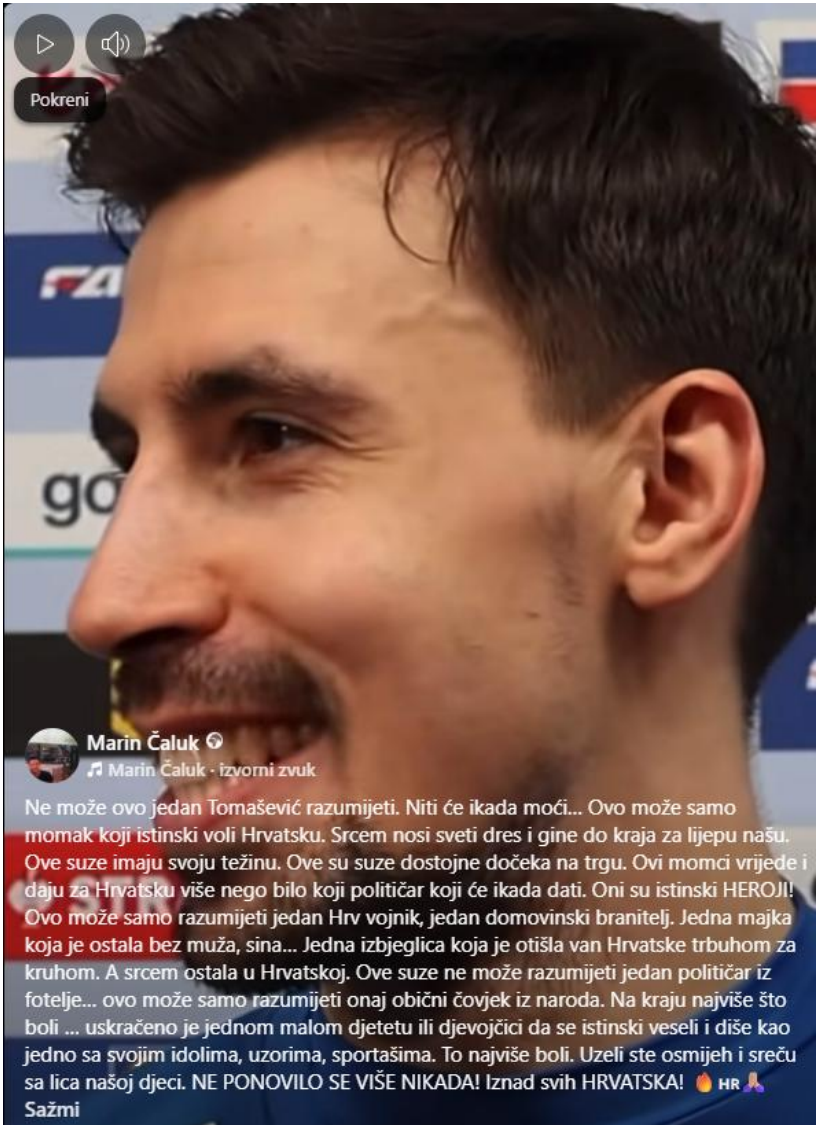
Pokreni
Marin Čaluk
Marin Čaluk - izvorni zvuk
Ne može ovo jedan Tomašević razumijeti. Niti će ikada moći... Ovo može samo momak koji istinski voli Hrvatsku. Srcem nosi sveti dres i gine do kraja za lijepu našu. Ove suze imaju svoju težinu. Ove su suze dostojne dočeka na trgu. Ovi momci vrijede i daju za Hrvatsku više nego bilo koji političar koji će ikada dati. Oni su istinski HEROJI! Ovo može samo razumijeti jedan Hrv vojnik, jedan domovinski branitelj. Jedna majka koja je ostala bez muža, sina... Jedna izbjeglica koja je otišla van Hrvatske trbuhom za kruhom. A srcem ostala u Hrvatskoj. Ove suze ne može razumijeti jedan političar iz fotelje... ovo može samo razumijeti onaj obični čovjek iz naroda. Na kraju najviše što boli ... uskračeno je jednom malom djetetu ili djevojčici da se istinski veseli i diše kao jedno sa svojim idolima, uzorima, sportašima. To najviše boli. Uzeli ste osmijeh i sreču sa lica našoj djeci. NE PONOVILO SE VIŠE NIKADA! Iznad svih HRVATSKA! HR
Sažmi

Doček
rukometaša
u Zadru
Šime Erlić · Prati
Šime Erlić · izvorni zvuk
Ponos! HR
Dečki, hvala vam na svemu.
I hvala svima koji su unatoč kiši napunili trg i pokazali kako se slave pobjede HR
#mismozadranizadarjenas Sazmi

Hercegovina.in

.

✍️Radiotelevizija Herceg-Bosne danas, u srijedu 4. veljače, s početkom u 12:00 sati, realizirat će izravan prijenos svečanog dočeka hrvatskih rukometnih reprezentativaca u Ljubuškom.

👇Opširnije pročitajte na poveznici ispod teksta:
https://hercegovina.in/rtv-herceg-bosne-uzivo-prenosi-docek-broncanih-rukometasa-u-ljubuskom/?fbclid=IwY2xjawPxjqZleHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHgulhe4zjz6ATOX_aTJbgkdtX4fOT6UdMkXLpSlZx6AGrJIyfbCmT9CNJJGH_aem_yQf9Q6MuVA9Rv3Y7Nxwl4g

PAVKOVIĆ O DOČEKU RUKOMETAŠA I THOMPSONU: “BRANITELJI SU OGORČENI, OVO NAS PODSJEĆA NA ZABRANE IZ 1971. GODINE”

Autor: Valerija Lozančićutorak, 3. veljače 2026.

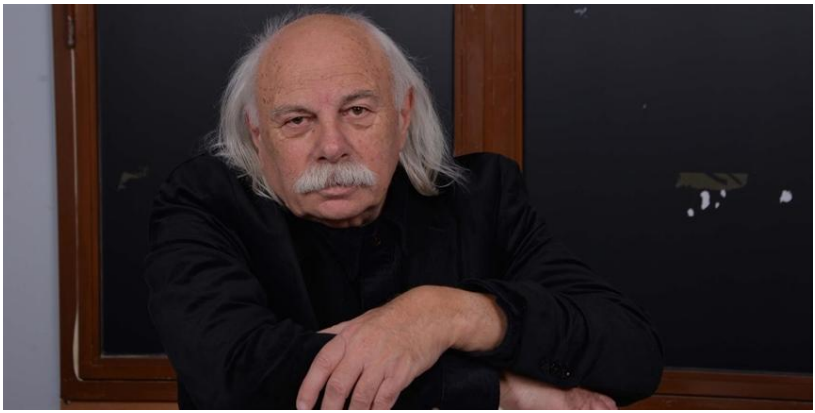

Foto: Mladen Pavković

Na dočeku hrvatske rukometne reprezentacije na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji je okupio tisuće građana, održan je i koncert Marka Perkovića Thompsona, no njegov nastup izazvao je polemike i nezadovoljstvo dijela političke scene, uključujući i gradonačelnika Zagreba Tomislava Tomaševića. O cijelom događaju oglasio se i Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91., koji je istaknuo kako su branitelji ogorčeni odnosom prema Thompsonu.

- Doček rukometaša trebao je biti u prvom planu, a koncert u drugom, no sve se pretvorilo u raspravu oko nastupa Marka Perkovića Thompsona. Mi hrvatski branitelji iznimno cijenimo njegov doprinos i pjesme i ogorčeni smo na ove događaje. Nemamo naprosto riječi što se događa kad je ovaj pjevač u pitanju, poručio je Pavković te povukao paralelu s vremenom bivše Jugoslavije i zabranama glazbenika.

-Nas to sve podsjeća na 1971. godinu kad su zabranjivali pjesme i pjevača Vice Vukova koji je nažalost morao čak napustiti bivšu Jugoslaviju - rekao je.
Dodao je kako mu je neshvatljivo da danas, nakon svega što su branitelji prošli, postoje ljudi kojima smeta Thompsonova glazba.
-Neshvatljivo je da danas, nakon svega onoga što smo mi kao hrvatski branitelji prošli i zahvaljujući tome dobili hrvatsku državu, ima ljudi koji kažu – on se meni ne dopada, ta pjesma mi se ne sviđa – kaže Pavković.
Posebno je istaknuo pjesmu Bojna Čavoglave oko koje se najčešće lome koplja.
-Problem je pjesma koja je stvorena i pjevala se 1991. godine. U vrijeme Domovinskog rata nitko se nije bunio niti protiv Thompsona, niti protiv ovakvih pjesama. Danas se najviše bune oni koji nisu sudjelovali u Domovinskom ratu, koji nisu bili hrvatski branitelji – naglašava.
Pozvao je braniteljske udruge na snažnije djelovanje i javno istupanje.
-Branitelji su ogorčeni, imamo jako puno udruga proisteklih iz Domovinskog rata, ali premalo se javljaju. Moramo se mnogo više organizirati i o tome razmišljati – poručio je.

https://www.hrv.hr/clanak/pavkovic-o-doceku-rukometasa-i-thompsonu-branitelji-su-ogorceni-ovo-nas-podsjeca-na-zabrane-iz-1971-godine?fbclid=IwY2xjawPxmjZleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEeoa1T9C9jBvPV4stmiYv8iSqYI7qtA_5Nxtbr3VJSAsLEPLmMAqXMukN5r5Y_aem_1nhYzLiMx3JBwb0eHLMDSQ

RASPRAVE O DRŽAVI

DRŽAVNIČKI OBRAČUN S LJEVIČARSKIM NASILNICIMA ILI KORAK U NOVU MANIPULACIJU?

Ljevica sve radikalnije i brutalnije s klasičnim obilježjima revolucionarnih metoda, nasrće na baš sve vrijednosti hrvatskog naroda u javnom i političkom prostoru...

MARKO LJUBIĆ

FEB 04, 2026

Bilo bi poštenije da umjesto “fašizma” jednostavno napišu “Hrvatske”…

Plenković je poentirao s rukometnom reprezentacijom i još jednom pokazao kako se usprkos politika koje personalizira i koje su blizanke **možemovštini** u svim humanističkim sferama, kad s druge strane ima suparnika dovoljno rigidnog, a pozicioniranog da izazove visoki nacionalni naboj, može oko sebe okupiti nacionalnu Hrvatsku i

nadmoćnim javnim nastupom poniziti revolucionarne ljevičarske falange i njihove frontmene.
Potez predsjednika Vlade, s tim i hrvatske države ima višestruko posljedično značenje, pri čemu u ovom slučaju u prvi plan dolazi činjenica da je Vlada pokazala narodu da ima svoju državu, odnosno da ju može imati. No, nikako se, s obzirom na Plenkovićeve politike ne smije zanemariti ni zlouporaba dobrog postupka i njegovog nacionalnog odjeka za posve drugačije ciljeve i interese, u puno toga podudarne s ciljevima i interesima suparnika koje je ponizio.

Ovaj potez s ovakvim emotivnim raspoloženjem nacije se jedino po intenzitetu javnog svrstavanja može usporediti s Milanovićevom "kandidaturom" na prošlim parlamentarnim izborima, kojom je Milanović prije svega pobrisao šanse desnim inicijativama da odgrizu komadiće Plenkovićevom HDZ-u, da spriječi eventualne dvojbe u samom HDZ-u i doslovno prisilio Hrvatsku da se pred takvim "opasnim neprijateljem" svrsta opet iza **jakog Plenkovića**, kao jedinoga zaštitnika.

Ovaj "fajt" Plenkovića s nedoraslim, ali pozicioniranim i više nego rigidnim Tomaševićem neodoljivo podsjeća na tu epizodu, a i prikazuje se u javnom diskursu na sličan način, pri čemu se i jedna i druga strana predstavljaju kao zaštitnici ustavnog poretka. Jedino nedoumicu izaziva pitanje - čemu baš sad ovakva gužva, koja se izvan svake sumnje mogla prevenirati uoči Božića da se htjelo, jer obično ovakve dramatične napetosti u javnosti slijede uoči izbora, ili za pokriće iznimno važnih problema odnosno postupaka. Vrlo je izvjesno da će se i ta dvojba brzo razbistriti. Činjenica je da je i u slučaju Milanovićeve fingirane kandidature i u slučaju neslužbenog održavljenja Zagreba kao nelegalne, a **realne republike** odlukama Skupštine Zagreba i gradonačelnika, Plenković bio u ulozi zaštitnika ustavnog poretka.
To je neupitno, koliko se god u ovom zagrebačkom slučaju ljevica, ljevičarski mediji, tzv. analitičari i aktivisti pod krinkom stručnjaka trudili javno predstaviti pozicije Tomaševića i Plenkovića na posve suprotan način od realnog i stvarnog, optužujući Plenkovića za udar na Ustav, čak i za, zamislite – **trumpizaciju Hrvatske**. Bilo je komično gledati primjerice Macana, poznatog PR poduzetnika, očito neobavještenog o razvoju stvari, kako svojski brani odluku Tomaševića računajući na kroničnu Plenkovićevu inkluzivnost, kojom je mirno Plenković uz par komentara od kojih je indikativna primjedba da je odluka Skupštine Zagreba „**bezvrijedna**" dopustio posve istu, samo manje izraženu i manje emocijama nabijenu situaciju pri donošenju famozne odluke Skupštine i gradonačelnika Zagreba prilikom zabrane mogućega Thompsonovoga drugoga koncerta u prosincu. Pa **Macan izvisio**, jer je Plenković ovaj put odlučio pokazati što je država.
Isto tako je neupitno, a već i izrazito iritirajuće nezanemarivom i sve većem broju pripadnika hrvatskog naroda, da ljevica sve radikalnije, brutalnije i drskije, s klasičnim obilježjima **revolucionarnih metoda**, nasrće na baš sve vrijednosti hrvatskog naroda u javnom i političkom prostoru, da otvoreno primjenjuju model tipičnog javnog linča u medijima i sve češće u institucijama, da kad imaju vlast ili upravljačke pozicije na bilo kojoj razini brutalno obračunavaju sa svakim tko nije dokazani pripadnik njihovih struktura, da u međunarodnom okruženju primjenjuju ružne klevetničke kampanje protiv hrvatskog naroda, države, simbola i da ne izbjegavaju savezništva s dokazanim

neprijateljima Hrvatske, zagovarajući najradikalnije, pa i **terorističke grupe** u svijetu predstavljajući to svojim pravom kad su na vlasti, a moralnim i tzv. demokratskim pravom svojevrsne avangarde kad su u opoziciji.

Činjenica je također da u velikoj mjeri, u nekim aspektima i izrazito presudno takvo njihovo ponašanje i njihovo organizacijsko strukturiranje snažno podupiru i desne, odnosno tzv. desnocentrističke državne i lokalne vlasti uvijek oko HDZ-a, a jako konzistentno tijekom zadnjih deset godina Plenkovićeve vlasti, pravdajući to suludo ponašanje apstraktnim europskim i demokratskim vrijednostima i iskorakom hrvatske države.

U tome nema ničega demokratskog, nema nikakvog doprinosa razvoju i efikasnosti države, niti je to tzv. europejstvo mjerljiva i obranjiva kategorija u bilo kojem povijesnom aspektu. Takvo ponašanje navodnih suparničkih desnih centrističkih vlasti i njihovih najistaknutijih protagonista u politici i medijima, te u akademskim krugovima, s godinama jako slabi političku samosvijest i sigurnost velikoga broja ljudi, kojima postupci ljevice nikako nisu prihvatljivi, pa je danas postalo posve redovno ponašanje izražena nesigurnost u opravdanost otpora ili dopuštene metode iskazivanja protivljenja i prema najgrubljim ljevičarskim nasrtajima, što jedino odgovara primitivnim i provokatorskim skupinama navodnih desničara, koji na taj način daju svojevrsnu banalnu satisfakciju ljudima, a u biti silno pripomažu upravo ljevičarskim falangama i politikama za silovito ovladavanje društvenim procesima i dodatno obeshrabruju pristojne hrvatske ljude na otpor svojim primitivnim i neprihvatljivim ponašanjem, pogotovo obeshrabruju stvaranje organizacijske forme za snažniji otpor prema pogubnim **globalističkim i ljevičarskim politikama**.

Do te mjere su ti ubitačni procesi obeshrabrili veliki broj hrvatskih ljudi, pogotovo djelovanje, toleriranje i otvorena potpora ljevičarskim zahtjevima i organizacijama s tzv. „našega“ desnog ili centrističko-desnog spektra, da je danas postalo gotovo normalno, da izrazito agersivni prosrpski političari, medijski i javni protagonisti, čak i političari iz Republike Srpske ili Srbije u sred Hrvatske mogu raditi nevjerojatne stvari, tipa ovoga **Stanivukovića nedavno**, ili nazad dva, tri mjeseca na navodnim danima **srpske kulture** diljem Hrvatske.

Ljude zbunjuje i snažno obeshrabruje ponašanje državne vlasti u takvim situacijama, što daje golemi zamah i samopouzdanje ljevičarskim najradikalnijim falangama, koji još nisu počeli raditi ovo što gledamo u SAD ili neki dan u **Torinu**, ali baš sve ukazuje na to da su spremni i na takvo ponašanje ukoliko bude potrebno na taj način obraniti svoju društvenu premoć i ukoliko im se žestoko ne suprotstavi. Izrazito je pogrešno s državnih pozicija, a pogotovo u ustavno-zakonskom poretku isticati kao najvažniju demokratsku vrijednost i civilizacijsku stečevinu prioritetnu i bezuvjetnu „zaštitu manjina“, svih manjinskih grupacija, pa i nacionalnih, zanemarujući da je temeljna funkcija hrvatske države **zaštita većine**, te da je to najvažniji element demokratskog poretka. Sve manjine u bilo kojem društvu jedino može štititi sigurna i jaka većina, i država oslonjena na tu većinu naroda i njeno zadovoljstvo i raspoloženje, u svim drugim slučajevima imamo ili nasilje, ili kaos kakav gledamo na dnevnoj osnovi u Hrvatskoj, a izraženo u Zagrebu, gdje se većinska potpora na lokalnim izborima nastoji pretvoriti u državne nadležnosti.

Baš sve to upozorava i mora biti upozoravajuće razumnim ljudima u pokušaju sveukupnog vrednovanja raspleta ovakvih događaja kao što je bila javno-politička drama oko dočeka rukometne reprezentacije, jer opasno miriše na toliko puta provjereni i osvjedočeni model manipulacije u režiji stereotipskih suprotstavljenih aktera, koji na tim javnim okršajima po potrebi i u najvažnijim trenucima tako uspjevaju oko sebe okupiti zainteresiranu javnost izbjegavajući neugodna kritička propitkivanja o nevjerojatnoj dugogodišnjoj suradnji, većinom ispod javne površine, suradnji koja u biti drži hrvatske nacionalne potencijale paraliziranima i pod kontrolom tih politika, svejedno kako se javno deklarirale i predstavljale, lijeve ili desnocentrističke.

Upravo ovako radikalni primjeri javnog sukoba kakav smo gledali oko dočeka sportaša, predstavljajući s jedne strane krajnje rigidne protagoniste tipa Tomaševića kao opasnost narodu i projekciju s retoričkim pitanjem - što bi bilo kad bi oni preuzeli državnu vlast, uz krajnje neugodna iskustva ljudi s njihovom vlasti gdje ju god obnašaju ili su je obnašali, a s druge strane njihove protivnike u konkretnom primjeru dočeka sportaša predstavlja kao jedinu ili najmoćniju zaštitu od te opasnosti, čime se omogućuje stratešku prevaru i nesmetan

nastavak ispodpovršinske suradnje u funkciji posve istih interesa i ciljeva.
Ako o tome ima dvojbi u Hrvatskoj na temelju iskustva tijekom zadnjih dvadesetak, a i više godina, onda zbilja ne znam kako to nekome s minimumom razuma dodatno objasniti i pokazati!?
Takve prevare se ne mogu samo adresirati na kronične protagoniste kao što je **Nina Obuljen**, na rektore, dekane, ravnatelje agencija i institucija, vlasnike, uprave i uredništva medija, na ravnateljstvo i uredništvo HRT-a ili HINA, jer to nisu pojedinačni incidenti ili izrazi osobnih preferencija tih ljudi, to su sustavne državne politike.
Vrlo je opasna svaka mogućnost da državno djelovanje presudno ovisi o preferencijama bilo koga, koliko nam god taj "bilo tko" u datom trenutku bio blizak, jer država i narod ne smiju ovisiti o arbitrarnoj odluci nositelja funkcija u svakom pojedinačnom slučaju, iako se upravljanje državom ne smije potpuno izuzeti iz domene subjektiviteta vladara. Ponašanje i odluke nositelja državnih funkcija u najvažnijim nacionalnim pitanjima moraju biti predvidljive, a osobne preferencije obnašatelja vlasti u takvim situacijama su bitne i potrebne utoliko ukoliko znače konkurenciju u maksimizaciji očekivane koristi u realizaciji nacionalnih interesa.
Upravo državni poredak mora biti takav da sprječava izazivanje šteta u odlučivanju nositelja vlasti u svim prilikama onemogućujući i kažnjavajući njihovu samovolju ili posrnuća u bilo kakvim okolnostima.
Iako apsolutno **podržavam odluku Vlade** da uzme u svoje ruke nacionalne vrijednosti u slučaju dočeka nacionalnih sportaša pobjednika, jer taj čin pokazuje kako bi država morala funkcionirati, nikako ne mogu niti smijem isključiti činjenicu da je upravo država koju predvodi Plenković unazad deset godina podupirala razvoj ovakvog percepcijskog kaosa predstavljajući održavanje takvog kaosa demokratskom i inkluzivnom vrijednošću.
To je pravac koji slabljenjem i nejasnoćama u funkcioniranju države pogoduje modelu poistovjećivanja države s nositeljima državnih funkcija i pravni poredak potčinjava njihovim osobnim i političkim interesima. Iznimno je opasno da država ovisi od Plenkovićeve volje i procjene trenutne situacije kao u ovom slučaju, pri čemu nije uopće bitno je li ili nije nekome Plenković prihvatljiv, jer neovisno o

trenutnim raspoloženjima aktera na vlasti, država i državno funkcioniranje mora biti potpuno jasno i u svakom trenutku očekivano golemoj većini pripadnika hrvatskog naroda, a djelovanje predstavnika vlasti nikada ne bi smjelo biti suprotnog predznaka od tih očekivanja.

Sve drugo, bilo u jednom trenutku prihvatljivo, u drugom neprihvatljivo, znači negaciju državnog poretka i umjesto stvaranja projekcije i dojma stalnosti i sigurnosti ljudima, izaziva nesigurnost i nepovjerenje, te potječe strah od promjena vlasti, odnosno neracionalno svrstavanje kao posljedicu sve opasnijoj izloženosti manipulaciji. S obzirom na iskustva u funkcioniranju državne vlasti u predugom razdoblju iza nas, koliko god odluka Vlade o preuzimanju organizacije dočeka rukometne reprezentacije bila dobra, nemoguće je izbjeći već prisutne racionalne i pogotovo neracionalne rasprave s pitanjem - nije li to sve klasičan i toliko puta dokazan manipulativni igrokaz u kome su i sjajni sportaši i narod poslužili kao sredstva nove prevare?
Takvo javno raspoloženje je posljedica negativnog i lošega iskustva u tolikim prigodama, a to iskustvo naroda nije znak povjerenja u državu i politike koje se natječu za upravljanje državom. Dobra i jasna funkcionalna država s jasnim pravilima koja onemogućuju nenadležne

i proizvoljne interpretacije prevenira samovolju vlasti i nesigurnost naroda.
To se rješava kvalitetnim **ustavno-zakonskim poretkom**.
Puno sam puta u svojim analizama i u emisijama upozoravao na, s jedne strane opasno lošu ustavno-zakonsku neuređenost državnog poretka u najširem smislu, s druge strane na krajnje banalnu interpretaciju prije svih certificiranih ustavnih stručnjaka, politologa i teoretičara države, koje se umjesto po odanosti znanstvenoj etici i znanju, u pravilu moglo prepoznati po političkim i stranačkim preferencijama te karijernoj beskrupuloznosti.
Gdje god i kad god u zajednici postoje **nejasna ili dvojbena pravila**, kad se i gdje se ta pravila pišu i donose s ciljem da trasiraju put i ostvare pozicionu prednost onome tko ih donosi, uvijek je to rizično za političke aktere, jer im koristi dok imaju vlast, a istovremeno je mač suparniku kad izgube vlast. To je lupilo po **ćiverici Tomaševića** i njegove milicije. Jedini trajni gubitnik u tim amplitudama je narod i pripadajuće društvo, jer kaotičan i nestalan poredak koji se interpretira i primjenjuje s pozicija trenutne moći isključivo pogoduje destrukciji, lošima umjesto dobrima, neznalicama s instinktom umjesto znalcima, ukratko - pogoduje vladanju umjesto razvoju, selekciji mediokriteta i poslušnika umjesto karakternih ljudi. Država se mora primarno uspostavljati na funkcionalnosti i jasnoj usmjerenosti državnog poretka u cilju i interesu hrvatskog naroda uvijek i bez izuzetka, a tek to onda može biti okvir za natjecanje političarima u osvajanju vlasti, te konačno vrednovanje njihovoga praktičnog djelovanja u svim prilikama. Vrlo je pogrešno zanemarivati propustan i loš ustavno-zakonski poredak i nadati se da će jednoga dana doći netko s **mesijanskom i proročkom naravi** pa uvesti red. Do tada će nestati naroda. Upravo to se sve više uslijed sve rigidnijih i sve od države potaknutijih nasrtaja ljevice pokušava kao okvir formirati oko Plenkovića. Koliko je to pogrešno pokazuje i činjenica, da potpuno s Plenkovićem neusporedivi pokojni **Tuđman**, usprkos svome autoritetu i istinskoj viziji i predanosti uspostavljanju hrvatske države, nije uspjevao kontrolirati podzemne i pogubne procese koji su eskalirali nakon njega, nije ih čak uspjevao kontrolirati ni u svome najbližem okruženju i među ljudima kojima je godinama ukazivao povjerenje. Kako bi onda netko smio dugoročno računati na jedinoga i neosporivoga „hrvatskog nacionalnog zaštitinika“

Plenkovića, uz sva saznanja o njegovom političkom profilu i djelovanju, usprkos realno dobrim postupcima kakav je bio ovaj u Zagrebu?

Hvala vam što u sve većem broju pratite "Rasprave o državi". Ako još niste, pretplatite se besplatno i anonimno u tri brza koraka. Unesite e-mail adresu, pritisnite "subscribe" i odaberite opciju "no pledge".

Golemoj većini ljudi bi u normalnim okolnostima bilo **ponižavajuće** gledati na čelu Zagreba Tomislava Tomaševića, no poredak o kome govorim je nakon potpuno posrnulog Bandića jednostavno nužno spao na Tomaševića. Zato što su baš svi društveni standardi tomaševićizirani pa nije bilo moguće očekivati drugačiji "izbor" na "demokratskim izborima" za koje nema ni jedne ozbiljne kvalificirane pretpostavke kako bi zbilja bili izraz koliko toliko racionalnih odluka slobodnih ljudi, u zagrebačkom slučaju građana Zagreba. U ovakvim okolnostima i okvirima državno-političkog poretka s pripadajućim odrazima na sveukupnu društvenost gotovo je nemoguće poštujući uspostavljena pravila stvoriti ozbiljnu i prihvatljivu političku i kadrovsku alternativu u Zagrebu, praktično u svim mjestima u Hrvatskoj, ali i na razini same države. Nekolicini ozbiljnih ljudi s kojima se savjetujem i privatno razgovaraam o aktulanim događajima nije promakla pojava novoizbranoga predsjednika **HDZ-a Zagreba Matijevića**, inače državnog tajnika u ministarstvu poljoprivrede, uz Plenkovića na službenom dočeku rukometne reprezentacije u Vladi, što ih je potaknulo, kao i mene, postaviti si pitanje je li taj čovjek zbilja nacionalno-konzervativni, desno-centristički ili prokršćanski odgovor na ovu antinacionalnu revoluciju u Zagrebu i Hrvatskoj koja se valja desetljećima?

Jasno je baš svakome da nije, a njegov poziv na potporu sportašima nakon odluke Vlade da preuzme pripremu dočeka, više je sličio na prepadanje ljudi i prijetnju ako se usude doći, nego na poziv nekakvog autoriteta ili prihvatljive alternative Tomaševiću.

Zato gledamo Tomaševića na vlasti.

I to se nikako ne može apstrahirati od Plenkovićeve odgovornosti i prirode njegove politike, njegovoga istinskog političkog profila. To je posljedica positovjećivanja države i „našega" lidera, koji u toj ulozi može što hoće, jer nema baš ni jednoga, čak ni nategnutoga

protokolarnog razloga da na službenom prijemu u Vladi uz predsjednika Vlade i ljude koji su funkcionalno vezani za sport i sigurnost, bude državni tajnik ministarstva poljoprivrede, a tek kakve veze bi s tim državnim protokolom smio imati predsjednik stranačke podružnice!?

To su detalji, koliko god izgledali sitni i nebitni, koji govore o uzrocima stalnih prijepora i razvoja krajnje neprijateljskih politika i aktivnosti u zemlji protiv temelja hrvatske državnosti, te o razlozima slabosti države i u konačnici o nemogućnosti formiranja snažnijega političkog pokreta za obranu nacionalnih interesa.

Prvi koraci u pravcu redefinicije poretka i stvaranju alternative bi morali započeti iskorakom iz akademskih, znanstvenih i stručnih krugova.

A baš u njima leži interpretativna i javna poluga destrukcije.

Čitam izjavu ustavne stručnjakinje iz Rijeke, **prof. Sanje Barić**, koja nakon raspleta situacije oko organizacije dočeka rukometne reprezentacije i prijepora oko nadležnosti kaže da je Grad trebao pokrenuti **pitanje ustavnosti** odluke svoje Skupštine i provedbe valjda od strane gradonačelnika. Da ne bih pogriješio s adresom njenoga poziva, Barić je pozvala na – ocjenu ustavnosti.

Profesorica Barić kasni desetak, petnaest godina po istim pitanjima, a dva mjeseca u konkretnom slučaju. Naime, morala je odmah pri Tomaševićevoj najavi donošenja odluke o zabrani nastupanja "fašistima", kojom se ciljalo na Thompsona ali i na hrvatski narod, jasno upozoriti **Vladu Republike Hrvatske i Ustavni sud** da je takva namjera gradske vlasti, bilo koje gradske vlasti u Hrvatskoj, opasno preuzimanje nadležnosti sa strane aktera iz tzv. **statutarne sfere** organizacije državnog poretka, akterima državne nadležnosti ili tzv. **zakonodavne razine**.

To nikada nije moguće bez odluke suda.

Sve drugo, svaki drugi model je neustavan i otvoreni pokušaj udara na ustavni poredak zemlje. Grad Zagreb i njegova vlast, Pula, Split, Glina ili Ilok nikako bez sudske odluke ne smiju ni pokušati zabraniti u prostorima kojima upravljaju dok obnašaju vlast, korištenje tih prostora recimo estradnim hrvatskim i eurounijskim izvođačima, bez valjane sudske presude, kojom se takav izvođač na temelju ponuđenih dokaza tužitelja smije isključiti iz natjecanja s ostalim korisnicima pod istim

uvjetima. Gradske vlasti ne mogu donositi takve odluke na svojim skupštinama ili drugim tijelima.
Da bi osporili **pravo regulirano ustavom**, moraju se služiti ustavno-zakonskim modelom i od države dobiti odobrenje za svoju potkrijepljenu i neupitno argumentiranu namjeru. Ustav Republike Hrvatske predviđa i ograničavanje sloboda i ljudskih prava, ali pod izrazito složenim i posebnim okolnostima, koje manje više sve možemo dovesti u vezu s nacionalnom sigurnošću i opstojnošću državnog poretka, te sigurnošću zajednice. Takve izuzetke predviđaju i sve najvažnije međunarodne konvencije. I Ustav i konvencije točno i precizno naglašavaju nadležnosti i načine ograničavanja prava, a nigdje nikada nitko nije predvidio da se ustavom zajamčena prava ograničavaju na razini statutarnih vlasti. To je poptuno isključeno, a ako se događa ili pokušava, onda je to – udar na ustavni poredak, koji država mora spriječiti bez izuetka i s primjerenim sankcioniranjem nositelja takvih pokušaja.
Misli li na to profesorica Barić?

Govori li o tome **Hajdaš nesretni Dončić**, karikaturalni „**gradski otac“ Tomašević**, otužna i opasna skupina oko njega na nekakvoj presici, govori li o tome **predsjednik Milanović**, govore li o tome navodni pravni autoriteti koje citiraju ljevičarski mediji, aktivistički pseudoznanstvenici s unakaženih sveučilišta u Hrvatskoj, unakaženih naslijeđem i podređivanjem znanstvene etike i znanja aktivističkim i političko-karijernim innteresima?

Siniša: “Za mnom drugovi, u propast!”
Ne mogu politički aktivisti i nositelji državnih ili lokalnih funkcija nekoga proglasiti fašistom i to uzeti kao osnov zabrane. Mora im sud potvrditi da su dokazali da je netko fašist, kao i da je to „fašističko“ ponašanje opasno po društvo. Baš ovo je prostor zbog kojega **najviše zamjeram Plenkoviću**, jer je umjesto sustavnog rješavanja ovakvih situacija i sustavne prevencije bilo kakvoga sličnoga razmišljanja, a kamo li pokušaja, ciljano dopustio razvoj takvih praksi i stjecanje takvih navika, dopustio je i poticao beskrajne javne polemike i sukobe oko neupitnih nacionalnih vrijednosti uz njihovo ružno osporavanje, kako bi u potrebnom mu trenutku tu i tamo reakcijom kao oko dočeka, svoje nedjelovanje predstavio kao državnički refleks i potkrijepio to pojedinačnim odlukama. Da je Plenković radio svoj posao, posao koji je obavezan raditi i on i Milanović, Tomaševiću ne bi palo na pamet igrokaz sa Skupštinom i zabranama, a da je profesorica Barić radila svoj posao u javnosti i upozoravala na pogubne posljedice silnih selektivnih i neustavnih zabrana tijekom zadnjih nekoliko desetljeća, ne bi se događalo to čemu smo svjedočili oko **dočeka rukomentne reprezentacije**.
Čak ni Hrvatska Vlada i Hrvatski sabor kao nositelji najviše državne ovlasti ne mogu bez zahtjeva Ustavnom sudu ili pravosudnim institucijama, te ustavnog ili sudskog odobrenja zabranjivati zajamčena prava Ustavom Republike Hrvatske.

To je podjela vlasti na istoj ravni.
Podjele vlasti nema između države i grada, županije i općine, jer se ne radi o istoj naravi vlasti i odlučivanja, pa ne može biti ni podjele. Država je ta, odnosno zakonodavac, koji svojim odlukama određuje nadležnosti svih razina vlasti i odlučivanja, to jamče državne institucije,

pravosudne, sigurnosne, zakonodavne, izvršne, ustavni sud, a ne nikakva tijela lokalne i samoupravne razine. Upravo nužnost nadzora nad djelovanjem državnih institucija, ali i djelovanja najnižega oblika javnoga upravljanja, je i dovela do tzv. podjele vlasti na državnoj razini, podjele koju također treba shvatiti samo u izvršnom smislu, jer je zakonodavac izvorni subjekt države iz koga proizilazi i o kome ovisi sve do jedna institucija.
Dijeli se nešto dakle na istoj razini, a ne između različitih razina.
Apsolutno obavezujući okvir djelovanja poglavarstva mora biti zakonski poredak, koga mogu dohvatiti samo i jedino posredstvom zakonodavca, sudova i Ustavnog suda. Sami nikako ne mogu iskoračiti iz **statutarne u zakonsku razinu.**
A očito debelo i neovlašteno zalaze i u ustavnu, ne samo zakonsku, bez ikakvog posrednika.

Kako je to moguće?
Moguće je jer državna vlast i državne institucije ne rade svoj posao, a jedino objašnjenje za to nikako ne može biti neznanje, nego namjera.
Drugim riječima sustavna manipulacija u kojoj sudjeluje s realno istom namjerom i ciljem gradsko poglavarstvo Zagreba i državna vlast, stvarajući višestrukim kršenjima ustavnog i zakonskog poretka, jedni činjenjem, drugi s obzirom na ovlasti još štetnijim nečinjenjem, jer tako potiču pravni kaos i nered u društvu, čime ostvaruju pozicije za svrstavanje naroda oko njih. Utoliko je tragikomično gledati sad ljevičare kako vrište i pozivaju se na društvenu i pravnu harmoniju, ustavni poredak, spominju državni udar, a nema ničega u njihovoj političkoj prošlosti što sami nisu neusporedivo brutalnije od ove Plenkovićeve posve opravdane reakcije činili u svakoj prigodi kad im je bilo potrebno i kad su mogli. Oni nisu baš ništa izgubili ovom **Plenkovićevom intervencijom**, ni jedan njihov izborni glas neće zbog toga prijeći na „desnu“ stranu, niti će Tomašević, iako je realno ponižen, izgubiti bilo što u svojoj strukturi, koja ga je i izrodila zato što mu poniženja, obraz i pamet nikada nisu smetali ako je nagrada karijera i lagodan život. Koliko se nastoji uspostaviti nužni polaritet i stvoriti dramatična atmosfera savršeno pogodna za svrstavanja na „naše“ i

„njihove“ uz već pripremljene torove, najbolje pokazuju naslovnice „**o sudaru titana“**, s fotkama Plenkovića i Tomaševića.
Ja ne znam ima li ozbiljnije uvrede za bilo koga na Plenkovićevom mjestu, a pogotovo za njega, koji od početka života brižljivo njeguje i gradi svoj karijerni put?
Država bez izuzetka primarno ureduje na cijelom državnom prostoru kad su u pitanju **temeljne slobode i prava hrvatskih državljana**. Ni jedan grad, ni jedna lokalna vlast nema nadležnost arbitrirati o temeljnim ljudskim pravima hrvatskih državljana zajamčena Ustavom, kako sam već rekao - ne mogu nikako legalno bez posredstva države iskoračiti iz statuarne na zakonsku i ustavnu razinu.
U tim razinama se razlikuju državna i samoupravna lokakna vlast, to je temelj uređenja države i javnog upravljanja.
Da bi gradsko poglavarstvo moglo zabraniti nastupe Marku Perkoviću Thompsonu, ili bilo kome drugom hrvatskom državljaninu, umjetniku, poduzetniku i estradnom zabavljaču u za to predviđenim prostorima kojima upravlja Grad, moralo je na temelju valjanih dokaza to zatražiti od **nadležnog suda**.
Ustav Republike Hrvatske **jamči neograničenu slobodu** izražavanja svakome, izuzev ako je zabranu proglasio nadležni sud, kao što **jamči svim poduzetnicima** jednak početni status pred zakonom, dakle posve iste uvjete djelovanja bez ikakvih samovoljnih arbitriranja svih sudionika u javnom prostoru. U oba ova slučaja je jasno da je Zagrebačko poglavarstvo prisvojilo nepripadajuće nadležnosti sudova i države, a da državna vlast ništa nije ni pokušala učiniti da to spriječi i poništi.
Drugim riječima, Plenković je donio dobru odluku preuzimajući nadležnost nad organizacijom dočeka sportašima nad prostorom kojim na samoupravnoj razini i u okviru komunalnih ovlasti upravlja gradska vlast, ali nad prostorom koji je pod državnom jurisdikcijom Republike Hrvatske kao i svaki pedalj zemlje, kapljica vode ili svaka zraka u zračnom prostoru zemlje. **I to mu treba honorirati**. Jednako tako, treba ga **oštro ukoriti** radi toga što u jedanaestom mjesecu kad su Tomašević i ljevičarska skupina u Zagrebu najavili kršenje ustavnog poretka i svojevrsno proglašenje **Republike Zagreb**, pa onda to i napravili, nije zaštitio državni poredak iako mu je to primarna obveza. Morao se obratiti Ustavnom sudu, koji, koliko god mu bila

reletivizirana vjerodostojnost jednostavno nije mogao ništa drugo nego poništiti odluku zagrebačke vlasti. To su ustavni stručnjaci tipa prof. Barić propustili savjetovati, pa je sad kao i u slučaju Plenkovićevih zasluga, nemoguće ne sumnjati u njihovu vjerodostojnost i očekivati u narednom razdoblju najednom, voljom protagonista vlasti isključivo, efikasno i dobro funkcioniranje države. Posljedica svega je realno **dodatna nesigurnost**, a **ne podjele** kako se idiotski ističe pokušavajući prepasti javnost, zatim posve sigurna **korist za Tomaševića i ljevicu** u potaknutom svrstavanju i aktivizmu njihovih sljedbenika pred „nasiljem desnice“ ili kako već naglašavaju pred „karamakriziranim“ Plenkovićem i „necivilizirani“ Hadezeovcima, koji opstaju u samoproglašenoj ulozi nekakvih „manjina“, „žrtava“, „boraca protiv nasilja“, „boraca za demokraciju“, „za pravnu državu“ i što je najkomičnije kao avangarda „ljudskih prava“, pri čemu im recimo **ljudska radost** nije pravo, niti im je **nacionalna pripadnost** vrijedna ljudska osobina i obilježje.

Plenković će također imati i ima korist, jer je pokazao narodu da s lakoćom može sve, a posebno obračunati s tim opasnim ljevičarima, globalistima, s tom pederastijom, s rigidnim antifašistima i neokomunjarama, te da nema brige dok je on na vlasti.

Ima li?

Realno, jedino sigurna vrijednost i osjećaj koji čovjek može imati i pamtiti iz ovoga čemu smo svjedočili je **radost i ponos** zbog slike hrvatske mladosti na Trgu Josipa Bana Jelačića, kako sa svojim **nacionalnim umjetnikom** i svojim **sportskim junacima** veličaju i slave pričajući još jednu nezaboravnu priču o svome narodu. To je neizbrisivo, a svima koji se igraju ili koji pokušavaju zlouporabiti to realno raspoloženje hrvatskog naroda upozoravajuće. To je izvorište svakoga ustavnog poretka, oko ččega jedino ne smije biti podjela. I nema ih među hrvatskim narodom. Što o tome misle građani, poptuno bi u demokratskim okolnostima bilo nebitno.

https://markoljubic.substack.com/p/drzavnicki-obracun-s-ljevicarskim?utm_source=substack&utm_medium=email&utm_content=share&fbclid=IwY2xjawPxmvlleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEewb5mQRV2wb7qT5y

Qw4FpUnCY1Wr9lzvptLov0gnERkVri3OvWQVO9xOOB6k_aem_huJ_ZYqcDBWufta9mqzLTw

NAJVIŠE IM SMETA NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT - MARKO PERKOVIĆ THOMPSON

I u 2026. je nastavljena moja serija knjiga o Thompsonu jer je logično da će NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT biti stalno na udaru NAJOGAVNIJIH MEĐU NAJOGAVNIJIMA. Tako su već objavljene dvije knjige o njemu:

Josip Pečarić
3. siječnja ·

KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA "PROF. DR. SC. MARKO TOKIĆ I THOMPSON"

Knjiga akademika Pečarića "Prof. dr. sc. Marko Tokić i Thompson" dana je na našem portalu:
https://www.dragovoljac.com/pecaric/tokicthompson.pdf
U Uvodu akademikmPečarić piše:
Prof. dr. sc. Marko Tokić je puno puta predstavljao moje publicističkr knjige posebice u BiH. Te moje knjige je hrvatski književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda nazvao 'Pečarićeva Hrvatska' i to u uvodu moje knjige „Ako voliš Hrvatsku svoju". Tokić, koji e nadovezao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru, to je odmah prihvatio i predstavljajući tu knjigu na svom sveučilištu 5. prosinca 2014. naglasio, kako piše „Glas Brotnja" 5. prosinca 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:
„O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti."

Kasnije smo uz Darija Kordića zajedno dodali i generala Slobodana Praljka
Doista je bilo veliko priznanje za mene kada je baš on kao professor književnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilištu u Mostaru uveo pojam o četiri stupa moje tj. Pečarićeve Hrvatske.
Ova knjiga ima u naslovu samo Thompsona, ali su u njoj dfani svi tekstovi iz mojih knjiga u kojima se spominje prof. Tokić
Naime, Thompson je danas NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT, i branitelji su ga proglasili OSOBOM GODINE za ovu godinu. Sudjelovao sam na dodjeljivanju tog priznanja Thompsonu i u sklopu ovog Uvoda dajem i tekst tog mog govora na dodjeljivanju priznanju čovjeku kojega je prof. Tokić nazvao TREĆIM STUPOM PEČARIĆEVE HRVATSKE.

Josip Pečarić
https://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/46399-knjiga-akademika-pecarica-prof-dr-sc-marko-tokic-i-thompson?fbclid=IwY2xjawPmoytleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHtKxhFQYXzwJIsl8GSv0LCGQ4QmONlUDkCw3pP2cw6vrY82Jb30Gc7S5B7ey_aem_eSEgKKsM4AgvNjTaQLr90g

DRAGOVOLJAC.COM
Knjiga akademika Pečarića “Prof. dr. sc. Marko Tokić i Thompson”

NOVA KNJIGA: JOSIP PEČARIĆ: LILI BENČIK , THOMPSON I ZDS
Josip Pećarić: Lili Benčik , Thompson i ZDS – HRVATSKE PRAVICE
UVOD
Lili Benčik ima puno domoljubnih tekstova – pravih studija o bitnim pitanjima za RH. Prirodno je zato da sam njene tekstove često spominjao u mojim tekstovima ili ih prenosio u knjigama. Kako je Marko Perković Thompson najznačajniji živući Hrvat tako je i puno njenih tekstova o njemu, Zato sam izabrao samo dvije moje knjige iz kojih sam prenio takve tekstove od kojih je jedna naša zajednička knjiga:

J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021.:
https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28736-lili-bencik
L. Benčik, J. Pečarić, Pupovac, hrvatske pravice, 2024.

https://hrvatskepraviceblog.com/2024/02/04/pupovac/
Knjiga završava s tekstovima s mog facebooka i tekstovima koje mi je poslala gđa Benčik.

Akademik Josip Pečarić

Ljiljana Lili Benčik

https://viktimologija.com.hr/wp/nova-e-knjiga-akademika-josipa-pecarica-lili-bencik-thompson-i-zds/

OTVORENO O IDEOLOGIJAMA I POLITICI

SISAČKI BISKUP KOŠIĆ O ZDS-U: 'DOM JE PREVIŠE DRAG HRVATSKOM SRCU DA BI SE ZABRANIO'

Foto: Nikola Cutuk/PIXSELL

Danijel Prerad

27.01.2026.

Pohvalio je stvaralaštvo Marka Perkovića Thompsona istaknuvši kako je on „najpopularniji hrvatski glazbenik, pjevač i kantautor,

no ne treba zaboraviti da je on bio i branitelj u Domovinskom ratu“.

Sisačka biskupija je, na svojim internetskim stranicama, objavila intervju sa sisačkim biskupom Vladom Košićem, kojeg je Ivan Kraljević radio povodom nedavno završene Molitvene osmine u za jedinstvo kršćana. U intervjuu se biskup Košić, između ostaloga, dotakao i pozdrava „za dom spremni“, zatim **Marka Perkovića Thompsona**, kao i „crnila u javnom prostoru“

Biskup Vlado Košić smatra kako pozdrav „za dom spremni“ nema potrebe **zabranjivati**. „Ne, taj pozdrav ne treba zabranjivati, jer njime su se ponosno pozdravljali naši branitelji u Domovinskom ratu i tako iskazivali svoju spremnost da za Dom – a to je drugo ime za Domovinu – spremno polože i živote. I mnogi su to učinili. Ne vidim stoga nikakva razloga da se progone oni koji se tako pozdravljaju. Meni je lijep pozdrav i Domovini vjerni.

15

DVORANSKA TURNEJA

Marko Perković Thompson oduševio obožavatelje, evo gdje će održati idući koncert

Oba ta pozdrava, zapravo jednakoznačna, potječu iz Domovinskog rata i mogli bi biti u Hrvatskoj vojsci, čime bi se anulirale tenzije i nepotrebna ideološka sporenja koja se sad vode oko toga. Pogledajte video uratke s početka Domovinskog rata, imate ih na Youtubu, vidjet ćete da su se svi branitelji pozdravljali sa ZDS – i Tigrovi i Gromovi i 123. požeška… Hugo Badalić autor je libreta opere Nikola Šubić Zrinski iz 1885. a koju je uglazbio Ivan pl. Zajc, u kojoj se Zrinski i njegovi junaci pozdravljaju: Za dom, za dom… Dom je previše drag hrvatskom srcu da bi ga bilo tko mogao zabraniti. A to što su ga upotrebljavali i u NDH, to ništa ne znači. Pa u NDH se svirala i himna Lijepa naša, i Zagreb je bio glavni grad… Zar bi sve to trebalo mijenjati?“ – odgovorio je sisački biskup Vlado košić na pitanje o zabrani tog pozdrava.
Pohvalio je stvaralaštvo Marka Perkovića Thompsona istaknuvši kako je on „najpopularniji hrvatski glazbenik, pjevač i kantautor, no ne treba zaboraviti da je on bio i branitelj u Domovinskom ratu“.
„Zato njegove pjesme, osim što izriču duboku povezanost s tradicijskim etničkim glazbenim izričajem svih naših krajeva i ljudi, nose i jedan borbeni naboj jer je kao branitelj pjesmom podizao domoljubni duh u narodu. On pjeva o temama u trolistu: Bog – obitelj – Domovina. Osobito ohrabruje što ga mladi rado slušaju. Čestitam mu na izboru za osobu godine što su mu udijelili hrvatski branitelji prošle godine.“ – rekao je biskup Košić u intervjuu objavljenom na stranicama Sisačke biskupije.

Govorio je i o političarima ocijenivši kako taj posao „nije lak“ jer su ograničeni mandatom u kojem trebaju postići nešto, no da „ako misle na ljude, tada doista mogu učiniti puno“. No, kritizirao je stranačku stegu. „Tu bih prije svega istaknuo tzv. stranačku stegu koja se meni ne sviđa. To su mi znali govoriti i sami političari kako im je ponekad teško zbog vjernosti svojoj stranki dići ruku za nešto što po savjesti ne bi učinili. Ja sam ih znao ohrabrivati da je potrebno postupati po savjesti. No svjestan sam da mogu doći nekada za to teške situacije i da nije lako biti dosljedan.“ – istaknuo je sisački biskup koji smatra kako je

trenutačno u društvu previše „crnila i isticanja podjela“ za što su, po njemu, krivi političari i mediji.

„Mislim da nas zavode ne samo političari nego i mediji koji su u službi pojedinih ideologija i politika. Previše je crnila i isticanja podjela u javnom prostoru, dok u samom životu nije tako. Ljudi jedni s drugima žive i ne postoje tako duboke podjele, ali nekom to očito treba. Ne bi trebalo gledati sve crno.
Mislim da ima puno više dobra negoli zla u našem društvu. No istina je da ideološki gledano još uvijek vladaju zablude i krive ideologije. Nedavno mi je jedan general rekao da on u sadašnjem javnom i medijskom prizivanju ideologija iz Drugog svjetskog rata vidi ponavljanje scenarija koji je prije Domovinskog rata dolazio iz Beograda. Trebalo je Hrvate ocrniti da bi ih se moglo napasti. Sad međutim to izmišljanje neprijatelja i slični takvi napadi dolaze iz same naše zemlje. Mir može nastati samo na istini. Stoga bi bilo potrebno javno osuditi ne samo jednu zabludu nego sve zablude, i osobito one koje su odnijele najviše života u našem narodu. A to još nije učinjeno.“ – rekao je sisački biskup Vlado Košić.

Sisački biskup Košić o ZDS-u: 'Dom je previše drag hrvatskom srcu da bi se zabranio' - Večernji.hr

Josip Pečarić
Sisački biskup Košić o ZDS-u: 'Dom je previše drag hrvatskom srcu da bi se zabranio' - Večernji.hr

BISKUPIJA-SISAK.HR

O vjeri, Crkvi i društvu – razgovor s biskupom Vladom Košićem - Sisačka biskupija

Josip Pečarić
https://direktno.hr/zivot/hrvati-reagirali-na-izjavu-ibrice-jusica-o-thompsonu-zato-ga-vise-ne-spominju-389234/

DIREKTNO.HR
Hrvati reagirali na izjavu Ibrice Jusića o Thompsonu: 'Zato ga više ne spominju'

IZNIO MIŠLJENJE

BIVŠI IZBORNIK HRVATSKE: SVE DOK NAŠI IGRAČU IDU S THOMPSONOM I DOMOLJUBNIM PJESMAMA...

Foto: Sanjin Strukic/PIXSELL

31.01.2026.

- Već je sad rezultat ogroman. Dečki su odigrali herojski. S ovoliko nedaća i problema, drugo prvenstvo za redom došli su do borbe za medalje. Tako da, bez obzira s kojim će se mjestom vratiti kući, moramo im biti zahvalni na ovom što su nam pružili i što daju hrvatskom rukometu - rekao je Hrvoje Horvat

Hrvatska rukometna reprezentacija nije uspjela doći do finala na drugom uzastopnom velikom natjecanju. Bolji od naših rukometaša u polufinalu Europskog prvenstva bili su Nijemci s 31.28. Najbolji kod Hrvatske bio je Tin Lučin sa šest pogodaka, a pet je dodao Ivan Martinović. Prvo ime utakmice bio je njemački vratar Andreas Wolff, dok je njihove strijelce predvodio Lukas Zerbe sa šest golova.

Nakon utakmice svoje je mišljenje iznio Hrvoje Horvat, bivši hrvatski izbornik koji danas vodi švicarski Kadetten Schaffhausen.

- Ne treba ni za čim žaliti, probali smo svašta. Igrali su '7 na 6', mijenjali zone, čak smo se na kraju i vratili, pokazavši to veliko hrvatsko srce. Žaliti ne treba, niti ćemo slaviti poraze. Treba se rekuperirati što prije. I mentalno i fizički, te probati uzeti medalju - rekao je Horvat za Tportal.

Smatra da je Hrvatska jako puno dobila, bez obzira na rezultat utakmice za treće mjesto.

- Već je sad rezultat ogroman. Dečki su odigrali herojski. S ovoliko nedaća i problema, drugo prvenstvo za redom došli su do borbe za medalje. Tako da, bez obzira s kojim će se mjestom vratiti kući, moramo im biti zahvalni na ovom što su nam pružili i što daju hrvatskom rukometu. Opet smo pokazali da s tim našim nabojem i velikim srcem kojeg imamo ćemo biti neugodni svima. I ja sam još

davno rekao, dok sam bio pomoćnik Lini Červaru, ne moramo se bojati dokle god idemo na utakmice s domoljubnim pjesmama i Thompsonom, i dok se na isti način vraćamo s utakmica, bilo pobijedili ili izgubili, neće biti problema. Rezultat će biti plus ili minus, koje mjesto gore ili dolje, ali uvijek ćemo biti konkurentni. To smo pokazali i na ovom prvenstvu - zaključio je Horvat.
Ostatak članka ispod videa

VECERNJI.HR
Bivši izbornik Hrvatske: Sve dok naši igraču idu s Thompsonom i domoljubnim pjesmama...

https://www.vecernji.hr/sport/bivsi-izbornik-hrvatske-sve-dok-nasi-igracu-idu-s-thompsonom-i-domoljubnim-pjesmama-1929676?fbclid=IwY2xjawPsXWpleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEeRlNNsPPyPDW6lMjxHpwJFVMebKEQqdNwQmrqN9XHhAFVfD24pc8gaVbXZtw_aem_Mvnj6vGvy0Cp-_AT9c0wzg

https://direktno.hr/domovina/hrvatski-branitelj-razmontirao-sdp-i-mozemo-tomasevic-i-hajdas-doncic-ovo-nemaju-sto-reci-389360/.../

HRVATSKA
REPREZENTACIJA
RUKOMET
KRAJ!
28:31
(15:17)
HRVATSKA
NJEMAČKA
POLUFINALE
MEN'S EHF EURO 2026

Ivano Balić

.

Dobili smo izbornika koji više diše hrvatski nego cijela hrvatska vlada i cjelokupna zagrebačka izdajnička vlast !💪

ONI SE BORE ZA JUGU; A MI ZA HRVATSKU

Lili Benčik
je sa **Liljanom Lili Benčik** i **Lili blog**

Jugo-kamarila je tražila od Thompsona da se odrekne Za dom spremni u pjesmi Čavoglave!
Jesu li se oni odrekli Tita i titovke?

NISU
PA NEĆEMO NI MI

Koncerti M. P. Thompsona u Istri jako su uznemirili jugo-autonomašku kamarilu koja Istranima i javnosti nameće multikulturalni i multietnički identitet Istre.
Ta politika nepriznavanja hrvatskog identiteta Istre, jednaka je Mussolinijevoj prisilnoj talijanizaciji Istre. Doduše ne silom i ricinusovim uljem koje su koristili mussolinijevi sguadristi, već potpunom negacijom hrvatskog identiteta Istre u najvišem ustavno-pravnom dokumentu Istarske županije, u Statutu!
Benito Mussolini je prigodom posjeta Puli 21.rujna 1920., održao govor u pulskom kazalištu i rekao;
„Pred rasom kao što je slavenska ,inferiorna i barbarska, ne treba slijediti politiku mrkve, nego politiku batine .Granice Italije moraju biti Brenner, Snježnik i dinarske Alpe : vjerujem da se može žrtvovati 500 000 slavenskih barbara za 50 000 Talijana“
Kada je izlazio iz kazališta netko je iz gomile u gužvi Mussoliniju opalio dvije pljuske i taj je događaj postao mit. Nikada više nije došao u Pulu.
Taj događaj navijestio je da istarski narod neće pognute glave trpjeti zatiranje svog identiteta, ponižavanje i zlostavljanje. Povlačenjem paralele sa sadašnjim stanjem, IDS je žrtvovao 76,4 % ili 149 152 Hrvata za 5,01 % ili 9 784 Talijana za uvođenje dvojezičnosti u Istru.
Ta manjinska jugo-autonomaška i iredentistička kamarila odmah se digla na uzbunu kada je najavljen koncert u Žatiki. Napadali su Lorisa Peršurića, gradonačelnika Poreča i predsjednika IDS-a, koji je dao suglasnost, pisala su se protestna pisma i otvorila peticija za zabranu koncerata.
I onda hladan tuš, opipljivi brojčani poraz. U 25 dana koliko je Peticija bila otvorena za potpisivanje, sakupila je 1 198 potpisa u cijeloj Hrvatskoj, a od toga 270 u Poreču.
Nasuprot Thompsonu srpski pjevači, Balašević, Bajaga mogu u pulsku Arenu, Srbi mogu plesati žikino u sklopu Dana srpske kulture, to je poželjno, a hrvatski pjevač Thompson -nepoželjan i to toliko da je 2 008. pulski gradonačelnik, a sadašnji župan Boris Miletić pozvao

odvjetnika Rudolfa Frančulu da zastupa Grad Pulu u sporu sa Thompsonom. Ovaj je to sav radostan prihvatio zastupati Grad Pulu - pro bono
Naime Damir Kajin, saborski zastupnik i Boris Miletić žestoko su se protivili dolasku Thompsona u Istru. Damir Kajin je rekao kako je Thompson biznismen koji zna manipulirati prizemnim emocijama i materijalno se okoristiti simbolima od kojih se nije jasno ogradio. A jeli se Damir Kajin ogradio od Tita i titovke?
Thompson na beatifikaciji bl. Miroslava Bulešića u pulskoj Areni 28.rujna 2013. godine.

Velimir Milaković je sa **Ivicom Granicem** i
43 drugih

.
.

PA HOĆETE LI KONAČNO PREDSJEDNICI HRVATSKE I VLADE NEŠTO ČINITI???!!!

Ponižavanje i maltretiranje hrvatske rukometne reprezentacije, svjetske rukometne velesile, započeto sa zabranom izvođenja pjesme po izboru rukometaša, je i omalovažavanja Republike Hrvatske, a Hrvatsku brani izbornik Islanđanin Dagur Sigurðsson, dok predsjednik države, premijer i sva ostala politička beskorisna bulumenta šuti. Sramota, sramota, sramota!

FUTSAL REPREZENTACIJA S THOMPSOPNOM

Hrvati u Irskoj

.

USPJELI SMO!! 🇭🇷HRVATSKA TREĆA U EUROPI!🥉🥳

Hrvatska je u regularnom dijelu utakmice zavrsila utakmicu s Francuskom 5:5, a onda u raspucavanjima pobjedila. Hrvatska je imala vodstvo 5:4 samo sedam sekundi prije kraja, ali Francuzi su se bili vratili.
Povijesni uspjeh za Hrvatsku 😎😎😎👏
#futsal

Dinko Dedić
4 h ·
Nakon rukometaša i hrvatska futsal reprezentacije se u Zagreb vratila s broncom. Mali nogomet u Hrvatskoj nije toliko popularan kao npr. rukomet, pa nije bilo velikog dočeka na Jelačić placu, ali sve druge, pa i najveće zemlje u Europi bile bi ponosne da im reprezentacija bude treća u Europi.
Sport je rak-rana jugo-ljevice u Hrvatskoj jer se kroz njega kanalizira hrvatsko domoljublje, pa su ga nakon razno-raznih podmetaljki u Švedskoj i Danskoj napr., po najnovijem planu počeli omalovažavati kao nevažan i k tome brončane medalje kao da su osvojili zadnje mjesto.
Oni znaju da je domoljublje pokretačka snaga koja rezultate svakog truda maksimalno pojačava, a to se najjasnije vidi u sportu. Slične efekte domoljublje ima i na sve druge aspekte hrvatskoga života, na hrabrost u ratu, na produktivnost u industriji, na natalitet, na spremnost izdržati poteškoće u Hrvatskoj i ne iseliti se i na moral oopćenito.
Zato je njima svaki hrvatski uspjeh tragičan, ma na kojem polju bio postignut, jer hrvatsku samostalnost žele vidjeti kao propali projekt koji bi onda oživio njihove jugo-balkanske snove.

HIMNA FUTSAL REPREZENTACIJE

https://www.facebook.com/share/1TnJZXP4un/
Hrvati u Irskoj

🇭🇷"Duh ratnika" - himna Hrvatske futsal reprezentacije🥳

Barbara Barba Jonjić

.

... Odakle si i s koje fronte stižeš
Ej, ratniče, umornog koraka
Odavno se ovdje boj ne bije

Zašto kao duh ovuda lutaš
Ja sam duša hrvatskih ratnika
Domovinu tražim i stijeg što se vije
I mojom je krvlju ona natopljena
A duša nema mira, traži je
Pa ovo je zemlja tvoja, zar ne vidiš ti
Domovina koju smo svi snili
Za njenu slobodu krv si svoju dao
I tisućljetni san je stvarnost postao
Ne poznam je takvu i tužna mi se čini
U snovima je mojim ponosna i lijepa
A gdje su joj junaci i sinovi vrli
A gdje vrednote za koje smo mrili
Ej, ratniče, te Hrvatske nema
Čim propupa snašle je nevolje
Podigle se na nju sile tame
Udarile na krunu i prijestolje
Uvijek je bilo i uvijek će biti
Onih što će dušu vragu prodati
A vi zato bdijte jer morate bditi
Domovini ponos vratiti ... 🖤🇭🇷

Velika Gorica, 08.02.2026. - Povratak brončane futsalske reprezentacije sa Europskog prvenstva u Ljubljani. Na fotografiji Franco Jelovčić. foto HINA/ Lana SLIVAR DOMINIĆ/ lsd

EUROPSKA BRONCA

KAPETAN HRVATSKE FUTSAL REPREZENTACIJE OTKRIO DA IM JE HIMNA THOMPSONOVA PJESMA 'DUH RATNIKA'

8. veljače 2026.

Hrvatska futsalska reprentacija vratila se iz Slovenije s europskom broncom, povijesnim prvim seniorskim odličjem za hrvatski futsal. Kapetan Franco Jelovčić morao je na dopinšku kontrolu odmah nakon utakmice te nije mogao odraditi prvi dio slavlja sa suigračima u dvorani.

– Što se mora, nije teško, ali nadoknađujem to. U autobusu je bila super atmosfera, uživamo, pjevamo, družimo se, rekao je Jelovčić nakon povratka u Hrvatsku.
Jelovčić je otkrio i kako je himna futsal reprezentacije pjesma od Marka Perkovića Thompsona. "Isto od Thomspona – Duh ratnika", poručio je kapetan hrvatske futsal reprezentacije.
– Ponosan sam na zajedništvo ove ekipe. U nijednom trenutku na ovom prvenstvu nismo se raspali. Gubili smo od Latvije, ali ostali smo mirni, svjesni da smo dobri i to smo i pokazali, dodao je hrvatski kapetan.
Francuzi su sedam sekundi prije kraja uspjeli izjednačiti i izboriti raspucavanje.
– Šok, nije bilo lako u tom trenutku, ali moram pohvaliti Sekulića koji je čak i preuzeo moju ulogu, smirio ekipu, i izbornik također, da zabijemo penale i stvarno su nam penali bili vrhunski, rekao je Jelovčić.
> Vratili se brončani futsalski reprezentativci: Nitko sretniji od nas
Hrvatski kapetan prije je najavljivao oproštaj…
– Pritisak je ogroman, razmislit ću, očito ja imam to nešto što dajem reprezentaciji i svakako ću razmisliti o toj odluci, rekao je Jelovčić.
Nakon neprospavane noći sretan je bio i vratar Ante Piplica koji se nada većoj promociji futsala.
– Nećemo se lagati, noć je malo bila besana, ali dobro je, nećemo se žaliti, rekao je Piplica.
– Ponosni smo i sretni, prva medalja u seniorskom futsalu, ne smijemo zaboraviti srebro iz Rige 2019. (EP U-19). Nadam se samo da ćemo mi kao futsal zajednica iskoristiti ovo što je bolje moguće i promovirati naš sport, koji je prekrasan, na što bolji način, izjavio je hrvatski vratar.
Vjera u broncu u nijednom trenutku nije bila upitna.
– Nije moglo bez stresa, ali vjere da se mi vraćamo kući s broncom nije ni jedne sekunde nedostajalo, izjavio je Piplica, piše HRT.

https://narod.hr/sport/kapetan-hrvatske-futsal-reprezentacije-otkrio-da-im-je-himna-thompsonova-pjesma-duh-ratnika

KONCERTI U RIJECI, ŠIROKOM BRIJEGU…

PA ZAŠTO BI IM NJIHOVI BILI PROBLEM; THOMPSON JE NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT I ON IM JE ITEKAKO VELIKI PROBLEM

Foto: fah

UPRAVLJANA KRIZA

ZAŠTO JE MEDIJIMA I POLITIČARIMA VEĆI PROBLEM THOMPSON NEGO STANIVUKOVIĆ I 'SRPSKI SVET'?

5. veljače 2026.

Hrvatski politički i medijski prostor već dulje vrijeme funkcionira po obrascu koji se može opisati kao **upravljanje krizama, a ne njihovo rješavanje**. Odabrane teme povremeno se napuhuju do razine egzistencijalne prijetnje, dok se, istodobno, ozbiljniji sigurnosni, geopolitički i državotvorni izazovi relativiziraju, odgađaju ili jednostavno ignoriraju, piše **Eugene Brčić Jones** za geopolitika.news
Najnoviji niz događaja — od polemika oko **Marka Perkovića Thompsona**, preko zabrane i potom državne organizacije dočeka rukometaša, do gotovo potpune institucionalne šutnje o slučaju **Draška Stanivukovića** — jasno pokazuje kako taj mehanizam funkcionira.
Na površini, riječ je o nizu nepovezanih epizoda. U dubljoj strukturi, međutim, radi se o istom obrascu: **stvaranje, upravljanje i instrumentalizacija kriza radi političke stabilnosti vladajućih**, a ne radi dugoročnog javnog interesa. Upravo zato vrijedi postaviti pitanje koje se sustavno izbjegava: **kako je moguće da je Thompson veći problem za državu od velikosrpskog političkog huškanja na njezinu teritoriju?**

Gračac kao test državne ozbiljnosti
Dolazak i javno djelovanje Draška Stanivukovića, gradonačelnika Banje Luke i jednog od najvidljivijih političkih figura suvremenog srpskog nacionalizma, u Gračacu nije bio privatni čin niti puka protokolarna epizoda. Bio je to politički čin s jasnom simbolikom, uklopljen u širi narativ tzv. *Srpskog sveta* — ideološkog projekta koji otvoreno dovodi u pitanje postratni poredak, granice i suverenitet susjednih država.
Takvi nastupi, poglavito u osjetljivim sredinama, u većini bi europskih država bili tretirani kao neprihvatljivo političko djelovanje stranog

dužnosnika. Proglašenje osobe *persona non grata* u takvim slučajevima nije izraz histerije, nego standardni instrument državne samoobrane. Hrvatska, međutim, nije reagirala. Institucije su ostale nijeme, a politički vrh očito je procijenio da je oportunije "ne otvarati temu".

>Svetosavske akademije diljem Hrvatske: 'Od Dunava do mora'; i pro-četnik Stanivuković

Ta odluka nije neutralna. Kako je Hannah Arendt upozoravala, *najopasniji oblik moći nije onaj koji otvoreno djeluje, nego onaj koji normalizira neprihvatljivo*. Šutnja države u ovom slučaju poslala je jasnu poruku: granice se mogu testirati bez posljedica.

Za nacionalno orijentiranu javnost upravo bi ovakvi slučajevi trebali biti u fokusu. Ne zbog simbolike, nego zbog suštine — jer riječ je o političkom projektu koji ne skriva teritorijalne i identitetske ambicije.

Thompson kao zamjenska kriza

Nasuprot tome, pitanje Marka Perkovića Thompsona redovito se pretvara u medijski i politički spektakl. Koncerti, zabrane, slogani i dočeci sportaša proizvode sate televizijskih emisija, peticije, moralne panike i ideološke rovove. Thompson postaje simbol preko kojeg se vode bitke koje imaju vrlo malo veze sa stvarnom sigurnošću države, ali savršeno služe za mobilizaciju biračkih baza.

U tom smislu Thompson funkcionira kao idealna zamjenska kriza. On je dovoljno polarizirajući da podijeli društvo, ali istodobno dovoljno kontroliran da nikada ne ugrozi stvarne centre moći. George Orwell je davno primijetio da *politički jezik često postoji kako bi obranio neobranjivo i zamaglio stvarnost*. Upravo to vidimo ovdje: rasprave o simbolima zamjenjuju rasprave o moći.

Zanimljivo je kako jedna od najrazumnijih analiza dolazi iz sredine koja se često percipira kao ideološki suprotna Thompsonovoj publici. Iva Rinčić, gradonačelnica Rijeke, upozorila je kako inicijative za zabrane djeluju kao politički performans koji Thompsonu daje besplatnu promociju. Grad, po njenim riječima, nije kulturni cenzor, nego jamac zakonitosti i sigurnosti.

Ta izjava pogađa srž problema: zabrane ne rješavaju uzrok, nego proizvode novu eskalaciju.

Obrazac "problem – reakcija – rješenje"

Analitički gledano, cijela dinamika uklapa se u ono što je Noam Chomsky, u okviru koncepta *"manufactured consent* (proizvedeni pristanak), opisivao kao upravljanje percepcijom javnosti putom kontroliranih kriza. Najprije se aktivira simbol. Mediji pojačavaju emocije. Politički akteri zauzimaju predvidljive pozicije. Javnost se polarizira. Kriza se predstavlja kao spontana, iako je u velikoj mjeri strukturirana.

U toj fazi nacionalistički strah i antifašistička uzbuna hrane se međusobno, dok stvarna pitanja — sigurnost, demografija, geopolitički pritisci — ostaju u pozadini. Kada napetost dosegne vrhunac, tada nastupa treća faza: rješenje. U toj fazi centristička vlast ulazi kao glas razuma, nudeći kompromis i stabilnost.

Ovaj obrazac nije specifičan za Hrvatsku. Kako upozorava John Mearsheimer, velike i srednje države često održavaju unutarnju stabilnost upravljanjem konflikta, a ne njihovim uklanjanjem. Kriza postaje alat, a ne problem.

https://narod.hr/hrvatska/zasto-je-medijima-i-politicarima-veci-problem-thompson-nego-stanivukovic-i-srpski-svet?fbclid=IwY2xjawPye7lleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEe0T8QGTFuYpbyhENnqAZmrw2XO5dbZL2ydVY-_bOQcX7_ai57P5gJCgZ339A_aem_EgKxVW_rDIhTOigWRel3ZA

SIMBOL GRADA U DVORANI

POGLEDAJTE KAKO SU DOČEKALI THOMPSONA U RIJECI: 'INAČE SE VIJE NA TRSATSKOJ GRADINI'

*Počeo je prvi od dva koncerta **Marka Perkovića Thompsona** u Rijeci. Puna dvorana, kao i pregršt zastava i dobre atmosfere preplavili su Dvoranu mladosti.*

06.02.2026.

Foto: Damir Skomrlj/CROPIX

Riječani su pozdravili pjevača i tom mu prilikom priredili pravi prekrasan prizor. Naime, duž tribina dvorane bila je postavljena ogromna hrvatska zastava, simbol snažnog značenja za grad Rijeku. Riječ je o zastavi koja se tradicionalno vije na Trsatskoj gradini, jednom od najupečatljivijih i najprepoznatljivijih simbola Rijeke i Kvarnera.

Svojim impresivnim dimenzijama unijela je snažan vizualni dojam u prostor dvorane te dodatno naglasila domoljubnu atmosferu večeri koju je publika s nestrpljenjem iščekivala.

Rinčić nije vidjela ništa sporno u koncertima

Povezivanje povijesnog identiteta Trsata s glazbom Marka Perkovića Thompsona, poznatom po snažnim emocijama i izraženoj simbolici, stvorilo je dojmljivu kulisu još i prije početka koncerta.

Riječki Možemovci pohvalili plakate uoči Thompsonovog koncerta: Napisali i partizansku parolu

Thompson u Rijeci nastupa u petak, 6. veljače, kao i u subotu, 7. veljače. Gradonačelnica Rijeke **Iva Rinčić** ranije je komentirala nadolazeće koncerte: "Smatram da ne postoji pravno uporište da se zabrani koncert. Dapače, Thompson je nastupao u Rijeci i u vrijeme gradonačelnika Obersnela", istaknula je Rinčić.

https://direktno.hr/zivot/zabava/pogledajte-kako-su-docekali-thompsona-u-rijeci-inace-se-vije-na-trsatskoj-gradini-389883/

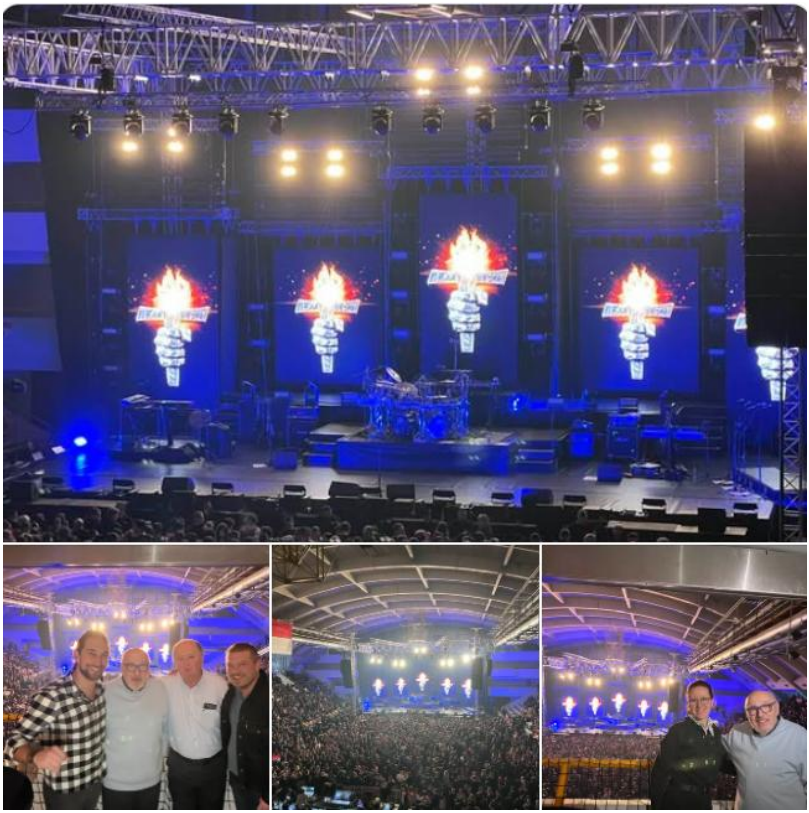

Mario Mihaljević je sa Dinom Mešić Mihaljević i 6 drugih
na lokaciji Dvorana Mladosti-Rijeka.
13 h ·Rijeka, Primorsko-goranska županija ·
Ludilo u Rijeci….
Sin mi na pozornici, unuk za mix pultom a snaha za video mix pultom.
Žena i prijatelji uz mene….
Prijatelj iz rata pjeva….
A partija neka sudi…
Naučio sam….
Oprostio sam….

Cronika.hr
18 h ·
Poznati hrvatski radijski voditelj, novinar, pjesnik i skladatelj zabavne glazbe Mario Mihaljević na svom je Facebook profilu objavio snažan, osobno intoniran tekst pod naslovom "Umorio sam se praštajući". U emotivnoj ispovijesti prisjeća se progona svoje obitelji nakon 1945., vlastitih profesionalnih i životnih poniženja, etiketa "ustaše" i pritisaka kojima je bio izložen.

UMORIO SAM SE PRAŠTAJUĆI

J
a sam samo mali pjesnik koji voli maštati
a to često nisam stigao jer sam morao ispaštati.
Ni kriv ni dužan.
Onda sam opet htio samo maštati
ali sam morao praštati.
I zato sam sada malo umoran i tužan.
Baku su mi objesili prije mog rođenja godine 1947. da joj ni groba ne znam.
Oprostio sam.
Oca su mi tada sa 16 godina izbacili iz peterosbnog stana da bi uselio neki partizan.
Oprostio sam.
Oca i majku sam slušao po noći kako brinu i plaču a razloge skrivaju da ja ne znam.
Oprostio sam.
Na početku moga rada mi je R.V. na Radio Zagrebu rekao da nikada neću napredovati ni biti zvijezda jer ustaša sam. Još danas što je time htio reći ne znam.
Oprostio sam.
Kad su me preselili u drugu redakciju najviše me maltretirao primitivni D.M. ali ne on sam.
Oprostio sam.
U vojsci mi je jedan dobar čovjek rekao da sam na brdu na Kosmaju po kazni zbog ustaškog porijekla i da se prekomandi ne nadam.
Oprostio sam.

Na poslu sam bez razloga stotinu puta suspendiran a da razloge ni danas ne znam.
Oprostio sam.
Po noći sam plakao da ne čuje sin. Tiho. Sam.
Oprostio sam.
Jer samo onaj tko je to doživio zna kako je teško kada ti zabrane raditi ono što čovjek voli.
O kako to boli. Vjerujte mi znam.
Ali oprostio sam.
Dobro sam i suze Vice Vukova jer mu pjevati nisu dali upamtio.
Ni prijatelj mi Đorđe Marijanović nije razloge shvatio.
A meni su zbog takvih druženja dosje punili svaki dan.
Oprostio sam.
Sve špijune, KOS-ovce, UDBAŠE koji su mi život zagorčavali poimence znam.
Odnedavno ih sve i blokiram.
Imena im ne spominjem jer oprostio sam.
I onima koji su 90. od mene nakon Cvjetne nedjelje okretali glavu jer sam bio na istoj pozornici kao Tuđman, oprostio sam.
Vikali su mi da ustaša sam.
Oprostio sam.
Oni su od predsjednica stranke Jugoslovena postajali face i otišli tako visoko da ja do tamo ne mogu ni da gledam.
Oprostio sam.
Gledao sam UDBAŠ-e kako postaju ustaše.
Gledao sam komuniste kako se pretvaraju u nacionaliste.
I osjećao sam se izdan. Jadan. I sam. I pjesme pisao sam.
I oprostio sam.
Svojim progoniteljima nisam se svetio nego sam im čak i pjesmu s isprikom posvetio.
Jer ja jedino tako znam.
Oprostio sam.
Pitate me danas kako sam?
Zašto nisam radostan?
Zato što se osjećam kao tata 1947., ja 72. i 92.
Pun tuge.

Sjećam se Vice kada mi opet prijatelju zabranjuju pjevati.
Pjesme koje smo pisali dok smo domovinu branili sada bi zabranili?
Dok ovo pišem iskače mi obavijest da ona jugoslovenka tvrdi kako je ovo rat.
Ma nemoj srat.
Kako možeš braniti "ustaši" na binu dok živiš u stanu koji si otela Srbinu?
Sin onoga R.V. optužuje 500.000 ljudi pa i mene da smo ustaše.
Tako piše.
Kćerka onoga D.M. u novinama isto tako diše.
Pa dokle više?
A ja bih da dišem.
I pjesme pišem.
I hoću maštati.
Jer umorio sam se praštati.

Mario Mihaljević
Rijeka, 04. 02. 2026.

Ivona Milinović

Ovo sam pjevala više puta u Rijeci na Thompsonovim koncertima. I ništa nije bilo sporno. Jučer sam nakon 22 godine opet išla pjevat Bojnu Čavoglave u Rijeci 😅
Jer je sad odjednom nekim "novokomponovanim" neokomunistima nešto postalo sporno. E pa baš onda hoću! Meni partija neće sudit. Probali su i izgubili. Prave komunjare - svi sa stanovima od 150 kvadrata u centru Zagreba.
Povijest je učiteljica života. Mojim roditeljima su branile komunjare pjevanje Vilo Velebita. Bogami neće mojoj djeci u 21. stoljeću u Republici Hrvatskoj branit. Nećete. Izumirete!
Za Dom! ✌️🇭🇷

Josip Pečarić
https://narod.hr/vjera-i-kultura/tisuce-u-dvorani-mladosti-thompsonov-koncert-u-rijeci-protekao-u-snaznoj-atmosferi?fbclid=IwY2xjawP0hY5leHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHh3LwA41ckxqGO_Bkphiu4QijsQEoc7jcbwdMkch86KkEq3pcJ1KirfcItqn_aem_sjyBjxCNHsrRWnRk3bIr-w

ČAVOGLAVE U RIJECI! NEOPISIVO!

NL

FOTO/VIDEO Poslušajte Marka Perkovića Thompsona kako pjeva "Čavoglave" u Rijeci

Valentina Botica

06. veljača 2026 19:59

Foto Marko Gracin

Tužan jer sam sretan....da, da!
- Tužan zbog pomisli da me u drugom desetljeću 21. stoljeća obuzima osjećaj sreće što se hrvatska budnica iz Domovinskog rata smije slobodno pjevati u Rijeci!!!
- Tužan jer me obuzima osjećaj sreće, zadovoljstva i nade zato što se budnica smije pjevati u Rijeci, kad već ne smije u mome Zagrebu!
I da, čestitke novoj gradonačelnici Rijeke Ivi Rinčić, što je konačno pokazala da je Rijeka ipak otvorena, slobodarska i progresivna (izraz kojeg jako vole upotrebljavati ljevičari i prisvajati ga kao svog), za razliku od zagrebačke vlasti, kojoj taj izraz može biti samo neuspjela PR doskočica!

Josip Pečarić
https://narod.hr/vjera-i-kultura/tisuce-u-dvorani-mladosti-thompsonov-koncert-u-rijeci-protekao-u-snaznoj-atmosferi?fbclid=IwY2xjawP0CjRleHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHkOXiFD4TZWc7fVZsOb3ayj-1q-9HmvkGbaHkTc24cZnAxKEJ6-AwouwifoG_aem_hRcLB45zvJDGSYZDfXvO8g

NAROD.HR
Tisuće u Dvorani mladosti: Thompsonov koncert u Rijeci protekao u snažnoj atmosferi – narod.hr

Izvor: Filip Vukina

PRVA VEČER

TISUĆE U DVORANI MLADOSTI: THOMPSONOV KONCERT U RIJECI PROTEKAO U SNAŽNOJ ATMOSFERI

7. veljače 2026.

U petak je <u>održan</u> prvi koncert Marka Perkovića Thompsona u Rijeci, večeras se na istom mjestu održava drugi. Koncert je prošao u dostojanstvenoj atmosferi tek s s jednim manjim incidentom.
Već pri ulasku u Dvoranu mladosti bilo je jasno kakva se večer sprema. Velika hrvatska zastava i prepune tribine najavile su koncert Marka Perkovića Thompsona kakav je riječka publika dugo čekala. U petak navečer tisuće posjetitelja ispunile su dvoranu, potvrdivši da Thompson i dalje okuplja vjernu publiku svih generacija, koja njegove pjesme ne

doživljava samo kao glazbu, nego i kao izraz identiteta, vjere i domoljublja.

>Thompson u rasprodanoj Dvorani mladosti nastupio u Rijeci: Pogledajte atmosferu

Sjajna atmosfera na koncertu

Točno u 20 sati svjetla su se ugasila, a publika je spontano zapjevala ”Zovi, samo zovi”. Thompson je na pozornicu izašao u snažnom, simboličnom ugođaju, uz pirotehničke efekte i pozdrav ”Hvaljen Isus i Marija”, otvorivši koncert pjesmom ”Ustani iz sjene”. Od samog početka bilo je jasno da je riječ o dvosmjernoj energiji – izvođača i publike koja je svaku pjesmu dočekivala gromoglasnim pljeskom i zajedničkim pjevanjem.

nord stage 4

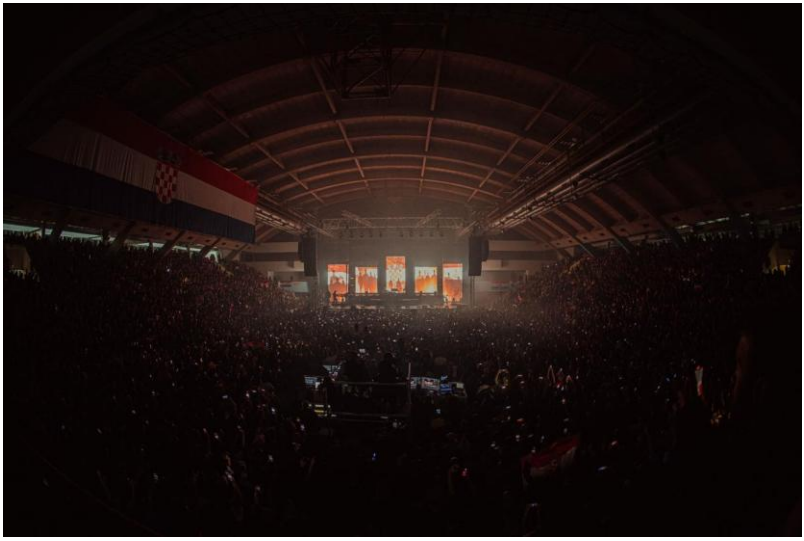

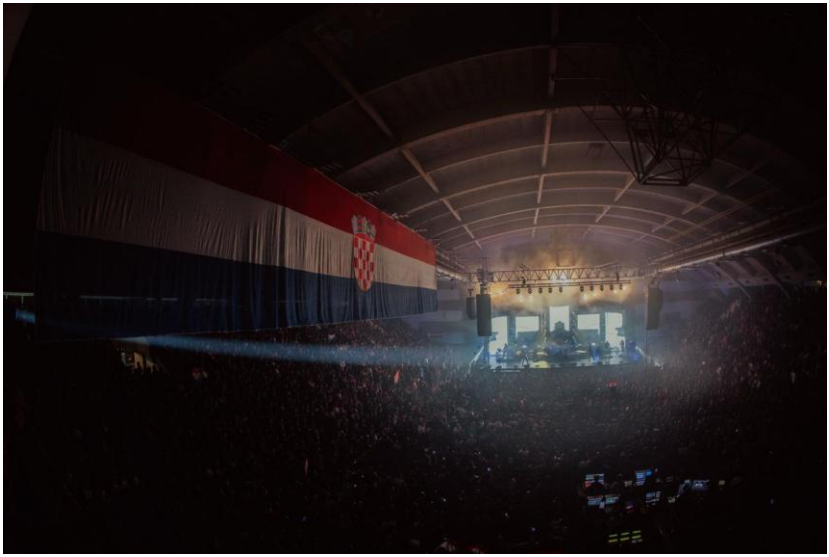

Uslijedile su ”Ravnoteža” i ”Dolazak Hrvata”, nakon čega je Thompson srdačno pozdravio Riječane, podsjetivši na povijesne korijene i nacionalni kontinuitet. Koncert je nastavljen snažnim nizom pjesama poput ”Duh ratnika” i ”Kletva kralja Zvonimira”, koje su dodatno podigle atmosferu i još jednom pokazale koliko su njegove domoljubne poruke duboko ukorijenjene među publikom.
Emotivniji dio večeri donijele su ”Samo je ljubav tajna dvaju svjetova” i ”Neću izdat’ ja”, u kojoj Thompson jasno naglašava vjernost Bogu i vlastitim uvjerenjima. Obrativši se publici, poručio je da bez duhovnih vrijednosti nema ni čvrste zajednice, nakon čega je, uz akustičnu gitaru i u intimnijem tonu, izveo pjesmu ”Život”.

Mirna večer bez većih incidenata

Energija je ponovno snažno porasla uz ”Kralja Tomislava”, ”Neka nitko ne dira u moj mali dio svemira” i iznimno popularnu ”Ako ne znaš šta je bilo”, koju je cijela dvorana pjevala uglas. Posebno emotivan trenutak večeri bio je domoljubni blok posvećen hrvatskim braniteljima. ”Bojna Čavoglave” dočekana je s posebnim poštovanjem, kao podsjetnik na teške dane stvaranja hrvatske države, a niz su

nastavile ”Anica – Kninska kraljica”, ”Pjevaj sokole”, ”Geni kameni” i ”Moj Ivane”, uz snažne vizualne poruke na videowallu.
Nakon više od dva i pol sata koncerta, večer je privedena kraju pjesmama ”Prijateljima” i ”Lijepa li si”, a Thompson se zatim još jednom zahvalio riječkoj publici na potpori i zajedništvu.
Unatoč manjem incidentu na tribinama, koji je brzo smiren uz intervenciju zaštitara, koncert je protekao mirno i organizirano. Privremena regulacija prometa omogućila je nesmetan dolazak i odlazak publike, a cijela večer protekla je bez ozbiljnijih problema. Thompsonov riječki koncert još je jednom potvrdio da njegove pjesme i poruke i dalje imaju snažno mjesto među publikom, ne samo kao glazbeni događaj, nego i kao izraz zajedničkih vrijednosti.

>Rijeka slavila uz Thompsona: Euforija na Korzu nakon osvajanja Kupa

https://narod.hr/vjera-i-kultura/tisuce-u-dvorani-mladosti-thompsonov-koncert-u-rijeci-protekao-u-snaznoj-atmosferi

LIJEVOM NAŠOM

THOMPSON NAPOKON NASTUPIO U RIJECI: KOLIKO JE STVARNO CRVENA NAJBOLJE POKAZUJE OVAJ PODATAK

ZVONIMIR HODAK

Hrvatska je podijeljena zemlja. Cinici kažu: bolje podijeljena nego spaljena. Dok se većina veseli i pjeva, manjini navire pjena na usta od bijesa. Nije neka velika tajna da razbjesnjeli politički "vatrogasci" već čekaju u redu kako bi pendrekom gasili vatru. Samo netko treba kresnuti šibicu. Hoće li to biti oni kojima je dosta mita o ustašama i fašistima ili oni kojima je dosta mlaćenja "prazne slame" u medijima ili oni koji žive "na rubu". Ne znam. Čitam u dnevnim novinama kako čovjek ima negdje oko 30 tisuća gena. Baš me zanima kako naš hrvatski čovjek s toliko gena može izdržati do prvog u mjesecu.

Iako kod nas još nije buknula prava vatra otvorenog sukoba, mnogi vjeruju kako naši ljevi oporbenjaci stalno razgaraju verbalnu vatru ne bi li uvjerili javnost da je došlo vrijeme za "promjene". Sjećate li se predizborne parole SDP-a? Kako nisu u stanju legalno, na izborima, ostvariti tu svoju "promjenu", sad rokću o protuustavnom ponašanju vlasti, čak i o državnom udaru. Sve po onoj narodnoj: što se babi htilo, to se babi snilo! Dakle, prema **Dalićki**, **Kosorici**, **Kekinici**, **Milanoviću** i sličnima 50 tisuća mladih na Trgu bana Jelačića su djelovali Milanoviću i sličnima 50 tisuća mladih na Trgu bana Jelačića su djelovali protuustavno. Izveli su državni udar! Valjda pjesmama, petardama i plesom. Sjećam se našeg domaćeg odličnog filma "Tko pjeva zlo ne misli", ali taj film naše antife i ljevičari ne kuže. Oni očito kuže samo filmove o neprijateljskim ofenzivama.
Povijest se ponavlja zato što se slabo uči! Pitali su navodno Tomaševića na fejsu je li po-nosan kad dobije po nosu!
Davor Ivanković nediplomatski "cinka". U prošlom nedjeljnom Večernjaku, ni od koga prisiljavan i nagovaran, tvrdi kako nevladine udruge u Hrvatskoj zapošljavaju osamnaest i pol tisuća ljudi. Više nego HV. Tvrdi da nas itekako koštaju. Košta nas i HV, ali bar znamo zbog koga nas košta. Dio tih udruga ima humanitarnu i korisnu namjenu. Međutim, veliki dio su one tzv. udruge za zaštitu raznih ljudskih prava koje su se namnožile k'o amebe, a osim što stalno pljuju protiv države koja ih financira, potpuno su beskorisne. Oprostite, nisu beskorisne. Korisne su za njihove članove koji ubiru dobre naknade za prodavanje magle. Svi mi to znamo, ali šutimo jer one su kao nužne u demokracijama. Kako kažu Zagorci: "ne bi se štel zameriti". Ja bih se ipak "štel zameriti" pa pitam na što korisno su te udruge svih ovih godina trošile naš novac? Međutim, na to pitanje nema suvislog odgovora jer bi to značilo da bi hrpa besposlenih ljevičara, koji žive od prodavanja magle, ostala bez sise koju muzu. Uvijek je bio pametniji od drugih. Nikada od prvih.

Antifašizam i ljevičarenje ti daju mnoge privilegije

Gle čuda! **Thompson** napokon nastupa u tzv. "crvenoj Rijeci". Koliko je stvarno crvena, najbolje svjedoči da su ulaznice za taj koncert bile rasprodane za samo 27 minuta. Indikativno. Tobožnji antifašisti, bijesni

zbog koncerta, pokušali su uzvratiti preko svoje udruge "Ujedinjeni protiv fašizma". Odmah su se pohvalili da "u Rijeci znamo što je bilo" piše na jednom plakatu. Na drugom je slika Thompsona i Gabriela D'Annuzia s podignutom desnicom i prekriženim očima. I sve to pod starom ofucanom parolom "Smrt fašizmu, sloboda narodu". To je inače jedna vrlo "miroljubiva" parola koju ljevičari bez ikakvog srama koriste kao protutežu ZDS-u. Bojim se da je već riješeno tko su bili i tko su danas stvarni fašisti. Barem na ovim prostorima. Kad bi se moglo znanstvenim metodama nekako utvrditi ima li u Hrvatskoj fašizma, za ljevičare i antife bi se otvorio socijalni ponor.

FOTO: Boris Kovacev / CROPIX

Od čega bi živjeli? Koje nove jasle bi trebali osvojiti da dođu do love? Antifašizam i ljevičarenje ti daju mnoge privilegije koje treba samo pametno i na vrijeme realizirati. Recimo, imaš stranku u kojoj si ti i tvoj muž pa se udružiš s SDP-om i godinama ubireš zastupničku plaćicu. Mnogi naši javni djelatnici, sadašnji ali i prošli, shvatili su to pa sada udaraju svom snagom u te diple. Dovoljno je da se na vrijeme oglasiš i dobiješ status grlatog ljevičara pa si mnoge stvari elegantno riješio.

Potrebno je samo da se dereš i kritiziraš. Dokazivati ne moraš ništa, a lova i popularnost ti rastu. Još da naše radno zakonodavstvo prizna antifašizam i ljevičarenje kao zanimanja, riješili bi još bolje problem nezaposlenosti.
Na šalteru nekog zavoda za zapošljavanje upita službenica: "Vaše zanimanje?"
"Antifašist i ljevičar", predstavi se samoupravni radnik. "Žao mi je, ali u registru zanimanja takovo zanimanje ne postoji". "Fašisto", procijedi kroz zube samoupravni radnik...
Povijest se ponavlja zato što se slabo uči! Poklonili su mu povjerenje, a ostalo je uzeo sam!

Zabrane su bumerang koji se uvijek vraća u glavu

Urednik Hrvatskog tjednika **Ivica Marijačić** nema dlake na jeziku. "Mržnja Tomaševića i ljevice prema Thompsonu proizlazi iz njihove mržnje prema Hrvatskoj, samo se to još ne usude reći". Srećom još ima ljudi koji se ne boje sasuti im to u lice. I bit će ih sve više i više. Dovoljno je samo pogledati koliko mladih ljudi hrli na sve koncerte domoljubnih pjesama Thompsona, kako komentiraju na mrežama ispade ljevičara, poput onih Kekina, **Puhovskog**, Kosorice i famozne **Dalije** pa postaje jasno kako narod diše. Ljudi sve vide, čitaju ispade mržnje ljevičara, komentiraju i zaključuju. Nije to više ona amorfna masa tzv. "građana" koju se moglo lako indoktrinirati. Mladi Hrvati pomalo politički sazrijevaju, a to je smrtna presuda ljevičarenju i mrziteljima Hrvatske. Politička glupost prvog reda je zabranjivati pjesme i pjevače. To je vrlo sklizak teren. Tomašević zbog zabrana vjerojatno neće izgubiti potporu svojih dosadašnjih pristalica, ali neće više imati potporu onih koji su naivno vjerovali kako s njime dolaze "bolji dani" za Zagreb i Hrvatsku. Zabrane su stari bumerang koji se uvijek gotovo nepogrešivo vraća u glavu! Samo politički slijepci još ne vide kamo to vodi. I dok Tomašević zabranjuje Thompsonu da pjeva u Zagrebu, četništvo se Gračacu i Kninu diže se na noge. Netko bi od naših vrlih političkih analitičara to već trebao primijetiti pa i reagirati. Dokle?

Uvijek je vjerovao da šlag dolazi na kraju, a šlagiralo ga je u tridesetoj. Iako nije imao sluha, kažu da je odsvirao svoje. Iskušenjima lako odole samo oni koji nemaju ništa. I tovar ponekad pomisli da je na konju!
U subotnjem Jutarnjem je izašao zanimljiv članak. "Ako je vjerovati Eurobarometru stanovništvo EU-a želi jedinstvenu Uniju koja ih može braniti". Pitam se mora li Unija postati još ujedinjenija da bismo se mogli obraniti ili je već odavno trebala riješiti pitanje kako će države članice sudjelovati svojim oružanim snagama u obrani Europe. Sjećam se jedne stare komedija "Rusi dolaze". Ako se sada snimaju u EU članicama neki filmovi, siguran sam da nisu više komedije. Ako Rusi jednog lijepog dana odluče doći staroj rahitičnoj Europi u posjet, oni će doći, htjela to krmeljava Europa ili ne. Europa i tako treba "svježe" krvi. Jedini problem je u tome što će ta svježe prolivena krv biti naša - europska. Druga je stvar tko će se moći čvrsto postaviti protiv Rusa? Bojim se da, dok se članice EU-a dogovore o zajedničkom stajalištu, Rusi će već biti na Atlantiku i Mediteranu.

FOTO: Dragan Matic / CROPIX

Komšije s istoka vesele se Rusima

Naše istočne komšije su s Rusima na "ti" pa ni širenje njihovog "srpskog sveta" ne treba podcijeniti. Nedavno je provedena anketa. Čak 52 posto stanovnika EU-a je obuzeto "blaženim" pesimizmom o europskoj globalnoj budućnosti. Čak 66 posto ih želi da EU sudjeluje u njihovoj zaštiti od Rusa. U našem okruženju to je "old story". Komšije s istoka se vesele starim prijateljima i saveznicima Rusima, a komšije sa zapada se "ne bi šteli mešati". U slučaju općeg rata u Europi mi ćemo na brzinu sklopiti obrambeni pakt s Vatikanom pa što Bog da. U svakom slučaju na vidiku su crni oblaci. Za sada je to samo meteorološka prognoza. Međutim, ako se jednog lijepog dana, a možda i prije, u našim kinima opet pojavi film "Rusi dolaze", ja se pouzdajem u staru, lojalnu i prijateljsku Europu. Sve dok film ne započne igrati. Tada ćemo gledati "crno-bijelu" stvarnost.

Posljednji grubi incident više nije slučajnost: Naši političari moraju se zamisliti

Politika je kao rijeka. Jednog ponese, a drugog izbaci. Jedan nije imao ništa, a drugi nije imao što izgubiti.

https://direktno.hr/kolumne/thompson-napokon-nastupio-rijeci-koliko-stvarno-crvena-najbolje-pokazuje-podatak-389983/

Foto: Filip Vukina

DRUGA VEČER

THOMPSON U RIJECI: PJESMA I EUFORIJA ISPUNILE DVORANU MLADOSTI; POGLEDAJTE ATMOSFERU

7. veljače 2026.

Marko Perković Thompson večeras nastupa drugu večer zaredom u rasprodanoj Dvorani mladosti u Rijeci, pred tisućama obožavatelja. Sjajna atmosfera osjetila se već uoči koncerta i na samom početku. Još prije službenog početka koncerta, mnoštvo fanova pjevalo je njegove pjesme u dvorani i na ulici.

>Tisuće u Dvorani mladosti: Thompsonov koncert u Rijeci protekao u snažnoj atmosferi

Pogledajte fotogaleriju sjajne atmosfere na koncertu:

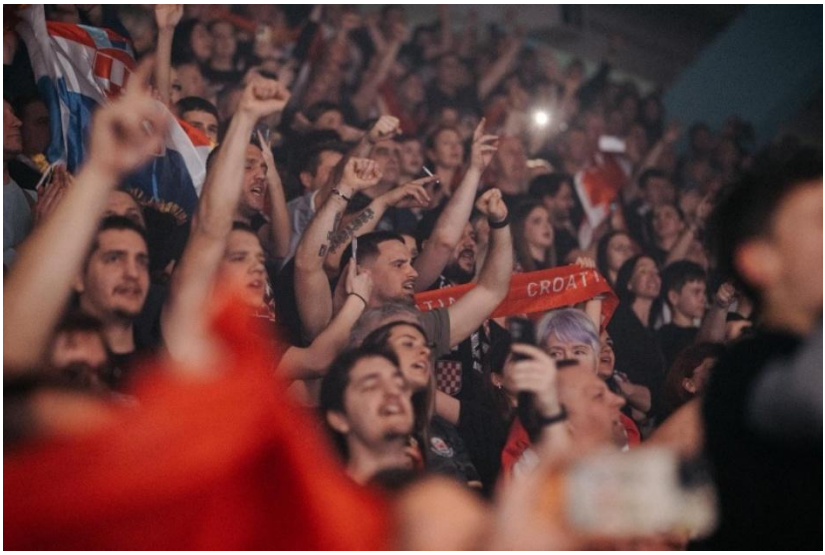
CROATI

CROAT

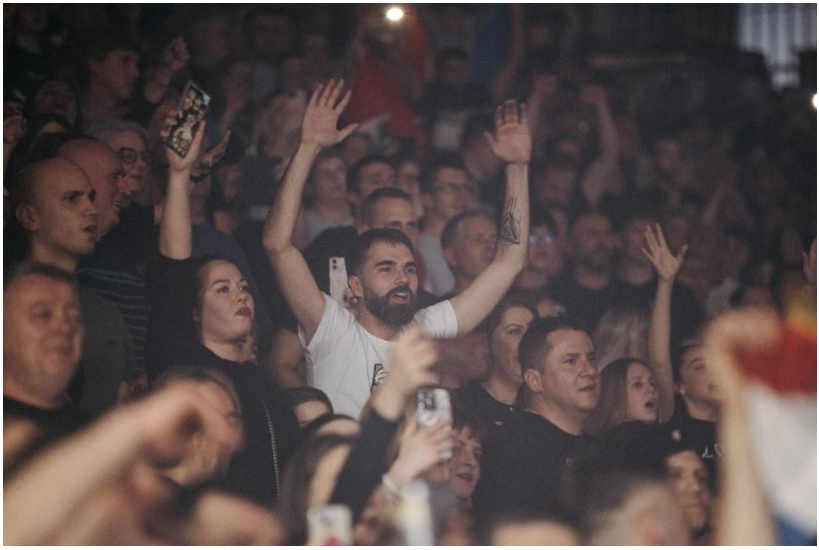

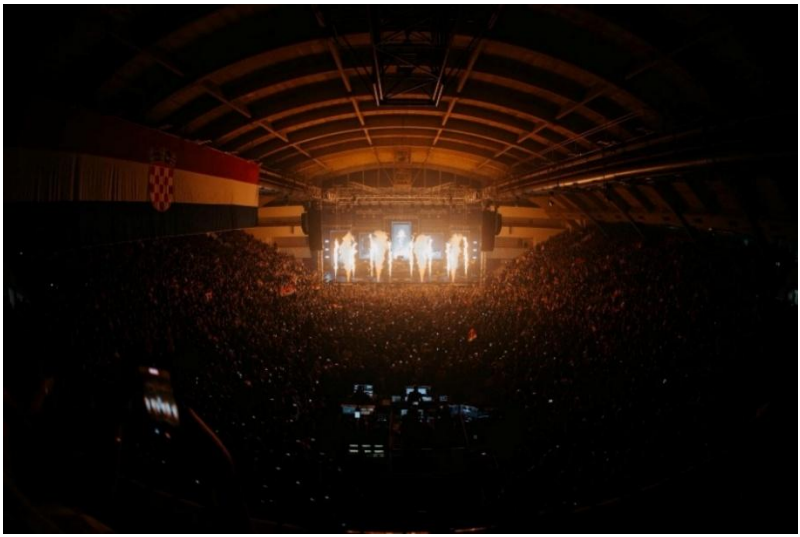

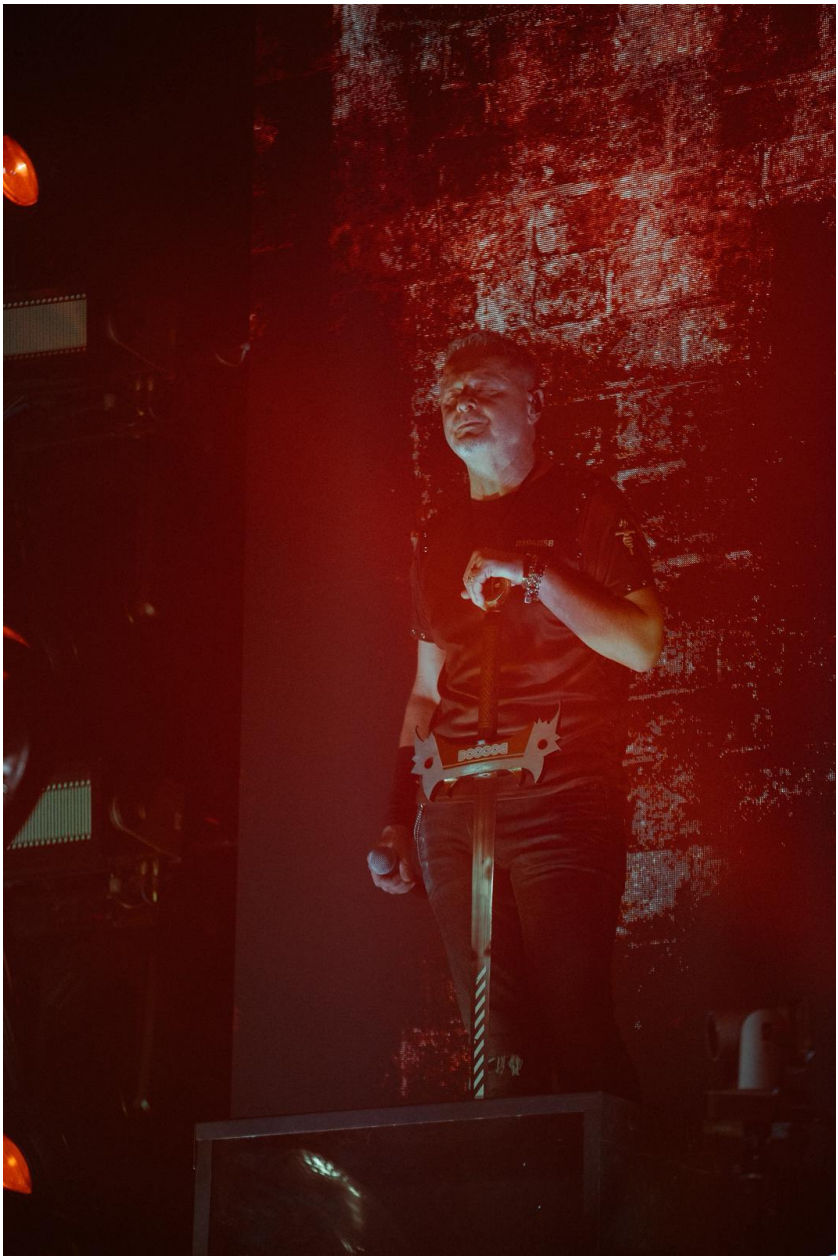

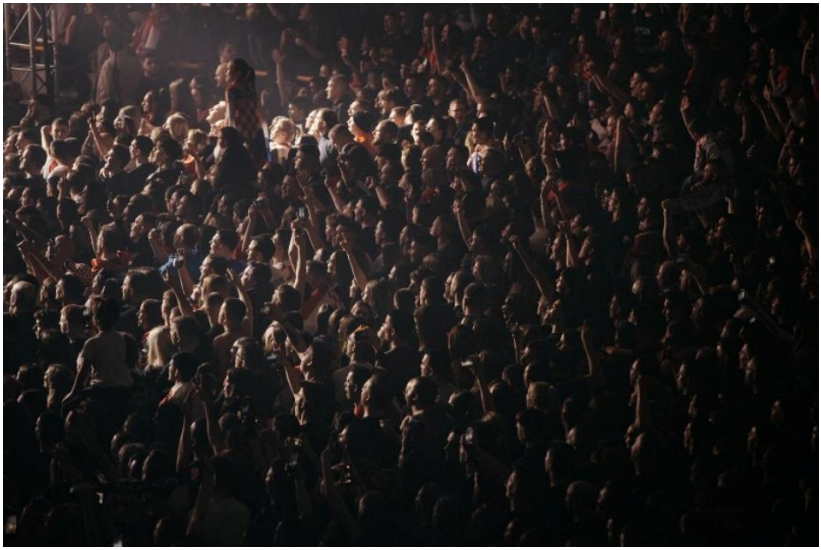

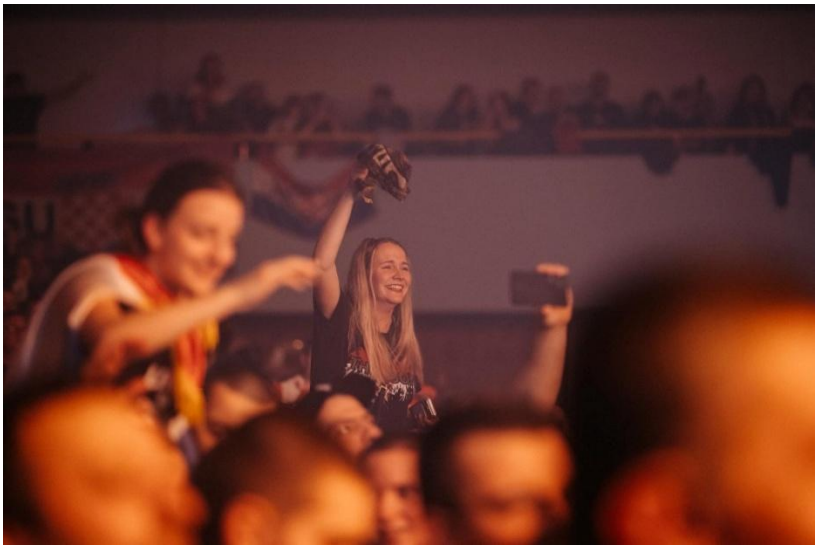

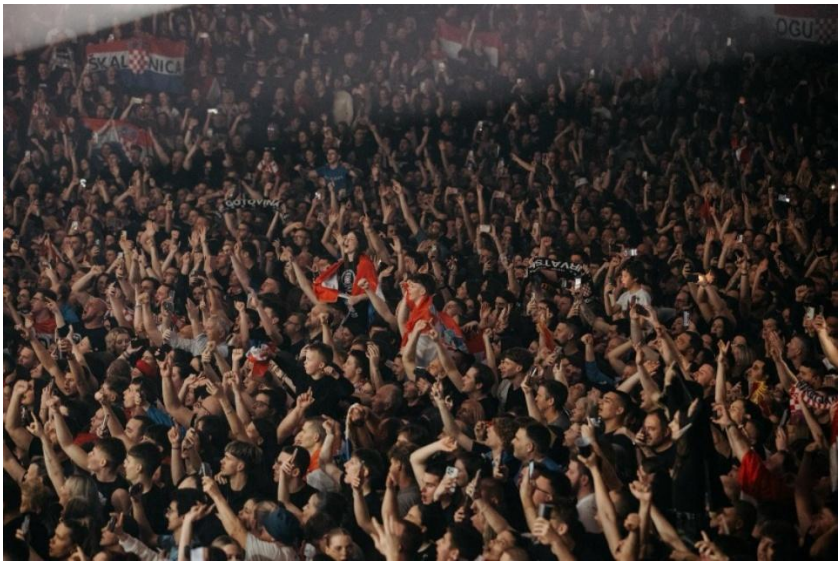

urota
nilovat

urota

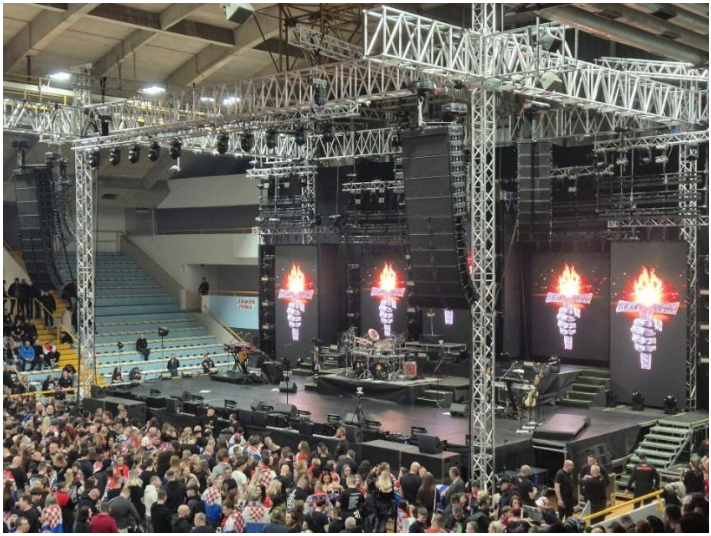

https://narod.hr/vjera-i-kultura/thompson-u-rijeci-pjesma-i-euforija-ispunile-dvoranu-mladosti-pogledajte-atmosferu#google_vignette

Foto: Filip Vukina

DOMOLJUBLJE I ODUŠEVLJENJE

THOMPSON MLADIMA: PRIŠIVAJU NAM LAŽNE ETIKETE. MI SMO PROTIV NACIZMA. GRADIMO ZAJEDNIŠTVO!

8. veljače 2026.

Drugi uzastopni koncert ***Marka Perkovića Thompsona*** *u riječkoj Dvorani mladosti u subotu navečer okupio je tisuće obožavatelja i potvrdio snažnu povezanost publike s njegovim glazbenim i vrijednosnim porukama. Thompson je na početku i za vrijeme koncerta održao snažan i emotivan govor u kojem je pozvao mlade na zajedništvo i očuvanje kršćanskih vrijednosti. Istaknuo je važnost Domovinskog rata kao temelja Hrvatske te jasno osudio totalitarne režime – fašizam, nacizam i komunizam.*

Posebno je naglasio da su etiketiranja njegove publike netočna i pozvao mlade da čuvaju jedinstvo i domoljublje, unatoč pokušajima političkih podjela.

Na pozornici mu se pridružio i **Petar Buljan**, frontmen grupe Božja pobjeda, s kojim je Thompson izveo pjesmu ”Nek pada”, dodatno naglasivši duhovnu dimenziju večeri. Koncert u Rijeci, gradu u kojem je, kako je sam istaknuo, rjeđe nastupao zbog različitih okolnosti, imao je i snažnu simboličnu težinu.

Već uoči početka koncerta osjetila se posebna atmosfera, a tijekom večeri dodatno je rasla uz izvođenje najpoznatijih Thompsonovih pjesama, prožetih emocijama, domoljubljem i zajedništvom.

›Thompson u Rijeci: Pjesma i euforija ispunile Dvoranu mladosti; pogledajte atmosferu

Thompson: ”One etikete koje prišivaju nama – to nije točno, nismo mi fašisti, nacisti”

Na koncertu Marko Perković Thompson održao je snažan govor u kojemu je pozvao na zajedništvo mlade, očuvanje kršćanskih vrijednosti ali i na osudu totalitarnih režima – fašizma, nacizma i komunizma. Prije izvođenja pjesme Bojna Čavoglave, publika je tražila izvođenje pjesme ”Anica kninska kraljica”. Thompson se zatim zaustavio te poslao snažnu poruku.

”Pjevat ćemo i nju, pjevat ćemo i još neke pjesme iz 90. ih godina, i to zato što vi to želite. Vi mladi prepoznajete simbole iz Domovinskog rata. Vi mladi – vi ste naša snaga, sigurnost, vi ste naša uzdanica, ljepota. Ovo je prelijepo. I zato, srce me zaboli kad vidim kako pojedini političari i još neki pokušavaju prorijediti, razbiti to zajedništvo. Ali znaju oni, znamo i mi da temelj ove nove hrvatske države su Domovinski rat i sve ove ljepote o kojima smo večeras pjevali – naša snaga i naše zajedništvo. Nije bilo lako stvoriti ovu državu, i sad je vaša, posebno vas mladih ljudi, zato nemojte dopustiti da itko manipulira s vama, da vam je netko krade. Čuvajte je, za nju je prolivena krv. Pokušavaju je svrstati u neke druge asocijacije – jugoslavenske, komunističke, ali temelj joj je Domovinski rat. Ne dajmo to”, poručio je Thompson.
”Ne govorim to da bi produbljivao neke podjele i dodavao ulje na vatru. One etikete koje prišivaju nama – to nije točno, nismo mi fašisti, nacisti. Mi to osuđujemo kao i svi drugi dobri ljudi. To je zlo koje se dogodilo čovječanstvu i našem narodu. Ali i komunizam. Komunizam je učinio možda još veće zlo ovom narodu. Nemojmo stoga dopustiti da on uđe u te temelje o kojima pričamo! Ovaj narod je uvijek bio tolerantan, ovaj narod je kršćanski, katolički narod, narod koji zna opraštati i to opraštanje je njegova snaga. U opraštanju je snaga”, dodaje.
”I zato dragi prijatelji, jučer su nam lijepili etikete, ali ja im opraštam, posebno mladim ljudima, svaku ružnu riječ koju su izgovorili. U ime zajedništva opraštam, u ime zajedništva! Tako i vi mladi, u vama je snaga u još jednom dijelu. Vi mladi pozovite i druge mlade, u njima također ima ljubavi, Bog je u svakog čovjeka ugradio ljubav, i u njima ima domoljublja, ovog zajedništva o kojemu pričamo, ali ono je negdje začahureno, ne izlazi vani. Vi u ime tog zajedništva skupite snage i pozovite ih”, zaključio je Thompson.

Thompson: ”Žao mi je što više puta nisam bio u Rijeci, neke okolnosti su nas sputavale”

U obraćanju publici na početku Thompson je istaknuo važnost pripadnosti domovini i narodu, zajedništva te vrijednosti koje, kako kaže, već više od tri i pol desetljeća nastoji prenositi kroz svoju glazbu. Njegov govor, ispunjen emocijama i zahvalnošću publici, donosimo u cijelosti u nastavku:

”Puni smo dojmova od sinoć. Sinoć je bila prelijepa večer, toliko emocije, toliko osjećaja zbog pripadnosti svojoj domovini, svome narodu, toliko zajedništva… To je ono zbog čega se isplati trpjeti, živjeti i raditi. To su te naše vrijednosti o kojima pričamo, evo ja već 35 godina i, zahvaljujući vama, one su prepoznate u mojim pjesmama. Također vidim da će i večeras biti prelijepa večer puna emocije i zajedništva. Ali znate što, moram priznati, žao mi je što više puta nisam bio u Rijeci, ali eto neke okolnosti su nas sputavale. Ali prošlo je i to. Kad tad istina dođe na vidjelo”, kazao je Thompson.

>**Tisuće u Dvorani mladosti: Thompsonov koncert u Rijeci protekao u snažnoj atmosferi**

Posjetitelje je u dvorani dočekala zastava koja se tradicionalno vijori na Trsatskoj gradini

Prije koncerta Marka Perkovića Thompsona u riječkoj Dvorani mladosti, posjetitelje je dočekala impresivna hrvatska zastava razvučena duž tribina. Ta **zastava, koja se inače tradicionalno vijori na Trsatskoj gradini – jednom od najvažnijih simbola Rijeke i Kvarnera** – unijela je posebnu atmosferu u dvoranu i dodatno istaknula domoljubni duh večeri koja se s velikim iščekivanjem očekivala.

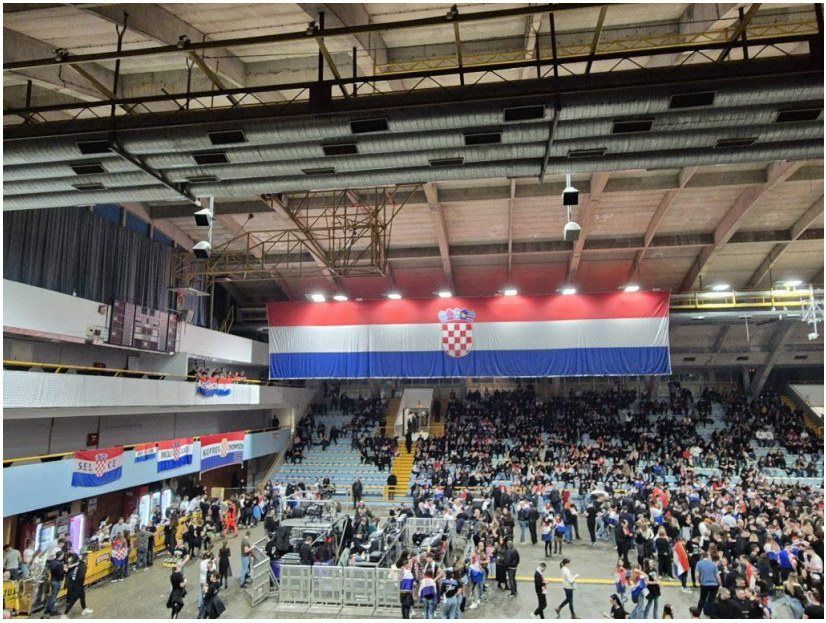

Foto: Narod.hr

https://narod.hr/vjera-i-kultura/thompson-mladima-prisivaju-nam-lazne-etikete-mi-smo-protiv-nacizma-gradimo-zajednistvo

PRVI OD DVA U RIJECI

THOMPSON USRED KONCERTA ZAVAPIO: 'OVOM GRADU I OVOJ ŽUPANIJI TREBA ISUS'

Marko Perković Thompson *održao je u petak prvi od dva najavljena koncerta u Rijeci. Koncert je započeo u 20 sati kada je publika spontano zapjevala 'Zovi, samo zovi'.*

07.02.2026

Foto: Sasa Buric / CROPIX

Uz pozdrav "hvaljen Isus i Marija", pirotehničke efekte i svjetlosni spektakl, Thompson je nastup otvorio pjesmom 'Ustani iz sjene'. Tijekom večeri pjevao je svoj poznat repertoar, a u jednom se trenutku obratio publici porukom "da ovom gradu i ovoj županiji treba Isus", nakon čega je sjedeći na stolici uz akustičnu gitaru izveo pjesmu 'Život'.

'Bojna čavoglave' kao podsjetnik na 'teške dane'

Na repertoaru se našla i pjesma 'Ako ne znaš šta je bilo', a Thompson je braniteljima posvetio 'Bojnu Čavoglave', uz poruku "da nas podsjeti na teške dane".
Puhovski na HRT-u analizirao jednu Thompsonovu pjesmu: Evo kakav je zaključak izvukao
Prema policijskim podacima, koncert je prošao bez ozbiljnijih incidenata, uz jedno privođenje zbog narušavanja javnog reda i mira, dok Novi list navodi da je u dvorani bilo i manjih sukoba gdje su morali reagirati zaštitari..

https://direktno.hr/domovina/thompson-usred-koncerta-zavapio-ovom-gradu-iovoj-zupaniji-treba-isus-389908/

POGODILO IH:
https://riportal.net.hr/rijeka/thompson-rekao-da-rijeci-treba-isus-reagirali-rincic-lukanovic-i-uzinic/530777/

Biskup Uzinić je ubrzo pokazao koliko je Thompson bio u pravu:

S BISKUPIMA KAKAV JE UZINIĆ KATOLIČKA CRKVA U RH ĆE SE PRESTATI NAZIVATI CRKVOM U HRVATA

Jure Kačić

.

JESI LI LJUBOMORAN ?
LUĐI JE ONAJ TKO TI DODIJELI TU BEZVEZNU TITULU.
IMAO SAM I JA BISKUPA U RODU AL JE BIO VELIKI DOMOLJUB.

TAKVI SU UZ BISKUPA UZINIĆA 🙂

Sandra Benčić podržala riječkog nadbiskupa: 'On slijedi Kristov nauk, treba nam više takvih ljudi'

Objavio **D.LM.** - Četvrtak, 12. veljače 2026. u 12:11

Barbara Barba Jonjić 😂 se osjeća fantastično.

.

Papisa Benčić u svom dnevnom Angelusu 😁
Nitko se u Kristov nauk ne razumije bolje/više od naših woke antifa

NADBISKUP I PODJELE

ŠARIĆ: NEMOGUĆE JE NE PRIMIJETITI DA MONS. UZINIĆU PLJEŠĆU ONI KOJI PREZIRU I CRKVU I STEPINCA

12. veljače 2026.
Luka Šarić

Kao vjerniku i članu Crkve, koji se upravo i ispovjedio na Stepinčevo, nije mi nimalo ugodno kritizirati riječi jednog nadbiskupa, no **savjest mi nalaže da moram**. Ovotjedni komentar htio sam posvetiti liku i djelu **najhrabrijeg čovjeka** koji je kročio ovom našom zemljom Hrvatskom, koji je u prvom redu bio **nepokolebljiv Isusov učenik**, onaj koji je gledao u lice nacizmu i komunizmu te im jasno i glasno rekao: „Ne!“. Ne zato što se s tim ideologijama politički nije slagao, nego zato što su one odbacivale **Istinu** pisanu velikim slovom. Stepinčev lik gotovo pa uopće **ne promatram politički ili historiografski**, osim kada moram. Za mene je Stepinac **uzor vjere i mučenik za Crkvu** te ga prvenstveno tako i vidim.
> **Nadbiskup Kutleša: Poruka bl. Stepinca hrvatskome društvu danas zvuči snažno i bolno istinito**
Stoga, ne mogu se nikako složiti s konstatacijom riječkog nadbiskupa mons. **Mate Uzinića** da je „problem što smo Stepinca pretvorili u **nacionalnog junaka**, a njegovu kanonizaciju u **političko pitanje**“. Dodao je, a Riječka nadbiskupija je to naglasila na svojim stranicama, „kako se pritom **zanemaruje činjenica** da je blaženi Alojzije prije svega bio „za Boga i za čovjeka, osobito za onoga čiji je život bio ugrožen, bez obzira na narodnost ili vjeru“.

Odnos prema moliteljima krunice
Koji dan ranije, mons. Uzinić je pokušao **spojiti one koji mole krunicu na javnom mjestu i one koji preziru Crkvu**, bez poziva na pokajanje i obraćenje. Nema zajedništva bez Istine i pokajanja. Ne možemo graditi na **bljutavom kompromisu ili temelju na pijesku**.

Dio prosvjednika protiv molitve krunice ušao je u katedralu, ali ne tražeći Boga već svoju **pobjedu nad Crkvom**. U tom jalovom diplomatskom pokušaju spajanja nespojivog, mons. Uzinić **kritizirao je molitelje krunice** i između redaka ih optuživao da politiziraju vjeru, što jednostavno nije točno. Da, Isus je tražio **molitvu u skromnosti i poniznosti**, ali isto tako tražio je **javno svjedočenje vjere i širenje Evanđelja**. Gdje bi danas bilo kršćanstvo da su sv. Petar, sv. Pavao i sveti apostoli molili u svoja četiri zida? Mislim da se nadbiskup i ja možemo složiti: **u redu je moliti i privatno i javno**.
Inicijativa **Muževni budite** toliko je puta objasnila što je javna molitva krunice i dokazala da slijedi nauk Crkve. Uostalom, s moliteljima su klečali i molili **neki biskupi te brojni svećenici**. Moli se u tišini, ne daju se nikakve izjave za medije, a kamoli da se odašilju političke poruke. Ako smijemo hodočastiti sekularnim cestama, hodati i moliti gradskim ulicama u tijelovskim procesijama, zašto ne bismo i molili na trgovima?

Foto: IKA
> Mons. Uzinić okupio molitelje i prosvjednike na misi u riječkoj katedrali
Kakav nam Isus treba? Kakav nam Isus ne treba?!

Komentirao je mons. Uzinić i riječi **Marka Perkovića Thompsona** koji je na svom koncertu poručio kako županiji i gradu Rijeci treba **Isus**. RTL je u svom prilogu pustio dio propovijedi riječkog nadbiskupa koja se odnosi na ovu Thompsonovu poruku: „Kažu nam da nam treba Isus. **Ja se s time u potpunosti slažem. Da, treba nam Isus**“. Ovdje je moglo završiti Uzinićevo promišljanje i mediji bi ostali bez materijala za napad na Crkvu i Thompsona kao člana te Crkve koji upravo **tu Crkvu i Boga stavlja na prvo mjesto na svojim koncertima**. Međutim, mons. Uzinić je nastavio: „Ali kakav nam Isus treba? Treba nam **Isus evanđelja**. Treba nam Isus koji se objavio kao **suosjećajan Bog**, kao Bog sa srcem, Bog kojem je stalo do svakoga“.

Foto: Snimka zaslona, RTL

Što te riječi, inače potpuno točne, znače u kontekstu u kojem su izrečene? Je li Thompson narodu koji mahom pripada Crkvi **nudio nekog krivog i lažnog Isusa**? Nekog Isusa koji **nije suosjećajan i kojem nije stalo do svakoga**? Ako se mons. Uzinić pita kakav nam to Isus treba, **postoji li neki Isus koji nam ne treba**? Nije li Isus kojeg svjedoči Thompson isti onaj kojemu služi i mons. Uzinić? Zašto takve nespretne riječi koje su s radošću dočekali oni koji preziru Crkvu?

> Thompson mladima: Prišivaju nam lažne etikete. Mi smo protiv nacizma. Gradimo zajedništvo!

Štapom po nosu, samo ne vukovima

Mons. Uzinić je, u oba slučaja, kritike upućivao vlastitom stadu – moliteljima, Thompsonu i onima koji pohode njegove koncerte – no **ne i onima koji bi Crkvu voljeli vidjeti u ruševinama**, kako u fizičkom tako i u duhovnom smislu.

Svaki biskup nosi pastirski štap i trebao bi štititi svoje stado od **vukova**. Ovdje, ne mogu se praviti da to ne vidim, mons. Uzinić svoj štap koristi kako bi **prekoravao vjerne**, **a ohrabrivao vukove**. Jednostavno se ne mogu oteti tom dojmu, kao i moji bližnji. Zašto molitelji krunice smetaju samo jednog biskupa u Hrvatskoj? Zašto je mons. Uzinić osjećao potrebu pojasniti kakav nam Isus treba, nakon što je Thompson kazao da nam treba Isus? Pitam se to kao ovca koja promatra jednog od svojih pastira.

Dok su Thompson i molitelji krunice **glavni problem Riječke nadbiskupije i izvor podjela**, jer mons. Uzinić često koristi riječ "podjela" u ovom kontekstu, na riječkom području **LGBT udruge ulaze u škole i truju dječje duše svojom ideologijom**. Nad gradom ponosno stoji **crvena petokraka na Riječkom neboderu**, ona koja je progonila, mučila i u konačnici ubila Stepinca.

Osim što se molitelje krunice **kleveće i optužuje za najgore zločine koje nisu počinili**, na **Hodu za život** u Rijeci također se bjesomučno i s velikom mržnjom reži na majke s djecom i hrvatske obitelji. Mons. Uzinić u emisiji **Aleksandra Stankovića** kazao je pesimistično kako ne misli da će se **išta bitno promijeniti tim hodovima**, već da moramo "evangelizirati ljude". Postavljam si pitanje: **postoji li išta što katolici rade javno, a da će nadbiskup pohvaliti i podržati ili uvijek ima neka kritika i štapom po nosu**?

Ovakav pastirski stil meni kao ovci, a vjerujem i drugim mojim kolegama ovcama, izaziva **ogorčenje, osjećaj nelagode i zbunjenosti**. Kako ćemo evangelizirati ljude ako ćemo biti u četiri zida svoga doma ili crkve? Kako ćemo išta promijeniti u vezi pobačaja ako o tome **nećemo govoriti i javno svjedočiti za život**?

Stepinac nacionalni junak?
Povodom Stepinčeva, nakon što sam se vratio sa svete mise, pročitao sam dio propovijedi riječkog nadbiskupa kako smo od blaženog Alojzija mi vjernici napravili „**nacionalnog junaka**“. To je toliko pogrešno i kratkovidno! Moram to reći… Da, Stepinac je volio svoj narod i želio je vidjeti Hrvatsku kao slobodnu državu i u tome nema ništa lošeg. Međutim, nije istina da smo od njega napravili nacionalnog junaka, već je istina da ga je **povijest prepoznala kao istaknutog pojedinca u hrvatskom narodu**. Zagrebačka nadbiskupija i mi katolici Stepinca ne gledamo kao nacionalnog junaka nego kao **uzornog nadbiskupa i pastira koji je podnio mučeništvo za Crkvu i za jedinstvo s Papom**.
Je li ovdje upućena kritika mons. **Draženu Kutleši** i bivšem zagrebačkom nadbiskupu i kardinalu **Josipu Bozaniću** zbog njihovog zalaganja da Stepinčev lik zaživi u srcima vjernika? Tko je točno od Stepinca napravio nacionalnog junaka, nauštrb duhovne dimenzije? Uvijek nedostaje odgovor, a ovakve insinuacije mons. Uzinića **dijele vjernike**.

> Biskup Škvorčević: Stepinac je znao da ima istina od koje se ne može odstupiti, granica na kojoj se mora stati

SPC je od Stepinčeve kanonizacije napravila političko pitanje
Potom, u drugom dijelu mons. Uzinić dodaje kako smo **od Stepinčeve kanonizacije napravili političko pitanje**. Kratko i jasno: **nismo**! Proces koji se provodi prije proglašenja svetim je odavno završio. **Stepinac je svet, ali još nije proglašen svetim**.
Političko pitanje od toga je napravila **Srpska pravoslavna crkva** (SPC) koja Stepinca u svojim bogomoljama portretira u **paklu**. Duboko **politička i velikosrpska crkva** je od Stepinčeve kanonizacije napravila političko pitanje, a pokojni **papa Franjo** je na to pristao, u dobroj vjeri da će to **približiti katolike i pravoslavce**. Međutim, južnoamerički papa očito nije poznavao **narav i motive svetosavske crkve** ,koja u Stepincu vidi isključivo „ustaškog vikara".
Političko pitanje od Stepinčeve kanonizacije prave I **mediji** te **političari koji preziru Crkvu i stado** o kojem skrbi mons. Uzinić. Za mene osobno, a vjerujem i sve vjernike, Stepinac je prvenstveno **uzor vjere i mučenik za Crkvu**. Sve ostalo je u dalekom drugom planu!

Netočna Uzinićeva tvrdnja
Kada čitam Stepinčeve odgovore na montiranom suđenju 1946., ja se **oduševljavam njegovom vjerom i svjedočenjem za Krista**, a ne političko-pravnim pitanjima s kojima se suočavao. Stepincu se divim i njemu utječem da me zagovara kod Boga ne zato što je zagovarao neovisnu hrvatsku državu nego zato što je na suđenju kazao: „Kao što su mnogi procesi, koje je Hitler upriličio protiv Crkve, služili samo za njezinu proslavu, tako će i ovaj, jer **Krist stoji iza Crkve**." Nepokolebljivo je svojim komunističkim sucima rekao: „Ja sam za svoje uvjerenje sposoban podnijeti ne samo ismjehivanje, prezir i poniženje, nego – **jer mi je savjest čista – pripravan sam svaki čas i umrijeti**".

Foto: Snimka zaslona, Z1 Televizija

Stepinac je do smrti **ostao vjeran Crkvi** te je odbio napustiti svoju nadbiskupiju i provesti miran život u rimskoj kuriji. Zato ga Crkva časti kao blaženika i uskoro sveca. Kao i Isus, prihvatio je svoj križ i nosio ga više od desetljeća.
Tvrdim da je Uzinićeva konstatacija da se **zanemaruje činjenica** da je blaženi Alojzije prije svega bio „za Boga i za čovjeka, osobito za onoga čiji je život bio ugrožen, bez obzira na narodnost ili vjeru" – **netočna**. Upravo suprotno, iz gore navedenih razloga. To glasno naglašavamo!
> Papa Lav XIV. primio premijera Plenkovića: Nema novosti o kanonizaciji Stepinca

Nije svaka podjela loša
Na kraju, iz Uzinićevih riječi često iščitavam stalno istu riječ: **podjela**. Što je podjela u kontekstu ovog palog svijeta? Nije li Isus također govorio o podjelama, o kukolju i pšenici, o onima koji prolaze širokom i uskom cestom? Svi se mi opredjeljujemo za ili protiv Boga, nema između! Stoga se nužno moramo i dijeliti. **Nije svaka podjela loša**. Moramo se odijeliti od onih koji promiču **kulturu smrti**. Ne mogu dijeliti uvjerenja s onima koje interventna policija drži podalje vjernika koji mole krunicu. **Nema kompromisa sa zlom**. Svatko može na moju

stranu i stranu Crkve, no ja ne prelazim preko, na put vječne propasti na kojem se toliki nalaze.
Nemoguće je ne primijetiti da mons. Uziniću **plješću oni koji preziru i Crkvu i Stepinca**. To sasvim sigurno unosi **podjele među vjernicima** koji se pitaju što točno naš pastir nastoji postići? Kakva je to briga za stado kada se **vjerni udaraju po nosu, dok se vukovima gleda „kroz šape“**?
Mons. Uzinić prava je **zvijezda medija, nevjernika, ateista i onih koji na najgrublje i najgnjusnije načine vrijeđaju Crkvu, Blaženu Djevicu Mariju i Isusa kojeg i Thompson nastoji približiti mladima**, sviđao se on nekome ili ne. Mons. Uziniću hvalospjeve pišu **LGBT aktivisti**, **zagovornici pobačaja i širitelji kulture smrti**. To nikako ne može biti dobar znak.
Mons. Uzinića hvali **Drago Pilsel** koji **kleveće Stepinca** na svako Stepinčevo, optužujući ga da je „**tolerirao genocid**“ te da mu je „nacionalna lojalnost“ bila iznad dužnosti prema istini. Isti Pilsel je pokojnog **Predraga Freda Matića**, koji je skakao od sreće promičući pobačaj, hvalio da je ispunio Isusov zahtjev ljubavi prema malenima – dok se zalagao za njihovo **masakriranje u majčinoj utrobi**!
Moja konstatacija iz naslova je **činjenica**. Nažalost. Na žalost vjernika Crkve u Hrvata.
** Mišljenja iznesena u komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stajališta uredništva portala Narod.hr*
> Šarić: Podjele su nužne, tome nam svjedoče Pusić i moralne nakaze iz Ženske mreže

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-nemoguce-je-ne-primijetiti-da-mons-uzinicu-pljescu-oni-koji-preziru-i-crkvu-i-stepinca?fbclid=IwY2xjawP7sblleHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHhVG7CaaSLlC05Gu3JPcuvSPNYeyoTYzSgHZKb4-q8UZkqEH7X7H1_5X0cuc_aem_wbGAXdW6kJb95bRZ0emt5A

Ivan PliškoM.P. THOMPSON - FAN GRUPA

.

THOMPSON U RIJECI I TREĆI PUT?

O da, dragi prijatelji! Nije šala. Ekskluzivno doznajemo da su u tijeku pregovori za veličanstveni koncert dragovoljca Domovinskog rata i najpopularnijeg hrvatskog glazbenika, Marka Perkovića Thompsona, na stadionu Kantrida u Rijeci ovoga ljeta!
Svi Riječani sentimentalno su vezani za ovaj stadion jer je to jedini pravi dom nogometnog kluba Rijeka!

Josip Pečarić

JEDNA USPOMENA

Sjećam se svog sudjelovanja na tribini o predsjedniku Tuđmanu u Širokom Brijegu uoči podizanja njegovog spomenika u tom gradu. Poslije svečanosti vraćao sam se s profesorom Miroslavom Tuđmanom u Zagreb. Prešli smo granicu. Pričali smo svo vrijeme. U 4 sata Miro mi reče:

- Da poslušamo vijesti da čujemo što će reći o svečanosti u Širokom.

I ništa nije bilo. Isto se ponovilo u 5 i u 6 sati. Miro mi reče:

- Čudno. Ni riječi o spomeniku!
- E, moj Miro. Pa što se čudiš? Zar nisi primijetio da smo prešli granicu. Izišli smo iz Hrvatske.

Izvor: Filip Vukina Montaža: Narod.hr

DVORANSKA TURNEJA

THOMPSON NASTUPOM ODUŠEVIO ŠIROKI BRIJEG: POGLEDAJTE NAJLJEPŠE FOTOGRAFIJE

14. veljače 2026.

U sklopu dvoranske turneje Marko Perković Thompson jučer je održao spektakularan koncert u Širokom Brijegu.
Prepuna dvorana Pecara u glas je s pjevačem pjevala brojne domoljubne hitove.
Pogledajte fotogaleriju:

TOMISLAVGRAD

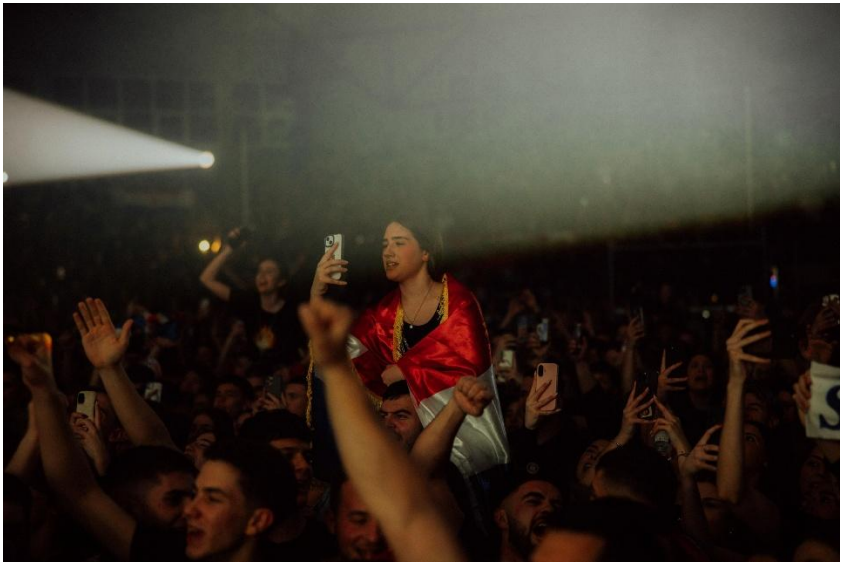

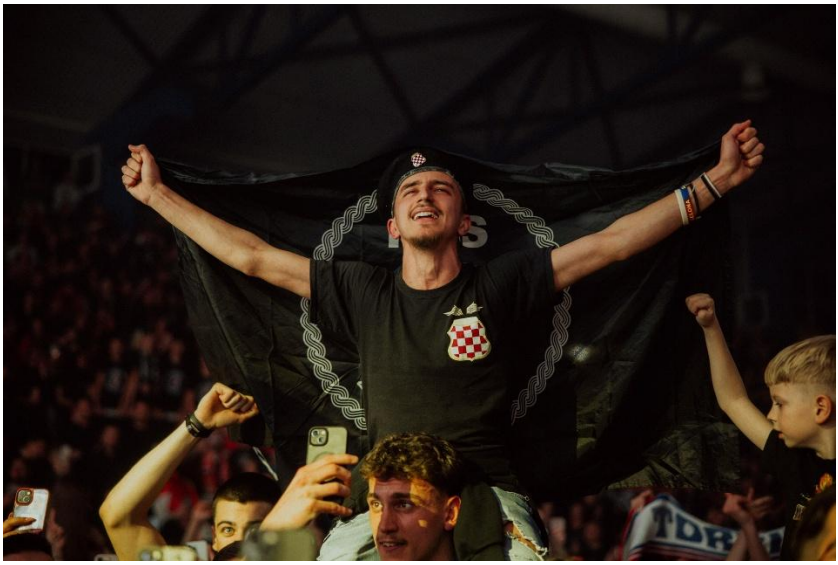

ZA DOM SPREMN

HOS

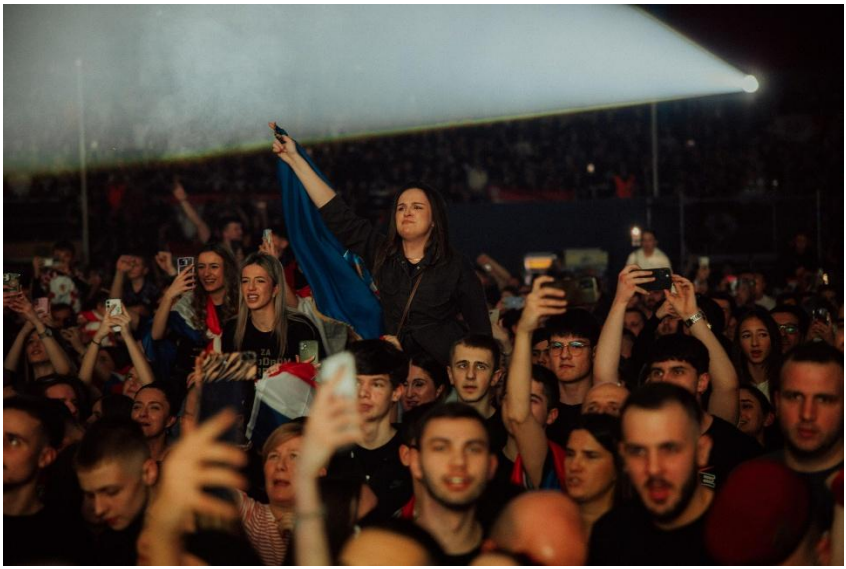

TORCIDA

Novi koncert na istom mjestu održat će se i u subotu, 14. veljače 2026.
>**Pogledajte sjajnu atmosferu na večerašnjem Thompsonovom koncertu u Širokom Brijegu**

https://narod.hr/vjera-i-kultura/thompson-nastupom-odusevio-siroki-brijeg-pogledajte-najljepse-fotografije#google_vignette

'IMAM OSJEĆAJ KAO DA SAM DOMA'

THOMPSON POSLAO PORUKU IZ ŠIROKOG BRIJEGA: 'VOLIM OVO REĆI KAD DOĐEM U HERCEGOVINU'

Marko Perković Thompson *u petak nastupa u sportskoj dvorani Pecara u Širokom Brijegu, u kojoj će nastupiti i u subotu čime završava njegova dvoranska turneja.*

13.02.2026.

Foto: Filip Vukina

"Dragi moji ljudi, moj narode, volim to reći kad dođem u Hercegovinu. Tu imam puno prijatelja, kumova, poznanika. Imam osjećaj kao da sam doma", rekao je Marko Perković Thompson na početku koncerta

u Širokom Brijegu. Na samom početku se zahvalio na dolasku i dobroj atmosferi i najavio kako očekuje "predivnu večer".
Posebnu poruku je uputio mladima: "Primijetio sam kako je ovdje mladih više nego drugih. Starijeg čovjeka gotovo da ne vidim". U nastavku je poručio kako kroz glazbu želi promicati vrijednosti koje su, prema njegovim riječima, naslijeđene od predaka.

"Lijepo je kroz glazbu promicati naše vrijednosti, koje smo naslijedili od naših očeva, djedova i pradjedova. To je nešto što nas ujedinjuje u zajedništvu s našim Gospodinom Kristom", rekao je, dodavši kako, prema njegovim riječima, "ovaj narod dobro zna što su te vrijednosti jer je zahvaljujući njima ostao i opstao, i opstat će".

'U zajedništvu jesmo kao jedno tkivo, neraskinuto'
"Kad se družim sa svojom braćom, braćom i po **Kristu** i po oružju, prisjetim se kako smo znali odgovoriti na izazove u povijesti. Nekakvim političkim spletom i drugačijim okolnostima živimo u dvije države, ali u zajedništvu jesmo kao jedno tkivo, neraskinuto", rekao je. Na kraju uvodnog obraćanja poručio je da u tom duhu želi da večer protekne u zajedništvu.
Muškarac koji je prijetio Plenkoviću saznao kaznu: Napisao da mrzi Hrvatsku, HDZ i Thompsona
"U tom duhu, duhu zajedništva i svemu što ćemo večeras pjevati, neka ovaj koncert raste u ljubavi", zaključio je Thompson, prenosi Bljesak.info. Pecara je ispunjena do posljednjeg mjesta. Na koncert su stigli ljudi iz cijele Bosne i Hercegovina, a posvuda se viore zastave Tomislavgrada, Žepča, Gruda, Mostara, Šuice, Posušja i drugih mjesta.

https://direktno.hr/zivot/zabava/thompson-poslao-poruku-iz-sirokog-brijega-volim-ovo-reci-kad-dodem-u-hercegovinu-390395/

Mateja Arsin

. .

Bozji blagoslov svecenici

Ovako slave hrvati!
Hrvatska priča · Prati
Hrvatska priča · izvorni zvuk
ČESTITAMO! Hrvatski svećenici srebrni na Europskom prvenstvu u malom nogometu
Uspjeh proslavili uz Thompsonov hit 'Ako ne znaš šta je bilo'
.
Reprezentacija hrvatskih svećenika osvojila je drugo mjesto na Europskom prvenstvu u malom nogometu. Naši reprezentativci u finalu u Lublinu poraženi su od domaćina Poljske s rezultatom 2:0.
Svoj veliki uspjeh proslavili su na veličanstven način pjevajući Thompsonov hit 'Ako ne znaš šta je bilo' HR
Sažmi

Josip Pečarić
OD PROŠLE GODINE TO JE I NJIHOVA HIMNA! **https://direktno.hr/.../thompsonov-hit-postao-himna.../...**

DIREKTNO.HR
Thompsonov hit postao himna Europskog prvenstva: Pjevač podijelio snimku slavlja

POGLEDAJTE

Foto: Facebook

THOMPSONOV HIT POSTAO HIMNA EUROPSKOG PRVENSTVA: PJEVAČ PODIJELIO SNIMKU SLAVLJA

Marko Perković Thompson *podijelio je na društvenoj mreži Facebook snimku u kojoj hrvatski katolički svećenici slave osvajanje brončane medalje na 17. Europskom prvenstvu u malom nogometu.*

18.02.2025.

Na snimci se vidi kako svećenici dolaze u hotel, dok iz zvučnika odjekuje Thompsonov hit 'Ako ne znaš šta je bilo' koji je bio neslužbena himna hrvatskih rukometaša na Svjetskom prvenstvu 2025. Euforija oko pjesme koja je zaradila nominaciju za prestižnu nagradu Porin prešla je i na nogometaše.
Izgleda da su katolički svećenici također izabrali Thompsonov hit kao svoju himnu. Prvenstvo, koje se održalo u Mađarskoj, završilo je u četvrtak 13. veljače, a hrvatski svećenici ostvarili su sjajan rezultat osvojivši broncu.

Himna prvenstva
Thompson im je na tome čestitao i podijelio njihovo veselje. Inače, hrvatskli svećenici su na prošlom prvenstvu u Albaniji 2024. osvojili zlato. Salezijanac **Tomislav Lukač** bio je dio nogometne momčadi koja je ostvarila ove zapažene rezultate, a u objavi na svom Instagram profilu poručio je pratiteljima da se vide na dočeku na zagrebačkom Hipodromu.
Hrvatski svećenici izborili polufinale Europskog prvenstva: Nije moglo proći bez Thompsona
Naravno, referirao se na Thomposnov koncert koji će se održati početkom srpnja ove godine. Svećenici su u svlačionici, na terenu i van njega slavili sve utakmice baš kao i srebrni rukometaši s dobro poznatim hitom 'Ako ne znaš šta je bilo'.

https://direktno.hr/zivot/zabava/thompsonov-hit-postao-himna-europskog-prvenstva-pjevac-podijelio-snimku-slavlja-365249/

I OVO JE THOMPSONOVA POBJEDA

Ivano Balić je sa **Liljanom Lili Benčik** i
7 drugih
Blagoslovljen dan 🙏✝️🇭🇷

Foto: Fah

70. EUROSONG

LELEK NAKON POBJEDE: JOŠ NISMO SVJESNE ŠTO NAM SE DOGODILO

16. veljače 2026.

Sinoć smo dobili pobjednika **Dore 2026.** i pjesmu s kojom ćemo se predstavljati u svibnju na jubilarnom **70. Eurosongu u Beču**. **Inka Večerina Perušić, Judita Štorga, Korina Olivia Rogić, Lara Brtan i Marina Ramljak** iz skupine **Lelek** priznale su da još nisu svjesne što im se dogodilo.

– Nismo percipirale još sve. Još smo u snu. Još smo u backstageu negdje, rekle su.

Marina Ramljak prisjetila se i samih početaka.

– Korina i ja smo se upoznale na Voiceu, to je ta stvar koju smo rekle već deset puta. Ova ista pozornica je pozornica na kojoj smo stale prvi put, gdje smo se upoznale i da nismo tu stale, nas dvije ovdje sigurno ne bismo bile, istaknula je za HRT.

Na pitanje kako je došla u cijelu priču, Judita je rekla da je sudjelovala u jednom drugom showu, gdje ju je upoznao Marin.

– Uvidio je moju boju glasa i da mu se jako svidjela i hvala mu na tome. Jer bez njega ja ne bih bila ovdje i ne bih preživljavala svoje snove s ovim divnim ljudima i divnim curama, naglasila je.

> Prošle u finale: Skupina Lelek inspiraciju pronašla u Hrvaticama katolkinjama s prostora BiH

Lara Brtan ispričala je kako je dio prve postave.

– Mene je zapravo Marin našao jer smo ja i on išli kod iste vokalne trenerice na pjevanje. On se sjetio javiti i pitati ima li možda neke cure koje smatra da bi bile dobre za ovaj projekt. Ona je mene preporučila i duboko sam zahvalna i njoj i Marinu, rekla je.

Inka Večerina Perušić dodala je kako je i ona Marina upoznala na jednom snimanju.

– Pričali smo o tome tko se čime bavi i došli smo na tu temu. Ja sam se vratila u glazbu otkad sam u "Lelekicama" i kao dio prve postave zajedno s Larom prije Dore sam zbog privatno-poslovnih razloga morala izaći. Ponovno sam ušla i jako sam zahvalna što sam ovdje i s ovim divnim ljudima, rekla je.

Korina je istaknula da ju je Marin također pronašao preko Voicea.

– Voice je bio taj ključni faktor, rekla je.

Na pitanje hoće li mijenjati tekst pjesme i prebacivati se na engleski jezik, odlučno su poručile da neće.

> Skupina Lelek na Doru donosi sicanje: Znate li što je to?

– Nećemo, rekle su.

Otkrile su i što će prvo učiniti nakon brojnih intervjua.

– Ići jesti i zagrliti sve koje volimo. Nećemo ići ni spavati, samo ćemo nastaviti. Bit ćemo budne cijelu noć, ali to je blagoslov, poručile su.

Priznale su i da, iako su bile među favoritima, nisu imale jasan dojam kako ih publika doživljava.

– Ta misao je uvijek tu, ali pogotovo u zadnjih tjedan, dva smo se pitale jesmo li stalno u nekakvom svom mjehuriću gdje zapravo nemamo pravi dojam što ljudi izvana misle, tko je pravi favorit. Nije nam bilo posve jasno, to najiskrenije nije, iskreno su zaključile pobjednice Dore 2026.

https://narod.hr/vjera-i-kultura/lelek-nakon-pobjede-jos-nismo-svjesne-sto-nam-se-dogodilo

Foto: Fah

NA EUROSONGU

SKUPINA LELEK EUROPI ĆE PREDSTAVITI HOMMAGE KATOLKINJAMA IZ BIH

16. veljače 2026.

HELENA MOSTARKIĆ GOBBO

Ženska vokalna skupina **Lelek** pobjednica je natjecanja Dora 2026. za 70. izbor za pjesmu Eurovizije koji će se održati 16. svibnja ove godine u Beču. Skupina Lelek predstavljat će Hrvatsku pjesmom "Andromeda" koja je hommage tradiciji katoličkih žena u Bosni i Hercegovini koje su prakticirale sicanje (tetoviranje križeva) kao trajni biljeg vjere. Na taj će način čitavoj Europi ovaj hommage katolkinjama u BiH biti ujedno i podsjetnik na vjerski identitet kontinenta.

>Skupina Lelek odnijela pobjedu na Dori 2026.: Predstavljat će Hrvatsku na Euroviziji u Beču

O skupini Lelek

Peteročlanu žensku vokalnu skupinu Lelek čine **Korina Olivija Rogić**, **Lara Brtan**, **Judita Štorga**, **Inka Večerina Perušić** i **Marina Ramljak**. Skupina je osnovana tek u rujnu 2024. godine. Međutim, vrlo brzo je ostavila prepoznatljiv trag na modernoj hrvatskoj glazbenoj sceni. Naziv *Lelek* potječe iz slavenskih korijena, a preuzet je kao sinonim za uzvik ili jauk koji se pojavljuje pri završetku fraza u tradicijskoj glazbi. Ona je, uostalom, i temelj glazbenog izričaja Leleka po kojemu je skupina postala prepoznatljiva.

Pjevanje skupine Lelek odlikuje se njegovanjem manire melodijskog okvira tradicionalnog pjevanja u modernom višeglasnom aranžmanu. Rezultat toga je specifičan spoj elemenata popa i etno-izričaja.

No, vokalisticama ove skupine ovogodišnji nastup na hrvatskom natjecanju za pjesmu Eurovizije nije i prvi. Na Dori 2025. predstavile su se pjesmom "The Soul of My Soul" osvojivši četvrto mjesto, od čega drugo mjesto prema glasovima publike. Ove godine pjesma Andromeda osvojila je i publiku, ali i zahtjevni stručni žiri.

Foto: Fah

O čemu govori pjesma "Andromeda"?

Skupina Lelek na 70. Eurosongu u Beču izvest će hommage katoličkim ženama iz Bosne i Hercegovine.
"Pjesma govori o katoličkim ženama iz Bosne i Hercegovine, odnosno primarno iz tog dijela, za vrijeme Osmanskog carstva, koje su se morale tetovirati i stavljati znakove na sebe kako bi se zaštitile od ropstva i braka i da ih se ne bi kralo i ubijalo. To je bilo i više nego tetovaža. To je bio cijeli obred kojeg su bake i mame prenosile svojoj djeci i unucima", pojasnila je Korina Olivia Rogić, članica skupine Lelek.
Poruka grupe Lelek vidljiva je u dijelovima teksta pjesme "Andromeda".

"Dok pališ svijeću pitaj svoju baku
Zašto je kćeri rađala u strahu
Zašto su mnogi odabrali groblje
Nisu naše majke iznedrile roblje
(…)
Sve urezane ožiljke do kosti
Ni jedna majka neće vam oprostit'
Na stolu srama, zlato sa đerdana
Dok peru ruke krvlju naših rana".

Foto: Fah

Što je sicanje?
Sicanje, koje je u BiH još poznato pod nazivima *bocanje* i *križićanje*, tradicionalni je običaj tetoviranja Hrvata katolika u Bosni i Hercegovini. Ovaj običaj služio je kao trajni biljeg katoličke vjere i hrvatskog identiteta u Bosni te zaštita od odvođenja u janjičare ili roblje tijekom osmanske vladavine. Ovaj način obilježavanja tijela češći je za dijelove Bosne, a manje Hercegovine. No, zabilježen je i u Dalmaciji i Turopolju.
Sicanje se prakticiralo od srednjeg vijeka, pa sve do sredine 20. stoljeća. Međutim, vidljivo je i danas, posebice na rukama osoba koje njeguju svoj vjerski identitet, kao izraz poštovanja i(li) povezanosti s katoličanstvom u BiH. Stoga za sicanje možemo reći da je vječni trag očuvanja tog identiteta.
>Skupina Lelek na Doru donosi sicanje: Znate li što je to?

Motivi sicanja
U doba obrane od Turaka, tetoviralo se najčešće djevojčice i djevojke, a glavni motiv bio je križ koji se mogao i stilizirati, najčešće unutar krugova. Osim križeva, na dijelove tijela – osobito prste i ruke – stavljali su se cvjetni i geometrijski motivi.
Motivi sicanja su bili prepoznatljivi do te mjere da su zabilježeni i njihovi nazivi. Brojne su varijante. Najpoznatiji su “Jeličin križić”, “Kolo”, “Ograda” i “Narukvica”. Potonja se stavljala na zapešće i oko nožnih gležnjeva.

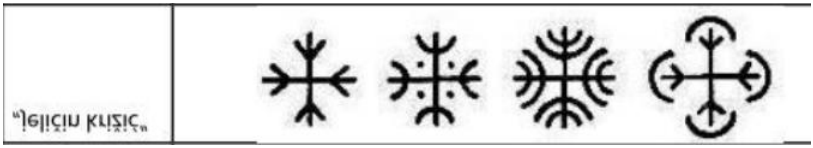

Foto: snimka zaslona

Koža se bockala iglama i mješavinom meda, čađe ili gara (pepela od izgorenog drveta i(li) ugljena, op.n.) i majčinog mlijeka budući da se sicanje često provodilo još u ranom djetinjstvu.

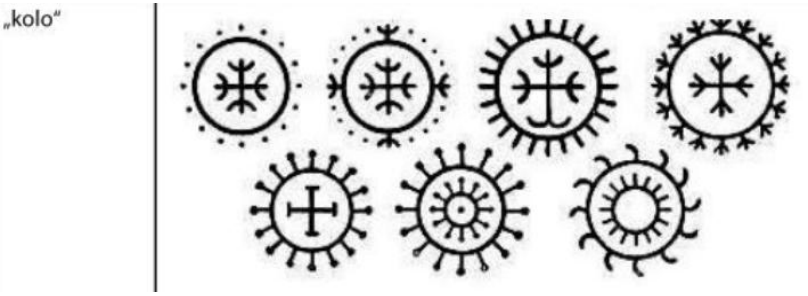

Foto: snimka zaslona

Danas je sicanje prepoznato kao dio kulturne baštine. Motivi srednjovjekovnih poruka katoličkih i hrvatskih žena ponovno se koriste u modernim tetovažama kao simbol korijena i otpora. I identiteta koji je potrebno očuvati.
“Nitko ne bi trebao odstupati od svog identiteta”, poručila je članica skupine Lelek Korina Olivia Rogić.

https://narod.hr/vjera-i-kultura/skupina-lelek-europi-ce-predstaviti-hommage-katolkinjama-iz-bih

KOLUMNA

MOSTARKIĆ GOBBO: 'ANDROMEDA' JE PORUKA KOJU MNOGI (NE) ŽELE ČUTI

18. veljače 2026. u 07:30

Helena Mostarkić Gobbo

Mislila sam preskočiti ovu temu za kolumnu, jer sam o njoj već napisala nekoliko članaka. Ali, profesionalna deformacija je nadjačala kolebanje. Pjesma **"Andromeda"**, pobjedom skupine **Lelek** na natjecanju Dora 2026., nije još jedna pjesma u nizu koju, nakon dugog niza golemih vizualnih, zvučnih i identitetskih promašaja, izuzevši **Baby Lasagnu**, Hrvatska šalje na Eurosong. Glazba nikad nije

svrha samoj sebi. Ona je uvijek poruka jednog vremena. U tom će smjeru ići i ova kolumna.

Poruka stručnog žirija i hrvatske publike

Stručni žiri na Dori je, osim u ime četiri najveća hrvatska grada, svoje glasove dao i u ime četiri zemlje sudionice Eurosonga, a to su Ujedinjeno Kraljevstvo, San Marino, Luksemburg i Norveška.

Unatoč znakovitom izboru zemalja (koje, po mom mišljenju, ne bi trebale ni smjele sudjelovati u izboru hrvatske pjesme birajući si na ovaj način i potencijalno slabu konkurenciju), kvaliteta pjesme "Andromeda" nije se mogla ignorirati.

No, pobjeda skupine Lelek poruka je Hrvatskoj, ali i Europi. Prvenstveno je to poruka publike cjelokupnoj hrvatskoj, pa i europskoj političkoj, društvenoj, glazbenoj i inoj sceni. Onoj koja sve više cijeni autentičnost vlastitog naroda, njegove korijene, jezik i identitet.

>Skupina Lelek Europi će predstaviti hommage katolkinjama iz BiH

Podjele oko pjesme

Ipak, u cijeloj priči oko pjesme "Andromeda" dogodila se – nova podjela. Očekivana bi bila između takozvane ljevice i desnice. Ali, prevršena je svaka mjera dobrog ukusa među osobama koje stoje na istoj svjetonazorskoj strani. Ako uopće jesu na istoj. No, ostaje bojazan da akteri ove dvije linije to ne vide.

Hrvati, izgleda, obožavaju podjele u društvu. Sada se, kirurškom preciznošću (nekoga tko je "pao" medicinu) i tobože znalački, secira svaka riječ pjesme "Andromeda", svaki ton i svaki zapjev. A pod povećalom su mnogi počeli promatrati i kršćanske tetovaže. Izvlače se riječi poput "sotonizam", "poganstvo" i "oskvrnuće tijela", pa se ide sve do analize onoga "što je pjesnik htio reći".

Drama oko "Kraljice Zemlje"

Oni koji su se "zakačili" za tekst ili njegove dijelove, vide u njemu nevjerojatne teorije zavjere, "New Age" zakone i poruke kojima, eto, po mišljenju najvećih hrvatskih puritanaca, nije mjesto na Eurosongu pod našom zastavom. Riječi "Kraljice Zemljo", uspjeli su nekim naporima protumačiti kao štovanje bezbožništva. Nakon prvotnog šoka

radi sitničarenja i(li) namjernog izvrtanja (kon)teksta od strane onih koji neznalački ruju po (izvrsno) složenoj glazbenoj strukturi i snažnom tekstualnom značenju, počinjem zaključivati da se dio sitnih duša počeo baviti ozbiljnom glazbenom kritikom, dok dio sebe doživljava većim vjernicima od pape. Klasični hobiji osoba s viškom ega. Kojih u Hrvatskoj, na moju ogromnu žalost, evidentno ima "na izvoz".
Tako tim "genijalcima", recimo, nije palo na pamet da stihovi

"Uzmi me sebi
Kraljice Zemljo
Tvoja je duša
Njima sam' tijelo"

možda znače da će **radije umrijeti odnosno radije ići pod zemlju nego prodati dušu**.

Primjer Drinskih mučenica

Nisu li, kad se već dotičemo vjere u tom kontekstu, i **Drinske mučenice odlučile radije izabrati smrt nego izdati svoju vjeru**? Nije li to i poanta katoličanstva i težnje ka svetosti? Ili hrvatski komentatori na društvenim mrežama ipak najbolje znaju tumačiti teološka pitanja? I odgovore na to tko kako treba misliti da bi se spasio, tko o čemu pjevati i kako se zapravo postaje svet.
Smijemo li se tetovirati? Je li dozvoljeno sudjelovati u pokladnim običajima? Smijemo li još uvijek o Božiću kititi bor (sigurno po njima nisam stavila ni adekvatno crnogorično stablo) i održavati i neke druge tradicije? Ili se na društvenim mrežama u Hrvatskoj kriju sjajni demistifikatori "anti-vjerskih" običaja koji su se sami p(r)ozvali "razmontirati" i Katoličku Crkvu ako treba, da bi dobili svojih pet minuta slave umjesto da budu sretni što se ovakva tematika uopće nametnula u glazbeni *mainstream*?
A kad smo već kod pjesničke slobode i spominjanja nebeskih zvijezda (koje su, eto, po mnogima simbol poganosti, pa onda neka nipošto noću na otvorenome ne gledaju gore), što bi se moglo reći o pjesmi "Opomena" velikog **Antuna Branka Šimića** i hodanju ispod zvijezda? Nije li to onaj isti Šimić koji je napisao i pjesmu "Nađeni Bog"? (Kako se samo "usudio"?!)

Činim li ogroman grijeh ako noću prije spavanja gledam u nebo moleći za duše mojih bližnjih kojih više tjelesno nema? Odgovor sigurno znaju dežurni komentatori.

Poruka pjesme Andromeda

Pa, kad je već potreban "tumač znakova", dovoljno je pročitati kako su same izvođačice pojasnile poruku pjesme "Andromeda" kojom predstavljaju Hrvatsku. Podsjećam na dio koji sam već dvaput stavljala u člancima.

"Pjesma govori o katoličkim ženama iz Bosne i Hercegovine, odnosno primarno iz tog dijela, za vrijeme Osmanskog carstva, koje su se morale tetovirati i stavljati znakove na sebe kako bi se zaštitile od ropstva i braka i da ih se ne bi kralo i ubijalo. To je bilo i više nego tetovaža. To je bio cijeli obred kojeg su bake i mame prenosile svojoj djeci i unucima", pojasnila je **Korina Olivia Rogić**, članica skupine Lelek.

Osobno, jedva čekam svibanj da odlične vokalistice i mlade žene na kojima se vidljivo ogleda golema, nepatvorena poniznost **pronesu važnu identitetsku poruku današnjoj globalističkoj, dekadentnoj i neprepoznatljivoj Europi kroz ovako moćnu pjesmu**. I to na festivalu koji je odavno postao parada kiča i promicanja nekih sasvim drugih "vrijednosti". Plasman je manje bitan. Poruka je evidentno već "uzburkala duhove". Mitološka Andromeda postala je dio zvijezda, a ja ću se držati Šimićeve poruke hodanja pod njima.

I još jedna proširena poruka (jer onu o sramu mnogi neće shvatiti), u skladu s današnjim danom: bilo bi dobro spomenuti se da ste prah, da se pozabavite brvnom u vlastitom oku. Onda možemo i o trunu u tuđem.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/mostarkic-gobbo-andromeda-je-poruka-koju-mnogi-ne-zele-cuti

Josip Pečarić

PA ŠTO OČEKIVATI OD UBOJICA HRVATA I NJIHOVIH NASLJEDNIKA. PA NISAM IH BEZ VEZE NAZVAO NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA

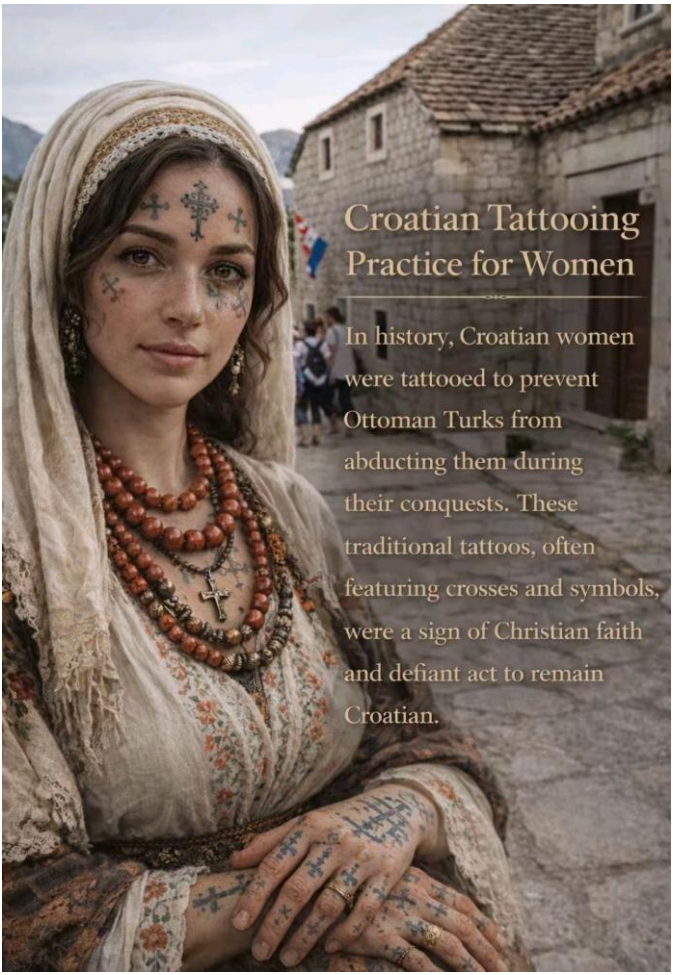

Renata Maurovic
14 h ·
Vidim da je pjesma “Andromeda” grupe Lelek digla dosta prašine i da su se opet otvorile podjele. Iskreno, to mi je žao.
Ne zato što svi moramo misliti isto, nego zato što se olako poseže za teškim riječima i etiketama “pogansko”, “sotonističko”, “vještičje” kao da je svaki simbol prijetnja. Tradicija nikada nije bila jednoslojna. Nije ni “samo poganska”, ni “samo kršćanska”. Ona je slojevita. U njoj su se kroz stoljeća isprepletali stari slavenski motivi i kršćanska vjera i to nije bila hereza, nego život.
Uzmimo samo sicanje, stare tetovaže žena u Bosni i dijelovima Dalmacije. U tim simbolima ima i pretkršćanskih, solarnih elemenata, ali su ih nosile žene koje su sebe smatrale kršćankama. To nije bila magija, nego identitet. Znak pripadnosti, snage i dostojanstva.
Zato mi se ne čini korektno svoditi sve isključivo na “pogansko” niti brisati kasniji kršćanski kontekst. Jedno ne poništava drugo. Tradicija je sloj preko sloja, pamćenje koje se taložilo stoljećima.
Možda je vrijeme da prestanemo svojatati tradiciju prema vlastitom uvjerenju i koristiti je kao alat za današnje podjele ni u jednom smjeru. Poštovati tradiciju znači prihvatiti njezinu složenost.
I još nešto, vrijeđanje djevojaka koje su iznijele ovu pjesmu zaista nema mjesta u raspravi. Možemo razgovarati o estetici, dojmu ili poruci, ali osobni napadi nisu argument.
Djevojkama želim sreću i od srca im čestitam na hrabrosti što su iznijele ovako snažnu i moćnu pjesmu. Nije lako stati iza nečega što izaziva reakcije, a one su to učinile dostojanstveno.
Ne moramo svi osjetiti isto.
Ali možemo birati poštovanje. 🙏🇭🇷

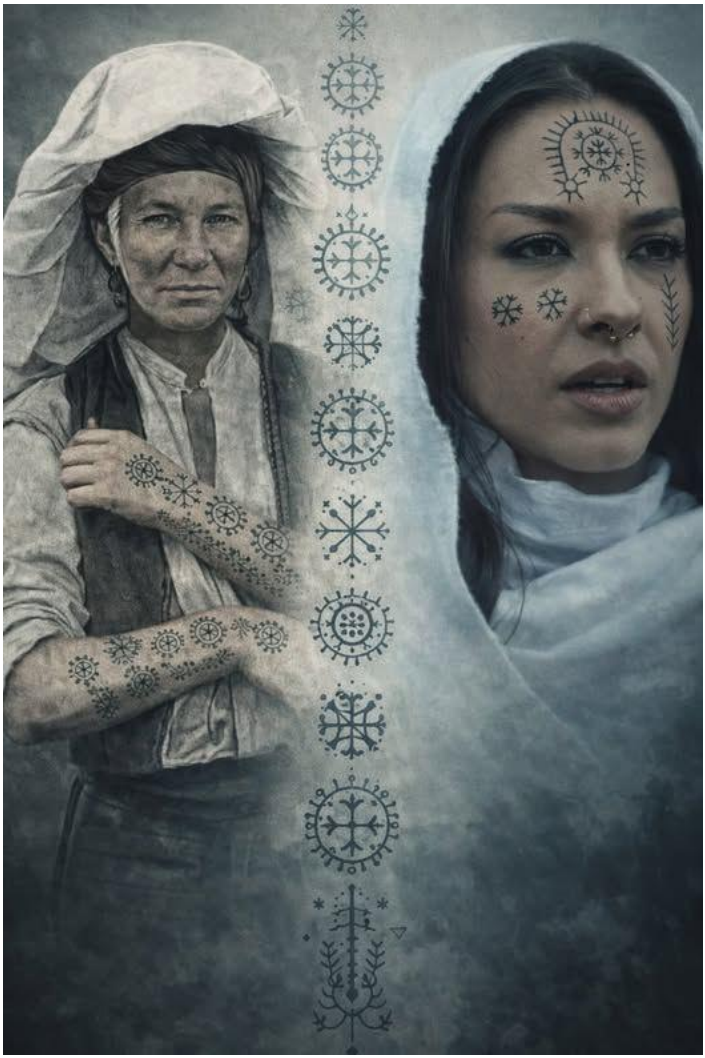

Zdravko Marić

.

HRVATSKA DOLAZI NA EUROSONG SA SNAŽNOM PORUKOM KRŠĆANSKOJ EUROPI

"Dok pališ svijeću pitaj svoju baku
Zašto je kćeri rađala u strahu
Zašto su mnogi odabrali groblje
Nisu naše majke iznedrile roblje
Mnoge su suze protekle kô rijeka
Zašto se piše povijest ispočetka?
Sinovi naši nisu podanici
Da l' nas noću bude iz kolijevke krici?
Uzmi me sebi
Kraljice Zemljo
Tvoja je duša
Njima sam' tijelo
Vodi me do zvijezda
Porušenih gnijezda
Tamo gdje uz klike
Isprate vojnike
Vodi me do zvijezda
Daleko od pogleda
Andromeda
Sve urezane ožiljke do kosti
Ni jedna majka neće vam oprostit
Na stolu srama, zlato sa đerdana
Dok peru ruke krvlju naših rana
Izdajice
Izdajice
Izdajice
Izdajice
Uzmi me sebi
Kraljice Zemljo
Tvoja je duša
Njima sam' tijelo
Vodi me do zvijezda
Porušenih gnijezda
Tamo gdje uz klike
Isprate vojnike
Vodi me do zvijezda
Daleko od pogleda

Andromeda
Vodi me do zvijezda
Porušenih gnijezda
Tamo gdje uz klike
Isprate vojnike
Vodi me do zvijezda
Daleko od pogleda
Andromeda
Andromeda
Andromeda (Andromeda)
Andromeda
Andromeda (Andromeda)
Andromeda
Andromeda"

Foto: Fah

PITANJE IDENTITETA

PLETIKOS O TRIJUMFU SKUPINE LELEK NA DORI: ‘OVO JE POBJEDA THOMPSONA!’

16. veljače 2026. u 19:03

Ivan Pletikos, književnik i pravnik iz Pule te aktivni komentator društveno-političkih i vjerskih tema, osvrnuo se na svom Facebook profilu na pobjedu vokalne skupine **Lelek** na Dori nazvavši je pobjedom **Thompsona**.
U svojoj objavi, Pletikos je naglasio da rasprava o pobjedi grupe Lelek na Dori, otvara mnogo šire pitanje od samog izbora pjesme za pjesmu Eurovizije. Ona, ističe Pletikos, “zadire u odnos popularne kulture i politike, u dinamiku društvenih ciklusa te u fenomen pomicanja tzv.

Overtonova prozora – granica onoga što je u javnom prostoru prihvatljivo i legitimno".

Glazba – identitetsko bojno polje

"U hrvatskom kontekstu, stvar nije trivijalna. Glazba je ovdje više od estetike: ona je identitetsko bojno polje. Upravo zato jedan festival, osobito ako dolazi nakon godine obilježene kulturnim i društvenim napetostima i to napetostima koje u centru bitke imaju jednu pjesmu i jednog pjevača, ima simboličku težinu koja nadilazi samu glazbu.

Dugi niz godina estetski obrazac koji se povezuje s opusom Marka Perkovića Thompsona bio je, barem u institucionalnom i medijskom mainstreamu, percipiran kao ruban ili kontroverzan, da budem eufemističan iliti politički korektan. Da se ne lažemo, bio je debelo *off*, skoro na rubu ilegalnosti. Ako danas elementi sličnog kulturnog registra, koji su do ove Dore bili gotovo izopćeni iz mainstreama – povijesno-rodoljubna tematika, etno-motivi, simbolika kršćanskog identiteta – postaju dio pobjedničkog diskursa, to se mora tumačiti kao proces normalizacije", smatra Pletikos.

Dodaje da nije nužno riječ o 'pomaku udesno', nego o legitimaciji identitetskog izraza. Drugim riječima, tematiziranje nacionalnog i povijesnog više ne izaziva automatski sumnju ili institucionalni otpor do izopćenja, nego ulazi u zonu kulturno prihvatljivog.

>Pletikos: Thompsonov koncert je naš kolektivni Prelazak preko Crvenog mora

Povratak nacionalnim jezicima i folklornim motivima

"Europska popularna kultura posljednjih desetljeća bila je snažno obilježena globaliziranim anglo-pop obrascem i transnacionalnom estetikom, odnosno woke kulturnim obrascem. U tom kontekstu, povratak nacionalnim jezicima i folklornim motivima može se promatrati kao estetski i tržišni odgovor na osjećaj uniformiranosti.

Vidljivo je da i na Eurosongu sve više zemalja uspješno nastupa na vlastitom jeziku, s jasnim lokalnim identitetskim kodom. Autentičnost je postala konkurentska prednost. Taj trend nije isključivo hrvatski, ali u Hrvatskoj dobiva dodatnu simboličku težinu zbog povijesnih i političkih okolnosti", pojašnjava Pletikos.

>Pletikos 'razbio' mit da je Thompson popularan, ali da je 'notorna glazbena kuruza'

Tradicija sicanja

Kao posebno zanimljiv, Pletikos ističe motiv tetoviranja žena u srednjoj Bosni, osobito oko Kraljeve Sutjeske.

"Tradicija tzv. sicanja, s križevima kao oznakama kršćanskog identiteta, u kolektivnoj memoriji često se povezuje s očuvanjem identiteta u osmanskom razdoblju. Premda povijesna znanost pristupa tim narativima oprezno, njihova simbolička snaga je neupitna.

U današnjem europskom kontekstu, obilježenom raspravama o radikalizmu, migracijama i integraciji islamske kulture, takva simbolika može dobiti dodatne slojeve značenja. No važno je razlikovati afirmaciju vlastitog identiteta od negacije drugoga. Umjetnost često funkcionira na razini višeznačnosti: govori o prošlosti, ali rezonira sa sadašnjošću", navodi Pletikos.

Popularnu kulturu, i ne samo popularnu, nazvao je "pijetlovim kukurikanjem" odnosno najavom promjena prije njezine formalne artikulacije.

>Pletikos: Ako novinarstvo želi ponovno biti korektiv moći, mora prihvatiti neugodnu istinu

Kultura osjetljivija na strahove društva nego politika

"Kultura je osjetljivija na emocije, strahove i aspiracije društva nego institucionalna politika. Ona može anticipirati pomake koji će tek kasnije postati vidljivi u izbornim rezultatima i javnim politikama.

U tom smislu, svjedočimo širem europskom ciklusu u kojem se naglasak pomiče od globalističke homogenosti prema pluralizmu identiteta. Neki će to nazvati „skretanjem udesno", drugi „suverenističkim buđenjem", treći „postglobalističkom fazom". No možda je preciznije reći da je riječ o potrazi za ravnotežom između otvorenosti i ukorijenjenosti", naglašava Pletikos.

Najava promjena

"U Hrvatskoj je glazba dodatno opterećena povijesnim iskustvom rata, tranzicije i sporova oko interpretacije prošlosti. Zato svaka simbolička gesta ima veću amplitudu značenja. Ono što je drugdje tek estetski

trend, ovdje je dio šire rasprave o „dizajnu budućnosti“ Hrvatske kao države i kao nacije. No dugoročne zaključke moguće je donositi tek ako se trend potvrdi kroz vrijeme – kroz ponavljanje, širenje i stabilizaciju kulturnog obrasca.

Pobjeda sjajnih djevojaka iz grupe Lelek na Dori sama po sebi ne dokazuje duboki društveni zaokret. No kao simbol u širem kontekstu nesumnjivi je indikator kulturnog raspoloženja. A kultura, kao što već rekoh, često najavi promjene prije nego što ih politika imenuje.

I završiti ću kako sam počeo; da se ne lažemo: ovo je pobjeda Thompsona!”, zaključio je Pletikos.

https://narod.hr/vjera-i-kultura/pletikos-o-trijumfu-skupine-lelek-na-dori-ovo-je-pobjeda-thompsona?fbclid=IwY2xjawQBAU1leHRuA2FlbQIxMABicmlkETAxMmRINVJ6N2pYb2ltRzc2c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHiUG47fFIe5v9SeoXdtNa51S-QfjN6acvhHHgyjTdVTZmBQWd99uyYGX1khY_aem_n0IPo_6-I9ZUkrvbAIr-qg

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih

svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:
Google Scholar: publikacija 1729, citata: 26586, H-index: 58;
MathSciNet: publikacija: 1.399, citata: 7.609, H-index: 29;
Scopus: publikacija: 859, citata: 9014 H-index: 42;
WoS: publikacija: 858, citata: 7935, H-index: 38.
Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.
Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.
Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa

koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.
Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:
J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:
https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf
Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.
Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:
Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.
Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari.

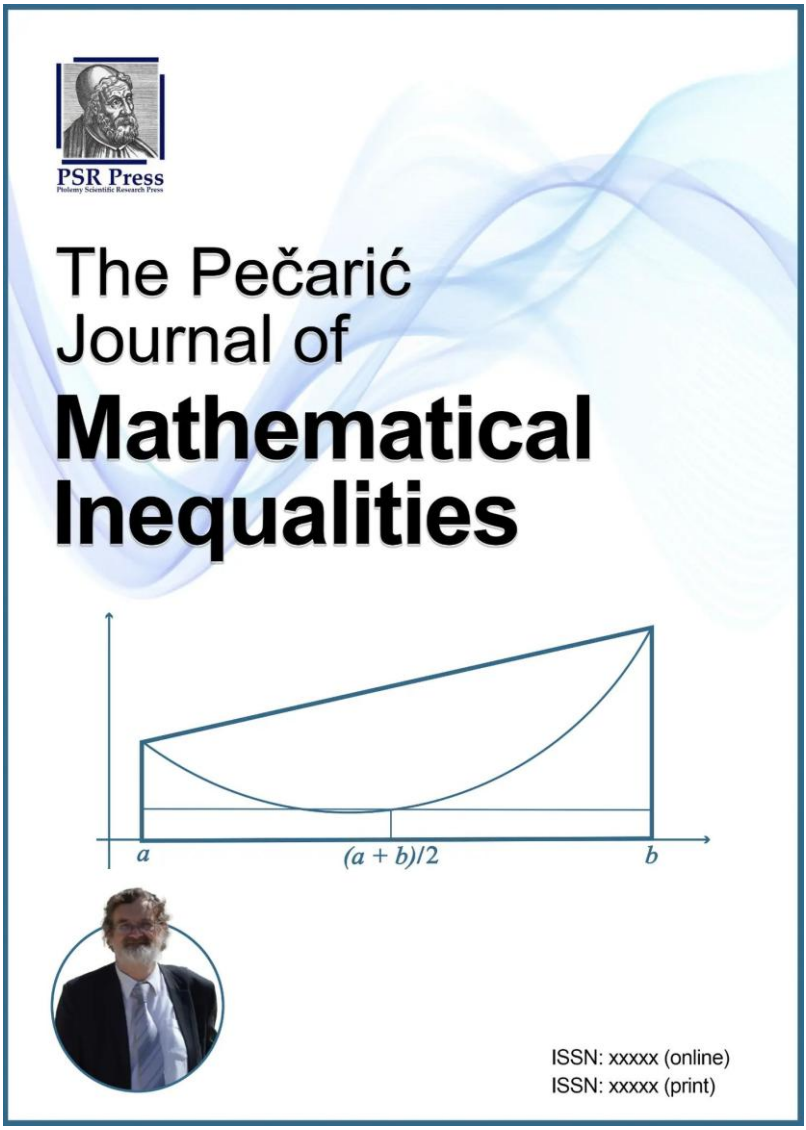

Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T.

Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 250 publicističkih knjiga.

5. 1. 2026.